

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dotycząca projektu
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA TRZEMESZNO PRZY UL. FOLUSKIEJ

AUTOR OPRACOWANIA
MGR ELŻBIETA PIOTROWSKA

mgr Elżbieta Piotrowska
Elżbieta Piotrowska
PROJEKTANT - URBANISTA
CZŁONEK ZACHODNIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY URBANISTÓW NR Z-467

Poznań, sierpień 2024r.

1	WPROWADZENIE	4
1.1	Informacje wstępne	4
1.2	Podstawy formalno-prawne opracowania	4
1.3	Cel i zakres merytoryczny prognozy	4
1.4	Wykorzystane materiały i metody pracy	5
2	CHARAKTERYSTYKA ORAZ STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	8
2.1	Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu	8
2.2	Elementy dziedzictwa kulturowego	8
2.3	Rzeźba terenu, budowa geologiczna i warunki gruntowe	8
2.4	Zasoby naturalne	10
2.5	Warunki wodne	10
2.6	Jakość wód	11
2.7	Szata roślinna i zwierzęta	14
2.8	Obszary NATURA 2000 i inne obszary ochrony oraz system powiązań przyrodniczych	14
2.9	Gleby	16
2.10	Klimat lokalny	16
2.11	Jakość powietrza atmosferycznego	16
2.12	Klimat akustyczny	20
2.13	Promieniowanie elektromagnetyczne	21
3	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	22
4	INFORMACJA O GŁÓWNYCH CELACH I ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU	23
4.1	Cel opracowania projektu planu	23
4.2	Ustalenia projektu planu	24
4.3	Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami	26
4.4	Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	28
5	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU	

MIĘDZYNARODOWYM, KRAJOWYM I LOKALNYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	28
6 PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO	35
6.1 Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i warunki gruntowe	35
6.2 Oddziaływanie na krajobraz	38
6.3 Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	40
6.4 Oddziaływanie na zasoby naturalne	44
6.5 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, szatę roślinną i zwierzęta	45
6.6 Oddziaływanie na klimat akustyczny	46
6.7 Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny	49
6.8 Oddziaływanie na ludzi	52
6.9 Oddziaływanie na dziedzictwo kulturowe	54
6.10 Oddziaływanie na dobra materialne	54
6.11 Oddziaływanie na obszary Natura 2000 i inne obszary ochrony	54
6.12 Oddziaływanie transgraniczne	55
6.13 Oddziaływanie realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na elementy środowiska. Analiza potencjalnych oddziaływań skumulowanych	55
7 PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWNIA PRZESTRZENNEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	56
8 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ	57
9 ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MPZP	58
10 WNIOSKI I STRESZCZENIE	58
11 ZAŁĄCZNIKI	62

1 WPROWADZENIE

1.1 Informacje wstępne

Rada Miejska Trzemeszna podjęła w dniu 29 maja 2024r. uchwałę Nr III/18/2024 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp) części miasta Trzemeszna przy ul. Foluskiej na podstawie której Burmistrz Trzemeszna przystąpił do opracowania wyżej wymienionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Opracowaniem objęto obszar działki nr ewidencyjny 20/8 o powierzchni około 0,09ha.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest Prognoza oddziaływania na środowisko (zwana dalej „Prognozą ...”) dotycząca projektu wyżej wymienionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych na rysunku planu. Obszar planu położony jest w północnej części miasta Trzemeszna.

Na obszarze objętym planem obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna (Uchwała Nr LXIV/357/2006 Rady Miejskiej w Trzemesznie z dnia 26.10.2006 r.).

1.2 Podstawy formalno-prawne opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W myśl powyższej ustawy, prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają m.in. projekty planów zagospodarowania przestrzennego, wyznaczające ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z art. 46 ust. 2 przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają również zmiany planów miejscowych. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust.1 pkt.1, oraz projekt zmiany takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust.1, ust.3-5 ustawy ooś.

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17, pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta „sporządza projekt planu miejscowego (...), wraz z prognozą oddziaływania na środowisko”. Stosownie do tej ustawy, projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko przedkładane są instytucjom i organom właściwym do zaopiniowania i uzgodnienia projektu planu, a także są przedmiotem społecznej oceny – podlegają wyłożeniu do publicznego wglądu.

1.3 Cel i zakres merytoryczny prognozy

Celem głównym sporządzenia Prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie przewidywanego wpływu na środowisko w wyniku realizacji ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego. W tym celu w prognozie ocenia się relacje pomiędzy przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego. W „Prognozie ...” analizie i ocenie podlegają ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarte w projekcie uchwały (część tekstowa) oraz na rysunku stanowiącym załącznik graficzny do uchwały. „Prognoza ...” stanowi obligatoryjny element procesu sporządzania planu.

Zakres Prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna przy ul. Foluskiej oraz stopień jej szczegółowości wynika z pisma Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu oraz art. 51 ustawy z dnia 3

października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W związku z powyższym, niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko:

1. zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach miejscowego planu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
- f) oświadczenie autora, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art.74a ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stanowiące załącznik do prognozy,
- g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora;

2. określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania planu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na poszczególne elementy środowiska;

3. przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu,
- b) rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnień braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków technicznych lub luk we współczesnej wiedzy.

Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna przy ul. Foluskiej sporządzona została w formie opisowej i kartograficznej. Informacje zawarte w niniejszej „Prognozie ...” są opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

1.4 Wykorzystane materiały i metody pracy

Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały źródłowe:

Akty prawne:

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556,.),

2. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029),
3. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 997),
4. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336),
5. Ustawa z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r., poz. 2625),
6. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r., poz. 282),
7. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021r., poz. 2151),
8. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r., poz. 2351),
9. Ustawa z dnia 14 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2519),
10. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1326),
11. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r., poz. 1225),
12. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112, tekst jednolity),
13. Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. 2020 poz. 2311),
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183, ze zm.),
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U z 2014 r. poz. 1408),
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U z 2014 r. poz. 1409),
17. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1071),
18. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2020 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. z 2020 r. poz. 2279),
19. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U z 2016 r., poz. 1967),
20. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunki jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. z 2019r., poz. 1311),

Dokumenty i inne dostępne opracowania:

1. projekt uchwały Rady Miejskiej w Trzemesznie w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej,
2. Uchwała Nr III/18/2024 Rady Miejskiej Trzemeszno z dnia 29 maja 2024r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej,
3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno (Uchwała Rady Miejskiej Trzemeszno Nr VI/44/15 z dnia 25 lutego 2015 r.),
4. PROJEKT Programu Ochrony Środowiska dla gminy Trzemeszno na lata 2019 - 2022 z perspektywą do 2026 roku – nie uchwalony projekt, opracowany w 2019r.;
5. Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, uchwała nr XXI/391/20 Sejmik Województwa Wielkopolskiego w dniu 13 lipca 2020 r., Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954,
6. Program ochrony środowiska dla powiatu poznańskiego na lata 2021-2025, uchwała nr XXIII/291/VI/2020 Rady Powiatu w Poznaniu z dnia 28 Października 2020r.,

7. Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030, uchwała nr XXV/472/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 21 grudnia 2020r.,
8. Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Wielkopolskiego. Wielkopolska 2020+ wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania, uchwała nr V/70/19, Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r.,
9. Regulamin czystości i porządku na terenie Gminy Trzemeszno, uchwała LXX/494/2023 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXXIII/307/2016 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 11 lipca 2016 r.;

Materiały kartograficzne:

1. mapa geologiczno-inżynierska w skali 1: 300000 i 1:500000;
2. mapa hydrograficzna w skali 1:50 000;
3. mapa sozologiczna w skali 1:50 000;
4. mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000;
5. mapa topograficzna w skali 1:10000;
6. mapy glebowo-rolnicze w skali 1:25000, 1:5000;

Literatura:

1. Kondracki J., Geografia Polski. Mezoneiony fizyczno-geograficzne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994,
2. Krygowski B., Geografia fizyczna Niziny Wielkopolskiej, Cz. I Geomorfologia, PTPN, Wyd. Mat.- Przyr., Komitet Fizjograficzny, Poznań 1961,
3. Praca zbiorowa: redakcja naukowa Józef Mikołajków i Andrzej Sadurski., Informator PSH Główny zbiorniki wód podziemnych w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny; Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017,
4. Górski J., Przybyłek J., Kasztelan D., Problemy zagospodarowania i ochrona terenów wodonośnych o szczególnym znaczeniu dla zaopatrzenia w wodę na przykładzie ujęcia Mosina-Krajkowo, Państwowy Instytut Geologiczny, Poznań 2011r.,
5. Jerzy Modrzyński (z wykorzystaniem: Puchalski T., Prusinkiewicz Z. (1990): Ekologiczne podstawy siedliskoznawstwa leśnego. PWRiL, Warszawa),
6. Suchocka M., 2016, Organizacja prac budowlanych na terenach zadrzewionych, Warszawa.

Inne źródła:

Wizja w terenie ,
cbdportal.pgi.gov.pl,
www.geoportal.pgi.gov.pl,
www.pgi.gov.pl,
www.mjwp.gios.gov.pl,
www.bip.kzgw.gov.pl,
www.susza.iung.pulawy.pl,
www.poznan.wios.gov.pl,
<http://mapa.poznan.lasy.gov.pl/>
www.lasy.gov.pl,
www.powietrze.gios.gov.pl,
www.powietrze.poznan.wios.gov.pl,
www.emgsp.pgi.gov.pl,
crfop.gdos.gov.pl,
<http://www.gios.gov.pl>,
<http://www.mjwp.gios.gov.pl>,
http://bazadata.pgi.gov.pl/data/smgp/arkusze_skany/smgp0472.jpg;
mapa.btsearch.pl;
mapa interaktywna linii kolejowych - <http://mapa.plk-sa.pl/>

Informacje uzyskane z powyższych materiałów źródłowych oraz informacje zebrane podczas

wizji w terenie umożliwiły opracowanie ogólnej charakterystyki środowiska przyrodniczego na przedmiotowym obszarze w podziale na poszczególne komponenty, w tym: rzeźbę terenu, budowę geologiczną i warunki podłoża, warunki wodne, szatę roślinną, świat zwierzęcy, gleby, klimat lokalny. Na podstawie powyższych materiałów określono również stan środowiska przyrodniczego w zakresie jakości powietrza, wód podziemnych i klimatu akustycznego oraz wskazano obecny sposób i stan zagospodarowania obszaru objętego projektem planu oraz jego najbliższego otoczenia.

Należy jednak zaznaczyć, że przeprowadzenie wizji w terenie w niekorzystnym terminie (z punktu widzenia inwentaryzacji wszystkich potencjalnie występujących przedstawicieli fauny i flory) oraz w ograniczonym przedziale czasowym, nie pozwoliło na przeprowadzenie inwentaryzacji w sposób wyczerpujący, a tym samym umożliwiającą zidentyfikowanie wszystkich gatunków występujących na obszarze opracowania.

Ponadto, w prognozie dokonano analizy i oceny ustaleń projektu planu oraz skutków ich realizacji dla środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem wpływu na jego podstawowe elementy.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz stopień szczegółowości ustaleń planu miejscowego.

2 CHARAKTERYSTYKA ORAZ STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

2.1 Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu

Obszar projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna przy ul. Foluskiej, położony jest w północnej części miasta Trzemeszna. Granice obszaru, o kształcie zbliżonym do kwadratu, od strony wschodniej stanowi ulica Foluska. Granica planu jest tożsama z granicami działki ewidencyjnej o nr geodezyjnym 20/8 Trzemeszno obr. 3

Na obszarze objętym planem istnieje budynek mieszkalny jednorodzinny oraz dwa przybudowane do siebie budynki gospodarczo-garażowe. Na terenie działki występuje roślinność ozdobna stanowiąca zagospodarowanie części ogrodowej.

Przedmiotowy obszar planu bezpośrednio sąsiaduje z terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz z terenem parkingu i zabudowy garażowej. Obszar opracowania ma dostęp do sieci wodociągowej, elektroenergetycznej, kanalizacji deszczowej, gazowej, sieci telekomunikacyjnej. Sieć ciepła biegnie w niewielkiej odległości od granicy planu (<https://trzemeszno.e-mapa.net>).

2.2 Elementy dziedzictwa kulturowego

Zgodnie z art. 18 ust.2 pkt. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w planach zagospodarowania przestrzennego określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji. Ponadto zgodnie z art. 15 ust. 1, ust. 2, pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planach określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Na obszarze objętym niniejszym projektem planu nie wskazano elementów dziedzictwa kulturowego.

2.3 Rzeźba terenu, budowa geologiczna i warunki gruntowe

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski J. Kondrackiego (Kondracki J. ,2009, Geografia regionalna Polski, PWN Warszawa) gmina Trzemeszno położona jest na obszarze makroregionu Pojezierza Wielkopolskiego (315.5), w centralnej części mezoregionu Pojezierze

Gnieźnieńskie (515.54).

Trzemeszno położone jest na pojezierzu gnieźnieńskim, nad Jeziorem Kościelnym i Popielewskim. Mikroregion trzemeszeński leży we wschodniej partii Pojezierza Gnieźnieńskiego. Główne zarysy krajobrazu tego terenu zostały wykształcone przez lądolody późnych faz ostatniego zlodowacenia (tzw. stadia brandenburski), stąd występują na nim charakterystyczne polodowcowe formy geomorfologiczne. Ziemię położone na wschód i północny wschód od Trzemeszna zajmują obszary moreny dennej, wytworzone przez osadzenie się materiałów naniesionych przez lodowce. Pod ich czaszą wyżłobione zostały także głębokie nisze wąskich i długich jezior rynnowych, powiązanych ciekami z innymi mniejszymi jeziorami. W bezpośrednim sąsiedztwie Trzemeszna zaczyna się rynna Jeziora Popielewskiego, dochodzącego do 10 km długości. Tereny leżące między kolejnymi ciągami rynien jezior: Popielewskiego, Szydłowskiego i Kamienieckiego są wyraźnie wyrównane, a różnice wysokościowe są nieznaczne. Natomiast na północny zachód od linii Trzemeszno – Mogilno ciągnie się pas wyniesień moreny czołowej o zróżnicowanych formach terenowych i znacznych różnicach wysokościowych. Przebiega on z północnego wschodu na południowy zachód i obejmuje swym zasięgiem, samo Trzemeszno. Najwyższa kulminacja terenu osiąga pod Wydartowem wysokość 166,8 metra n.p.m., przy przeciętnej wysokości wynoszącej 100 – 110 m n.p.m.. na ziemiach leżących na wschód i północny wschód od Trzemeszna przeważają gleby płowe (określane także niekiedy jako pseudobielicowe), zaliczane do typu żyznych gleb żytnych. W okolicach jezior występują także gleby bagienne i mady – zajęte przez łąki, przydatne dla gospodarki hodowlanej. Natomiast na terenach moreny czołowej na północny zachód i południowy zachód od miasta występują lekkie gleby bielcowe oraz niezdatne dla celów rolniczych wydmy.

Makroregion Pojezierza Wielkopolsko-Kujawskiego nie przekracza nigdzie wysokości 200 m n. p. m., a na znacznej powierzchni nawet 100 m n. p. m. Równoleżnikową oś regionu tworzą moreny fazy poznańskiej, które przecinają dwie poprzeczne bruzdy: Poznański Przełom Warty i rynna jezior goplańskich, łączące dwie pradoliny – Warciańsko-Odrzańską i Toruńsko-Eberswaldzką. Mezoregion Pojezierza Gnieźnieńskiego, na którym położona jest gmina Trzemeszno, związany jest z poznańską fazą zlodowacenia bałtyckiego. Wówczas powstały formy terenu, które tworzą pasmo wzgórz ciągnące się od Dziewiczej Góry na północ od Czerwonaka pod Poznaniem przez Pobiedziska, Gniezno i Trzemeszno, gdzie skracają na południowy wschód w stronę Konina.

Obszar gminy cechuje się dość znaczącymi deniwelacjami terenu. Ogółem teren ten znajduje się na wysokości od ok. 95 m. n.p.m. (tereny przyjeziorne) do ok. 130 m n. p. m. Przeważająca część gminy położona jest na wysokości ok 115–125 m n. p. m.

Obszar objęty analizowanym projektem mpzp położony jest na rzędnej około 114,0 m n. p. m. Od strony ul. Foluskiej teren działki 20/8 poprzez skarpe obniża się do rzędnej około 112,0 m n.p.m.

Według podziału Polski na jednostki geologiczne gmina Trzemeszno leży w mezozoicznej Niece Szczecińsko-Łódzko-Miechowskiej, a dokładniej w Niece Mogileńsko-Łódzkiej (Mizerski W., 2009, Geologia Polski, PWN Warszawa). Nieckę szczecińską od mogileńskiej oddziela elewacja Obornik z antyklinami Szamotuł i Rogoźno, natomiast Nieckę Łódzką od Niechowskiej oddziela elewacja przedborska zwana także elewacją radomszczańską lub rygłem przedborskim. Budowa Niecki Mogileńsko-Łódzkiej jest złożona z uwagi na tektonikę solną. Obecne tu są struktury solne przebijające lub wypiętrzające osady kredy. Ruch soli wpływał na sedymentację, zarówno osadów jurajskich, jak i kredowych. Powodował powstawanie okresowych wysp; był także przyczyną denudacji i przerw w sedymentacji; wpływał też na zmiany facjalne (szczególnie w kredzie). Sedymentacja w późnym permie i mezozoiku przebiegała w zróżnicowanych warunkach. We wczesnej i środkowej jurze w części niecki znajdował się tzw. garb wielkopolski. Na tym terenie sedymentacja była powolniejsza i przeplatana okresami całkowitych wynurzeń i erozji. Następnie warunki sedymentacyjne wyrównały się, a inwersja późnokredowa spowodowała, że obszar dawnego wału stał się fragmentem niecki. Obszar gminy Trzemeszno znajduje się właśnie w rejonie garbu wielkopolskiego. Osady kredy górnej rozpoczynają się piaskowcami wapnistymi cenomanu. Wyżej nich leżą wapienie inoceramowe i otwornicowe turonu, margle, wapienie i opoki koniaku i santonu oraz opoki i margle kampanu i mastrychtu. Erozja pokredowa spowodowała, że w wielu miejscach Niecki Mogileńsko-Łódzkiej brak jest mastrychtu. Występują tu utwory plejstocenske, m.in.: gliny zwałowe, ich zwietrzliny, piaski i żwiry

lodowcowe, głązy i gliny moren czołowych. Utwory akumulacji wodno-lodowcowej występują na terenach odpowiadających zasięgowi utworów sandrowych oraz we fragmentach rynien subglacialnych wykorzystywanych przez rzeki. W dolinach występują także torfy, muły i piaski akumulacji rzecznej. Miąższość utworów akumulacji rzecznej jest niewielka, nie przekracza 5 m.

Wśród czwartorzędowych osadów na obszarze projektu występują piaski i gliny deluwialno-rzeczne.

Na obszarze objętym projektem planu pierwsze zwierciadło wody występuje na głębokości większej niż 2m p.p.t. Mając na uwadze powyższe warunki gruntowe, jakie panują na obszarze objętym granicami projektu mpzp, należy określić je jako dobre dla lokalizacji zabudowy.

2.4 Zasoby naturalne

Na obszarze objętym granicami projektu mpzp nie stwierdzono występowanie udokumentowanych i zarejestrowanych zasobów w postaci złóż naturalnych.

2.5 Warunki wodne

Podstawową jednostką gospodarki wodnej zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną jest Jednolita Część Wód (JCW), którą dzielimy na Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd) i Jednolite Części Wód Powierzchniowych (JCWP).

Wody podziemne

Obszar projektu planu położony jest w zasięgu JCWPd nr 43(GW600043). Wody podziemne z JCWPd (zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne) wykorzystuje się przede wszystkim do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Na obszarze objętym projektem miejscowego planu brak jest ujęć wód podziemnych.

Wody w utworach czwartorzędowych tworzą jeden poziom wodonośny o zróżnicowanym wykształceniu występujący na części obszaru JCWPd. Poziom mioceński występuje na całym obszarze, często mając kontakt hydrauliczny z poziomem czwartorzędowym. W części północno-wschodniej występują wody podziemne w utworach kredowych. W północno-wschodniej części JCWPd nr 43 występują wody zasolone w utworach trzeciorzędowych, przy braku izolacji lokalnie następuje acsenzja wód zasolonych do poziomów plejstocenijskich.

Analizowany projekt położony jest na obszarze zbiornika wodonośnego GZWP nr 143 - Subzbiornik Inowrocław-Gniezno, typu porowego o głębokości zalegania warstwy wodonośnej na poziomie średnio 120 m i szacunkowych zasobach dyspozycyjnych o wydajności 96 tys. m³ /dobę. Wg dokumentacji hydrogeologicznej GZWP nr 143 zajmuje powierzchnię 4995,0 km² i znajduje się pomiędzy strefami regionalnego drenażu wód: pradoliną Toruńsko-Eberswaldzką na północy i pradoliną Warszawsko-Berlińską na południu. Obszar przedmiotowego zbiornika od strony zachodniej ogranicza przełom Warty, a od wschodu kanał Warta-Gopło. Subzbiornik Inowrocław-Gniezno należy do wgłębnych struktur hydrogeologicznych i ma dobrą izolację od powierzchni terenu z utworów słabo przepuszczalnych, które skutecznie chronią go przed zanieczyszczeniami z powierzchni terenu i poziomów wodonośnych czwartorzędu.

Warstwy wodonośne tworzą piaski drobne i pyliste miocenu i oligocenu. Mioceński poziom wodonośny występuje na głębokości 80-150m. Zwierciadło wody występuje na głębokości od około 5m p.p.t. do 30m p.p.t. Poziom mioceński zasilany jest w wyniku przesądzania się wód z poziomów czwartorzędowych oraz lokalnie przez przepływ w oknach hydrogeologicznych. Poziom wodonośny oligocenijski ma nieciągłe rozprzestrzenienie, wykazuje kontakt hydrauliczny z poziomem mioceńskim, co przyczynia się do podobnych warunków hydrogeologicznych zarówno na obszarach zasilania, jak i drenażu. Największe znaczenie użytkowe ma trzeciorzędowy poziom wód podziemnych. Ze względu na wgłębne usytuowanie, a także osady słabo przepuszczalne nad zbiornikiem, wody podziemne w obrębie GZWP 143 uznano za bardzo mało podatne na antropopresję. Tym samym nie wyznaczono obszaru ochronnego dla zbiornika.

Wody powierzchniowe

Obszar gminy Trzemeszno położony jest w dorzeczu rzeki Odry w regionie wodnym rzeki Warty. Przedmiotowy obszar projektu planu położony jest w zasięgu zlewni JCWP (riecznych) Panna - RW6000181882699 (kod i nazwa JCWP zmieniona w poprzednim cyklu planistycznym 2016-2021 - dawniej Mała Noteć – RW600025188299).

Na terenie gminy Trzemeszno występuje kilkanaście jezior, wśród których największe to: Popielewskie, Kościelne, Bystrzyca, Malicz, Kierzkowskie, Młynek, Folusz, Kocin, Kielcze, Kruchowskie oraz oczka wodne i stawy rybne. Teren gminy przecinany jest siecią rowów melioracyjnych. W północnej części gminy występuje ciek – Sadowicka Struga. Jeziora Popielewskie, Kościelne i Wierzbiczańskie (poza gminą) połączone są Bystrzyckim Rowem. W granicach miasta występują jeziora: Kościelne oraz Bystrzyca. Obszar planu położony jest w odległości ponad 400m od odcinka Bystrzyckiego Rowu (Fosy Trzemeszeńskiej) między jeziorem Kościelnym a jeziorem Popielewskim.

Na obszarze objętym projektem planu nie występują jednolite części wód powierzchniowych typu jeziornego i rzeczno.

Według danych zawartych we Wstępnej Ocenie Ryzyka Powodziowego opracowanej dla województwa wielkopolskiego, na terenie projektu planu nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi (Mapa obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi w woj. wielkopolskim skala 1:300 000, Mapa obszarów, na których wystąpienie powodzi jest prawdopodobne skala 1:300 000 opracowane na zlecenie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej).

Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego obszar opracowania projektu planu nie jest w zasięgu:

- obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$),
- obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- obszaru, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$).

2.6 Jakość wód

Badania jakości wód podziemnych prowadzone są w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 07 grudnia 2017r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, woda musi spełniać wymagania jakościowe w zakresie bakteriologicznym i fizykochemicznym podanym w wyżej wymienionym rozporządzeniu.

W odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych prowadzi się monitoringi wód podziemnych: stanu chemicznego i stanu ilościowego.

Rodzaje monitoringu stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych:

1. monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, ustalany na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych i oceny wpływu oddziaływań wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych; prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia;
2. monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, ustalany na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych i oceny wpływu oddziaływań wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych oraz monitoringu diagnostycznego; prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych uznanych, na podstawie monitoringu diagnostycznego oraz oceny wpływu oddziaływań, za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych;
3. monitoring badawczy stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych.

Monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się przynajmniej raz w ciągu 6-letniego cyklu aktualizacji planu gospodarowania wodami na

obszarze dorzecza.

Monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się przynajmniej raz do roku, z wyłączeniem roku, w którym prowadzony jest monitoring diagnostyczny stanu chemicznego JCWPd.

Zakres i częstotliwość monitoringu badawczego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych wynikają z uwarunkowań związanych z przyczyną przeprowadzenia monitoringu badawczego i powinny być dostosowane do lokalnych warunków tak, aby jego wyniki dostarczyły informacji o koniecznych działaniach dla osiągnięcia celów środowiskowych lub o szczególnych środkach zaradczych przeciwdziałających skutkom przypadkowego zanieczyszczenia w odniesieniu do tych jednolitych części wód podziemnych, dla których zdecydowano o przeprowadzeniu monitoringu badawczego.

Monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m³ na dobę wody przeznaczonej do spożycia. Monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych w zakresie pomiarów poziomu zwierciadła wody prowadzi się z częstotliwością wystarczającą dla dokonania oceny stanu ilościowego JCWPd. Wody do spożycia przez ludzi muszą spełniać wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi a tym samym wymogi Dyrektywy Europejskiej (98/83/EC).

Pobór wód podziemnych odbywa się z ujęć wody w stacjach uzdatniania wody (SUW) na terenie gminy w miejscowości Trzemeszno i wsiach Kruchowo i Trzemżał. Ze stacji uzdatniania wody SUW Trzemeszno woda surowa dostarczana jest z dwóch studni głębinowych o głębokościach 119 m każda. Średnioroczna produkcja wody wynosi 1459 m³/dobę. SUW zaopatruje w wodę pitną miejscowości: Trzemeszno, Zieleń, Bieślin, Ostrowite, Jerzykowo, Popielewo, Popielewko, Miaty, Święte, Rudki, Brzozówiec, Wymysłowo, Kozłówek, Niewolno, Cytrynowo, Lubiń, w których szacowana liczba odbiorców wynosi 11 030.

Obszar objęty niniejszym projektem planu położony jest poza zasięgiem stref ochronnych ujęć wód podziemnych.

W celu wykonania kompleksowej oceny stanu JCWPd (Jednolite Części Wód Podziemnych) zgodnie z przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej, od roku 2010 stosuje się rozbudowaną metodykę oceny stanu wód podziemnych, składającą się z testów klasyfikacyjnych, w których stan wód podziemnych ocenia się nie tylko na podstawie wybranych jakościowych i ilościowych wskaźników i charakterystyk wód podziemnych, ale również rozpatruje się potrzeby receptorów wód podziemnych. Ocena stanu ogólnego JCWPd, jak wspomniano w poprzednim rozdziale „Prognozy ...”, składa się z oceny stanu chemicznego i ilościowego.

W 2022 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring diagnostyczny stanu chemicznego wszystkich 174 jednolitych części wód podziemnych. Dla JCWPd nr 43 określono klasy jakości wód podziemnych na podstawie monitoringu diagnostycznego przeprowadzonego w dwóch punktach pomiarowych w gminie Skulsk (punkt 799 i 5635). W miejscowości Łuszczewo stwierdzono głębokość do stropu warstwy wodonośnej -1,89 m p.p.t. i V klasę jakości wód podziemnych 9 wody złej jakości) a w miejscowości Zygmuntowo – odpowiednio 18 mp.p.t. i III klasę jakości wód podziemnych (wody zadawałającej jakości).

Jak wynika z Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry na lata 2022-2027 JCWPd 43 – GW600043 stan oceniono jako słaby, zagrożony nieosiągnięciem celów środowiskowych. Zarówno stan ilościowy, jak i chemiczny został oceniony jako słaby. Przyczyną słabego stanu wód na obszarze JCWPd 43 jest zidentyfikowana ascenzja wód słonych z niżej występujących poziomów wodonośnych mezozoiku (kreda i jura) oraz częściowo zasolonych neogeńsko-paleogeńskich. Celem środowiskowym jest poprawa tego stanu między innymi przez zapobieganie lub ograniczanie dopływu zanieczyszczeń do wód oraz zapewnienie równowagi pomiędzy poborem, a zasilaniem wód podziemnych. Celem środowiskowym dla JCWPd 43 jest dobry stan chemiczny, mniej rygorystyczny cel dla parametru Cl (ochrona stanu przed dalszym pogorszeniem); mniej rygorystyczny cel: ochrona stanu ilościowego przed dalszym pogorszeniem.

Na podstawie art. 349 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021r. w sprawie klasyfikacji

stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska dokonuje oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dla obszaru województwa do końca pierwszego półrocza po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym były wykonywane badania. Ocena stanu JCWP na obszarach dorzeczy, zgodnie z zapisami Strategicznego Programu Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2020-2025, jest opracowywana w terminie do 30 września. W związku z powyższym udostępniona ocena stanu wód na obszarze województwa za 2022 r. będzie podlegała weryfikacji przez eksperta zewnętrznego i może ulec zmianie. Zweryfikowana ocena stanu JCWP na obszarach dorzeczy będzie dostępna po 30 września br.

Jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) stanowią podstawowy element w gospodarowaniu wodami. Według ustawy Prawo Wodne zaliczyć do JCWP należy takie znaczące elementy jak: strugi, strumienie, potoki, rzeki, kanały i jeziora.

Na podstawie „Planu gospodarowania wodami dorzecza Odry” obejmującego okres lat 2022-2027 stan jakości wód w przypadku JCWP rzeczne dla Noteci Zachodniej RW600025188299 wskazano, że nie można dokonać oceny stanu chemicznego i potencjału ekologicznego – brak danych biologicznych w JCWP, zagrożony nieosiągnięciem celów środowiskowych. Wyznaczone cele środowiskowe to osiągnięcie dobrego stanu chemicznego i dobrego potencjału ekologicznego.

Monitoring wód powierzchniowych w województwie wielkopolskim prowadzony był w oparciu o przepisy ustawy Prawo wodne, rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kwalifikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych oraz zgodnie z wytycznymi GIOŚ.

Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016 – 2021 metodą monitoringu”, opublikowaną przez Generalnego Inspektora Ochrony Środowiska, stwierdzono, że potencjał ekologiczny JCWP Małej Noteci - RW600025188299, jest słaby, stanu chemicznego poniżej dobrego, w roku 2020 oceniono stan wód jako zły.

Głównym źródłem zanieczyszczeń wód są ścieki komunalne z obszarów nieskanalizowanych, zanieczyszczenia pochodzenia komunikacyjnego, wytwarzane przez środki transportu i splukiwane z powierzchni dróg oraz zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego. W celu ochrony wód przed negatywnym wpływem działalności rolniczej należy przede wszystkim podejmować działania zmierzające do zatrzymywania składników pokarmowych w agroekosystemach. Wiąże się to z jednej strony ze stosowaniem zbilansowanych dawek nawozów na gleby o uregulowanym odczynie we właściwych terminach i w odpowiednich formach, a z drugiej z dążeniem do ciągłego utrzymania gleby pod okrywą roślinną. Niebagatelną rolę w ochronie wód odgrywają także tzw. strefy buforowe (zadrzewienia, zakrzewienia, miedze, murawy, przydroża czy żywopłoty), oddzielające ekosystemy wodne od bezpośredniego oddziaływania agroekosystemów. Dla poprawy jakości wód powierzchniowych należy dążyć do skanalizowania terenów zabudowanych. W przypadku dróg kołowych istnieje niebezpieczeństwo zanieczyszczenia środowiska substancjami ropopochodnymi. Konieczne jest stosowanie odpowiedniego systemu odwodnienia, uniemożliwiającego przedostanie się szkodliwych substancji do wód i gleb. Odwodnienie dróg wykonuje się za pomocą rowów, urządzeń ściekowych i kanalizacji deszczowej. Kanalizację deszczową należy stosować w przypadku, gdy nie ma możliwości odprowadzenia wody powierzchniowej za pomocą urządzeń powierzchniowych oraz ze względów ochrony środowiska. Stosuje się następujące urządzenia zabezpieczające środowisko przed zanieczyszczeniem spływami z dróg: zbiorniki retencyjno – infiltracyjne, zbiorniki infiltracyjne, rowy infiltracyjne, rowy trawiaste lub powierzchnie trawiaste, piaskowniki, osadniki, separatory substancji ropopochodnych (siskom.waw.pl/nauka-środowisko).

Podsumowując należy stwierdzić, że na podstawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry celem środowiskowym dla wód powierzchniowych rzecznych (JCWP) rzeki Noteć Zachodnia jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego i dobrego potencjału ekologicznego, natomiast zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną oraz z ustawą Prawo Wodne celem środowiskowym dla JCWPd nr 43 jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do niej zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu, ochrona i podejmowanie działań

naprawczych, zapewnianie równowagi między poborem z zasilaniem wód, tak aby utrzymać ich dobry stan.

2.7 Szata roślinna i zwierzęta

Analizę lokalnej flory i fauny przeprowadzono przede wszystkim w oparciu o informacje uzyskane podczas wizji terenowej. Na obszarze objętym planem występują drzewa i krzewy ozdobne, liściaste i iglaste typowe dla ogrodów przydomowych.

Ze względu na zurbanizowany, miejski charakter terenów sąsiadujących z obszarem projektu mpzp zróżnicowanie lokalnej fauny jest stosunkowo niewielkie.

Na obszarze objętym planem można z dużym prawdopodobieństwem spotkać np. ptaki (np. sikory, szpaki, sroki) i drobne ssaki (np. mysz domowa, krety, nornice), które przystosowały się do bytowania w terenach zurbanizowanych. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, podlegają one ochronie gatunkowej, przy czym część z nich jest objęta ochroną częściową, a część ochroną ścisłą. W związku z powyższym w trakcie realizacji wszelkich inwestycji, również tych stanowiących realizację ustaleń planu miejscowego, należy respektować zakazy i ograniczenia, ustanowione w przepisach odrębnych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt, w tym w ustawie o ochronie przyrody i rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

Na obszarze opracowania planu nie stwierdzono występowania gatunków roślin i grzybów objętych ochroną gatunkową wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin, w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów a także gatunków z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory tzw. Dyrektywy Siedliskowej, oraz gatunków zagrożonych wyginięciem (np. znajdujących się na krajowej bądź regionalnej czerwonej liście), lub rzadkich.

2.8 Obszary NATURA 2000 i inne obszary ochrony oraz system powiązań przyrodniczych

Na obszarze objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna przy ul. Foluskiej nie występują tereny o wyjątkowych walorach przyrodniczych, objęte prawną ochroną w formie parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru Natura 2000, obszaru chronionego krajobrazu, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, pomnika przyrody, użytku ekologicznego, czy też stanowiska dokumentacyjnego, ustanowione w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obszary najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym objęte zostały w gminie formą ochrony przyrody w postaci Obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie – obszary siedliskowe (PLH300026), Parku Krajobrazowego - Powidzki Park Krajobrazowy oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu - Powidzko-Bieniszewskiego.

Najbliżej obszaru planu w odległości około 2km położony jest Obszar NATURA 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026.

Obszar Natura 2000 „Pojezierze Gnieźnieńskie” PLH300026 stanowi specjalny obszar ochrony siedlisk o powierzchni 15 922,1 ha. Obszar charakteryzuje się młodo glacialną rzeźbą terenu: rynny polodowcowe, morena czołowa, morena denna, równina sandrowa. Znajduje się tu kompleks jezior głównie rynnowych. Przez obszar przechodzi dział wodny III rzędu, rozdzielający zlewnię Noteci i Warty. Swoje źródła mają tu następujące rzeki: Wełna, Noteć Zach., Meszna. Obszar ma duże znaczenie w skali Wielkopolski dla zachowania zbiorowisk łąkowych wykształconych na pokładach wapna łąkowego, torfowisk oraz leśnych zbiorowisk, zwłaszcza łągów. W lasach przeważają drzewostany mieszane. Do najlepiej zachowanych kompleksów leśnych należą lasy miradzkie i skorzęcińskie z dobrze zachowanymi fitocenoząmi świetlistej dąbrowy, gradów środkowoeuropejskich i kwaśnej dąbrowy. Na dnie rynien, wzdłuż jezior, oraz w bezodpływowych zagłębieniach zachowały się fragmenty łągów olszowo-jesionowych i olsów. W zarastającej misie Jeziora Czarnego i Salomonowskiego wykształciły się zbiorowiska roślinności torfowiska niskiego i przejściowego. W granicach

obszaru występują jeziora, w których występują najlepiej zachowane w tej części kraju formacje podwodnych łąk ramienicowych. Jeziora: Niedźmiegiel, Budziszewskie, Czarne są jedynymi ostojami niektórych gatunków ramienic w skali Polski, a nawet Europy. Jeziora ramienicowe stanowią, aż 14,3% powierzchni ostoi. Obszar ma ważne znaczenie dla zachowania podwodnych łąk ramienicowych w Polsce. Na obszarze znajdują się wyspowe, najdalej na wschód wysunięte i bardzo bogate stanowiska selerów błotnych, a także znajdują się stanowiska aldrowandy pęcherzykowatej i lipiennika Loesela.

Ważne gatunki zwierząt z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej i z załącznika I Dyrektywy Ptasiej, w tym gatunki priorytetowe to: wydra, kumak nizinny, traszka grzebieniasta, piskorz, zatoczek łamliwy, bąk, bączek, bocian biały, bocian czarny, błotniak stawowy, derkacz, błotniak zbożowy, błotniak łąkowy, lelek, żuraw, rybitwa czarna, zimorodek, dzięcioł czarny, świergotek polny, gąsiorek, ortolan, trzmielojad.

Ważne gatunki roślin z Załącznika II Dyrektywy siedliskowej, w tym gatunki priorytetowe to: lipiennik Loesela, selery błotne, aldrowanda pęcherzykowata, sierpowiec błyszczący.

Dla obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Pojezierze Gnieźnieńskie obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 2 września 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2015 r., poz. 5276). Cele zawarte w planie zadań ochronnych odnoszą się przede wszystkim do poprawy niezadowolającego bądź złego stanu ochrony siedlisk, poprzez poprawę składu gatunkowego drzewostanu czy umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych.

Powidzki Park Krajobrazowy położony w odległości ponad 5km od analizowanego obszaru, został utworzony na mocy Rozporządzenia Nr 18 Wojewody Konińskiego z dnia 16 grudnia 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 52, poz. 305 z 1998 r.) zmienionego Uchwałą Nr XXIX/753/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2017 r. (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 2940), na terenach 7 gmin Wielkopolski: Kleczew, Orchowo, Ostrowite, Powidz, Słupca, Wilczyn i Witkowo. Według podziału fizycznogeograficznego Jerzego Kondrackiego obszar Powidzkiego Parku Krajobrazowego wchodzi w skład makroregionu Pojezierze Wielkopolskie, mezoregionów Pojezierze Gnieźnieńskie i Równina Wrzesińska. Obejmuje powierzchnię 24 887,21 ha. Podstawowym celem ochrony jest zachowanie krajobrazu młodogłacjalnego o dużym zróżnicowaniu form, którego główny element stanowi zespół kilkunastu jezior polodowcowych, przeważnie o charakterze rynnowym (w tym największe jeziora regionu: Powidzkie i Niedźmiegiel) ze zbiorowiskami podwodnych łąk ramienicowych, licznymi gatunkami ryb i dogodnymi warunkami do bytowania ptaków; ochrona stanowisk rzadkich roślin wodno-błotnych. Na terenie parku występuje 196 gatunków ptaków i 34 ssaków. Skład gatunkowy płazów (12) i gadów (5) nie odbiega zasadniczo od okolicznych terenów. W jeziorach parku występują 22 gatunki ryb. Stwierdzono występowanie 990 gatunków roślin naczyniowych w 216 zbiorowiskach roślinnych. Wśród roślin 60 gatunków podlega prawnej ochronie.

Obszar Chronionego Krajobrazu „Powidzko-Bieniszewski” obszar o powierzchni 46 000 ha, położony w odległości ponad 5km od granicy projektu planu, został utworzony na mocy Uchwały Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986r. (Dz. Urz. z 1986 r. Nr 1, poz. 2) zmienionej Rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Konińskiego z dnia 23 lipca 1998 r. (Dz. Urz. z 1998 r. Nr 28, poz. 444).

Obejmuje południowy fragment Pojezierza Gnieźnieńskiego połączony ciągiem wzgórz moreny czołowej z resztką dawnej Puszczy Bieniszewskiej. Obszar ten łączy się z doliną Warty ciągiem wzgórz moreny czołowej przez rejon Puszczy Bieniszewskiej i dolinę Meszny ze sztucznym zbiornikiem na północ od Słupcy. Puszcza Bieniszewska to resztki dużego kompleksu leśnego zachowanego do dziś w części rynny głogowsko-pątnowskiej. Wśród zalesionych pagórków kemowych licznie występują małe jeziora. Rynnę budują utwory piaszczysto-żwirowe, a w jej dnie występują torfy i osady pochodzenia limnicznego. Duża zmienność obszarów o różnym poziomie wód gruntowych decyduje o urozmaiconym krajobrazie puszczy i jej dużej atrakcyjności. Występuje tu znaczne zróżnicowanie siedliskowe. Na południowym wschodzie dominuje siedlisko grądu serii bogatej, na południowym i północnym zachodzie – boru mieszanego. W centralnej części – mozaika grądu ubogiego oraz łągu jesionowo-olszowego i olsu, a na pagórkach (szczególnie na północ od Jeziora Wściekłego) acidofilnej i świetlistej dąbrowy.

Według koncepcji krajowej sieci ekologicznej „ECONET – POLSKA” (Liro A. (red.). 1995.

Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN Poland, Warszawa) obszar gminy znajduje się w zasięgu obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym Powidzko-Goplański (12M), który łączy się korytarzami ekologicznymi o znaczeniu krajowym z innymi obszarami węzłowymi, w tym głównie na południu z Obszarem Środkowej Warty (19M). Obszar Powidzko-Goplański (12 M) obejmuje najlepiej wykształcone w regionie rynny subglacjalne z jeziorami, torfowiskami wilgotnymi łąkami.

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej położony jest poza zasięgiem sieci ekologicznej „ECONET – POLSKA”.

2.9 Gleby

Gleby są efektem wspólnego oddziaływania na siebie skał występujących w podłożu, rzeźby terenu, klimatu, szaty roślinnej i wód gruntowych.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi na mapie glebowo-rolniczej, obszar objęty projektem planu jest terenem przekształconym antropogenicznie, na którym występują grunty zurbanizowane (Tz), pozbawione naturalnej warstwy gleby. Gleby analizowanego obszaru zostały przekształcone na skutek realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Negatywny wpływ na właściwości fizyczne i chemiczne gleb na terenach zurbanizowanych następuje głównie w wyniku uszczelnienia powierzchni oraz zastosowania materiałów budowlanych wpływających na naturalną przepuszczalność gruntów. W celu uzyskania odpowiednich właściwości gruntu przeznaczonego pod inwestycje, dokonuje się przemieszczenia mas ziemnych, utwardzenia podłoża materiałami mineralnymi, takimi jak np. piasek, żwir, cement.

2.10 Klimat lokalny

Na terenie Gminy Trzemeszno klimat jest umiarkowany. Charakteryzuje się przewagą wpływów oceanicznych, związanych z globalną cyrkulacją mas powietrza napływającego znad Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Występują tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce amplitudy temperatur. Wiosny i lata są ciepłe i wczesne, a zimy łagodne z nietrwałą pokrywą śnieżną.

Na terenie gminy podobnie jak w całym kraju przeważają ruchy mas powietrza z kierunku zachodniego. Inne kierunki ruchu powietrza są efektem zakłóceń lokalnych lub pojawienia się okresowego systemu krążenia. Gmina Trzemeszno znajduje się najczęściej pod wpływem mas powietrza polarno-morskiego chłodnego, napływającego znad północnego Atlantyku. Natomiast masy powietrza suchego i przejrzystego napływają zimą znad północnej Syberii, a latem znad Półwyspu Bałkańskiego. Na terenie gminy rzadko pojawiają się wiatry z kierunków południowych.. Tendencje zmian klimatycznych w skali globalnej, to wzrost temperatury oraz częstotliwość i nasilenie zjawisk ekstremalnych. Ocieplanie spowodowane jest przede wszystkim zwiększającą się ilością gazów cieplarnianych wytwarzanych przez człowieka.

Na charakter klimatu lokalnego na terenie gminy wpływa rzeźba terenu, sposób jego użytkowania, obecność wód, charakter szaty roślinnej.

Obszar analizowany jest terenem zabudowanym, w części zadrzewiony, z pokrywą terenu zadarnioną. Obszar ten jest przewietrzany przez wiatry zachodnie i południowo zachodnie. Występująca na tym obszarze zieleń sprzyja zatrzymaniu wód opadowych i roztopowych na powierzchni terenu i korzystnie wpływa na warunki lokalnego mikroklimatu.

2.11 Jakość powietrza atmosferycznego

Na analizowanym obszarze na kształtowanie lokalnej jakości powietrza największy wpływ ma lokalizacja i charakter źródeł emisji oraz sposób dotychczasowego zagospodarowania przestrzennego. W pewnym stopniu na odczuwalną jakość powietrza wpływają czynniki związane z ukształtowaniem terenu i naturalnymi możliwościami przewietrzania terenu. Uznaje się, że jakość powietrza jest wysoka, kiedy zawartość zanieczyszczeń jest mała. Mówiąc o zanieczyszczeniu należy przez to rozumieć wszelkie skażenie powietrza przez substancje, które są szkodliwe dla zdrowia lub niebezpieczne z innych przyczyn, bez względu

na ich postać fizyczną. Zanieczyszczenie powietrza następuje na skutek wprowadzania do atmosfery dużych ilości dwutlenku i tlenku węgla, dwutlenku siarki i tlenków azotu powstających podczas spalania paliw kopalnych (ropy naftowej, węgla). Konsekwencją są kwaśne deszcze i efekt cieplarniany.

Jakość powietrza zależy nie tylko od stężenia zanieczyszczeń, ale również od prędkości wiatru, wilgotności, pory roku i czasu skażenia.

Źródła zanieczyszczeń powietrza można podzielić na dwie grupy:

1. naturalne, z których wydobywają się pyły, gazy i pary związków chemicznych, bakterie, grzyby czy kropelki cieczy; wśród nich wymienić można: wulkany, powierzchnie mórz i oceanów, gleby i skały, tereny zielone,
2. antropogeniczne (powstające w wyniku działalności człowieka), które można podzielić na cztery grupy:
 - energetyczne, powstające w wyniku spalania paliw;
 - przemysłowe, powstające w wyniku procesów technologicznych w zakładach chemicznych, rafineriach, hutach, kopalniach, cementowniach;
 - komunikacyjne, głównie pochodzące z transportu samochodowego, ale także kolejowego, wodnego i lotniczego;
 - komunalne, pochodzące z gospodarstw domowych oraz z gromadzenia i utylizacji odpadów i ścieków (np. z wysypisk, z oczyszczalni ścieków).

Źródła emisji zanieczyszczeń mogą być punktowe (np. komin), liniowe (np. szlak komunikacyjny) i powierzchniowe (np. otwarty zbiornik z lotną substancją).

Źródła emisji liniowej - to przede wszystkim źródła ruchome związane z transportem (pojazdy spalinowe, kolej).

Źródła emisji powierzchniowej - to źródła powodujące tzw. niską emisję. Obejmują one obszary zwartej zabudowy mieszkaniowej (jedno i wielorodzinnej) z indywidualnymi źródłami ciepła, małe zakłady rzemieślnicze bądź usługowe oraz obiekty użyteczności publicznej wraz z drogami lokalnymi.

Źródła emisji punktowej - ze źródeł energetycznych i technologicznych, odprowadzających substancje do powietrza emitorem (kominem) w sposób zorganizowany, ciągły.

Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, informacje o poziomach stężenia substancji w powietrzu oraz wyniki ocen jakości powietrza uzyskuje się w ramach cyklicznego Państwowego Monitoringu Środowiska. Ze względu na brak punktów pomiarowych, zlokalizowanych w granicach obszaru opracowania, analizę jakości powietrza atmosferycznego przeprowadzono na podstawie wykonywanej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ), Departament Monitoringu Środowiska w Poznaniu rocznej oceny jakości powietrza dla strefy wielkopolskiej, jednej spośród trzech wyznaczonych stref.

Gmina Trzemeszno a tym samym obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno, znajduje się w strefie wielkopolskiej (PL3003).

Ocena jakości powietrza obejmuje monitoring szeregu substancji szkodliwych dla zdrowia ludzi i roślin.

Zgodnie z art. 89 Ustawy o ochronie środowiska Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni oraz odrębnie dla każdej substancji dokonuje klasyfikacji stref, w których poziom odpowiednio:

1. przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji,
2. mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji,
3. nie przekracza poziomu dopuszczalnego,
4. przekracza poziom docelowy,
5. nie przekracza poziomu docelowego,
6. przekracza poziom celu długoterminowego,
7. nie przekracza poziomu celu długoterminowego.

W wyniku oceny wszystkich substancji określa się przynależność strefy do jednej z poniższych klas:

- klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;

- klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W ocenie rocznej za 2023 rok pod kątem spełnienia kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia uwzględniono: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen, ozon, pył PM10, pył PM2,5, ołów w PM10, arsen w PM10, kadm w PM10, nikiel w PM10, benzo(a)piren w pyłe PM10.

Tab.1. Poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia w 2023r. dla strefy wielkopolskiej

Substancje w powietrzu	Klasy stężenia zanieczyszczeń
Dwutlenek azotu NO ₂	A
Dwutlenek siarki SO ₂	A
Benzen C ₆ H ₆	A
Ołów Pb w PM ₁₀	A
Arsen As w PM ₁₀	A
Nikiel Ni w PM ₁₀	A
Kadm Cd w PM ₁₀	A
Benzo(a)piren B(a)P	C
Pył PM ₁₀	A
Pył PM _{2,5}	A ¹
Ozon O ₃	A
Tlenek węgla CO	A

1) Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2,

2) Dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – poziom dopuszczalny I fazy, strefa wielkopolska uzyskała klasę A.

Źródło: opracowanie własne na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim, raport wojewódzki za rok 2023, GIOŚ, kwiecień 2024.

Zgodnie z Raportem Wojewódzkim w ocenie rocznej za 2023 rok w województwie wielkopolskim, w klasyfikacji podstawowej wykonanej pod kątem ochrony zdrowia stwierdzono klasę C dla B(a)P w pyłe zawieszonym PM₁₀ w strefie wielkopolskiej. Dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla, pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A.

Benzo(a)piren jest głównym przedstawicielem wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA). Źródłem powstawania benzo(a)pirenu mogą być silniki spalinowe, spalarnie odpadów, liczne procesy przemysłowe (np. produkcja koksu), pożary lasów, dym tytoniowy, a tak że wszelkie procesy rozkładu termicznego związków organicznych przebiegające przy niewystarczającej ilości tlenu. Nośnikiem benzo(a)pirenu w powietrzu jest pył, dlatego jego szkodliwe oddziaływanie jest ściśle związane z oddziaływaniem pyłu oraz jego specyficznymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi. Benzo(a)piren oddziałuje szkodliwie nie tylko na zdrowie ludzkie ale także na roślinność, glebę i wodę. Wykazuje on małą toksyczność ostrą, zaś dużą toksyczność przewlekłą, co związane jest z jego zdolnością kumulacji w organizmie. Podobnie, jak inne WWA, jest kancerogenem chemicznym, a mechanizm jego działania jest genotoksyczny, co oznacza, że reaguje z DNA, przy czym działa po aktywacji metabolicznej. W wyniku przemian metabolicznych benzo(a)pirenu, w organizmie człowieka dochodzi do powstania i gromadzenia hydroksypochodnych benzo(a)pirenu o bardzo silnym działaniu rakotwórczym. Przeciętny okres między pierwszym kontaktem z czynnikiem rakotwórczym a powstaniem zmian nowotworowych wynosi ok. 15

lat, ale może być krótszy. Benzo(a)piren, podobnie jak inne WWA, wykazuje toksyczność układową, powodując uszkodzenie nadnerczy, układu chłonnego, krwiotwórczego i oddechowego. Należy wspomnieć, że w powietrzu WWA ulegają, pod wpływem działania promieni słonecznych, zjawisku fotoindukcji, które powoduje wzrost podatności do tworzenia się połączeń z materiałem genetycznym – DNA.

Pył PM₁₀ składa się z mieszaniny cząstek zawieszonych w powietrzu, będących mieszaniną substancji organicznych i nieorganicznych. Pył zawieszony może zawierać substancje toksyczne takie jak wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (np. benzo(a)piren), metale ciężkie oraz dioksyny i furany. Pył PM₁₀ zawiera cząstki o średnicy mniejszej niż 10 mikrometrów, które mogą docierać do górnych dróg oddechowych i płuc. Poziom dopuszczalny dla stężenia średniodobowego wynosi 50 µg/m³ i może być przekraczany nie więcej niż 35 dni w ciągu roku. Poziom dopuszczalny dla stężenia średniorocznego wynosi 40 µg/m³, a poziom alarmowy 200 µg/m³. Największą emisję pyłów powoduje spalanie węgla w starych i często źle wyregulowanych kotłach i piecach domowych oraz w dużych miastach komunikacja. Spalanie odpadów w tych kotłach, które choć jest nielegalne i powoduje poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, jest praktykowane przez niektórych mieszkańców. Emisja pyłów powodowana jest również przez przemysł, szczególnie energetyczny, chemiczny, wydobywczy i metalurgiczny, ale ze względu na wysokość emitorów oraz obowiązujące przepisy prawne regulujące dopuszczalne wartości emisji, źródła te mają zwykle dużo mniejszy wpływ na jakość powietrza. Pyły o średnicy poniżej 10 mikrometrów absorbowane są w górnych drogach oddechowych i oskrzelach. Inhalowane do płuc mogą powodować różne reakcje ze strony ustroju np. kaszel, trudności z oddychaniem i zadyszkę, szczególnie w czasie wysiłku fizycznego. Przyczyniają się do zwiększenia zagrożenia infekcjami układu oddechowego oraz występowania zaostrzeń objawów chorób alergicznych np. astmy, kataru siennego i zapalenia spojówek. Nasilenie objawów zależy w dużym stopniu od stężenia pyłu w powietrzu, czasu ekspozycji, dodatkowego narażenia na czynniki pochodzenia środowiskowego oraz zwiększonej podatności osobniczej. Drobne frakcje pyłów mogą przenikać do krwioobiegu, a dłuższe narażenie na wysokie stężenia pyłu może mieć istotny wpływ na przebieg chorób serca (nadciśnienie, zawał) lub nawet zwiększać ryzyko zachorowania na choroby nowotworowe, szczególnie płuc. Nowe dane świadczą o ujemnym wpływie inhalowanego pyłu na zdrowie kobiet ciężarnych oraz rozwijającego się płodu (niski ciężar urodzeniowy, wady wrodzone, powikłania przebiegu ciąży).

PM_{2,5} – aerozole atmosferyczne (pył zawieszony) o średnicy nie większej niż 2,5 µm, który zdaniem Światowej Organizacji Zdrowia jest najbardziej szkodliwy dla zdrowia człowieka spośród innych zanieczyszczeń atmosferycznych.

Jak wynika z raportów Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), długotrwałe narażenie na działanie pyłu zawieszonego PM_{2,5} skutkuje skróceniem średniej długości życia, a krótkotrwała ekspozycja na wysokie stężenia pyłu PM_{2,5} powoduje wzrost liczby zgonów z powodu chorób układu oddechowego i krążenia oraz wzrost ryzyka nagłych przypadków wymagających hospitalizacji (nasilenie astmy, ostra reakcja układu oddechowego, osłabienie czynności płuc, itp.), gdyż tak drobny pył dostaje się bezpośrednio przez płuca do krwi. Szacuje się, że życie przeciętnego mieszkańca Unii Europejskiej jest krótsze z tego powodu o ponad 8 miesięcy, a życie przeciętnego Polaka, w stosunku do mieszkańca UE, jest krótsze o kolejne 1-2 miesiące z uwagi na występujące w naszym kraju większe zanieczyszczenie pyłem aniżeli wynosi średnia dla krajów Unii.

Ocena dokonywana pod kątem spełnienia kryteriów odniesionych do ochrony roślin objęła: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x i ozon O₃.

Tab. 2. Poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę roślin w 2023r. dla strefy wielkopolskiej

	Substancje w powietrzu		
	NO _x	O ₃ ¹	SO ₂
Klasy stężenia zanieczyszczeń	A	A	A

1) Dla ozonu – poziom celu długoterminowego strefa wielkopolska uzyskała klasę D2

Źródło: opracowanie własne na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza atmosferycznego w województwie wielkopolskim, raport wojewódzki za rok 2023, GIOŚ, kwiecień 2024r.

Ocena wykonana pod kątem ochrony roślin w strefie wielkopolskiej, nie wykazała

przekroczeń w zakresie poziomów dopuszczalnych dwutlenku siarki i tlenków azotu oraz poziomu docelowego ozonu, w związku z powyższym strefie wielkopolskiej przypisano klasę A. W klasyfikacji dodatkowej dla ozonu dla poziomu celu długoterminowego, strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2.

Nadal należy podejmować działania zmierzające do zmniejszenia zanieczyszczeń powietrza oraz informowania społeczeństwa o możliwych zagrożeniach do których zobowiązuje Polskę Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy. Odniesieniem do Dyrektywy są zapisy w Krajowym programie ochrony powietrza do 2020 roku z perspektywą do 2030 opracowanym przez Ministrowa Środowiska w 2015 r., w którym jako istotne wskazano osiągnięcie poziomów dopuszczalnych dla PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomów docelowych dla B(a)P oraz niektórych innych substancji takich jak NO₂, O₃.

Kierując się powyższymi dokumentami wyższego rzędu dla województwie wielkopolskiego podjęto Uchwałę Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 20 lipca 2020r., poz. 5954).

W Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej z 2020 r. jako źródło o największej emisji wskazano indywidualne systemy grzewcze w zabudowie mieszkaniowej i usługowej. Emisja pyłów z tego rodzaju źródeł stanowi ok. 54% sumarycznej wielkości emisji pyłu PM₁₀ z terenu całej strefy wielkopolskiej. Bilans wykonano na podstawie inwentaryzacji źródeł emisji w strefie wielkopolskiej w roku 2018.

W celu określenia wpływu źródeł spoza strefy na jakość powietrza na terenie strefy wielkopolskiej oszacowana została w Programie wielkość emisji ze źródeł w podziale na sąsiadujące województwa. Wszystkie źródła znajdujące się w pasie 30 km od strefy wielkopolskiej wpływają na wysokość tła regionalnego.

W celu osiągnięcia wartości normatywnych stężeń w powietrzu Sejmik Województwa Wielkopolskiego podjął w dniu 18 grudnia 2017 r. uchwałę Nr XXXIX/941/17 tzw. „uchwałę smogową” w sprawie wprowadzenia ograniczeń i zakazów eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Z punktu widzenia zakresu przestrzennego projektu planu należy zauważyć, że ocena jakości powietrza opracowana została według danych dla całego obszaru strefy wielkopolskiej i nie należy ich bezpośrednio odnosić do stężeń zanieczyszczeń występujących w granicach analizowanego obszaru. Wartości stężeń poszczególnych zanieczyszczeń mogą odbiegać w pewnym stopniu od wartości przedstawionych powyżej, przede wszystkim z uwagi na różnice w sposobie zagospodarowania i użytkowania terenów zarówno w zasięgu, jak i poza granicami projektu. Niemniej jednak należy zwrócić szczególną uwagę na zagrożenia dla utrzymania jakości powietrza w zakresie emisji zanieczyszczeń pyłowych.

W opracowanym projekcie Programu ochrony środowiska dla gminy Trzemeszno na lata 2019-2022 z perspektywą do 2024 roku (dotychczas nie został uchwalony) wskazano cele i kierunki interwencji w zakresie ochrony środowiska, które omówiono w rozdz. 6 niniejszej Prognozy ...

2.12 Klimat akustyczny

Z punktu widzenia oceny lokalnego klimatu akustycznego istotna jest identyfikacja terenów wymagających ochrony akustycznej oraz zlokalizowanie i określenie typów źródeł hałasu, których funkcjonowanie związane jest z generowaniem hałasu o znacznym poziomie.

Obszar opracowania projektu planu to działka z zabudową mieszkaniową jednorodzinną wolnostojącą i budynkiem gospodarczym, z roślinnością typową dla ogrodów przydomowych. Obszar analizowany położony jest w sąsiedztwie terenów zurbanizowanych z zabudową mieszkaniową i usługową. Granicę wschodnią wyznacza ulica Foluska – droga publiczna, gdzie ruch pojazdów ma charakter lokalny.

W stanie istniejącym występujące w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru analizowanego tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wymagają zapewnienia określonych standardów akustycznych w środowisku, wynikających z przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Przebiegająca w odległości około 60m od granicy planu droga krajowa DK 15 (ul. Gnieźnińska) stanowi źródło hałasu komunikacyjnego (samochodowego).

W odległości ponad 400m w linii prostej od północnej granicy analizowanego obszaru przebiega linia kolejowa nr 353 z Poznania w kierunku Torunia i Olsztyna ze stacją w Trzemesznie. Ponad 20km w linii prostej od przedmiotowego obszaru usytuowane jest lotnisko w Powidzu.

Biorąc pod uwagę cel opracowania projektu planu w jego zagospodarowaniu należy uwzględnić dopuszczalne wartości hałasu dla terenów, które podlegają ochronie akustycznej w środowisku. W tym zakresie obowiązują standardy akustyczne określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz Prawo ochrony środowiska. Dla terenów wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje podano dopuszczalny równoważny poziom hałasu LA_{eqD} w porze dziennej (6:00–22:00) i LA_{eqN} w porze nocnej (22:00–6:00) oraz dopuszczalne wartości wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N dla poszczególnych rodzajów źródeł hałasu i określonych przedziałów czasu. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu dla danego terenu jest zaklasyfikowanie go do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania. Wartości dopuszczalnych poziomów hałasu są wymagane zarówno w przypadku wskaźników oceny hałasu stosowanych w polityce długookresowej (poziom dzienno-wieczorno-nocny L_{DWN} i długookresowy poziom nocny L_N), jak również w odniesieniu do jednej doby (poziom równoważny hałasu LA_{eqD} dla pory dnia i poziom równoważny hałasu LA_{eqN} dla pory nocy).

Jak już wspomniano, na obszarze projektu planu nie występują obecnie tereny, których przeznaczenie z punktu widzenia kształtowania lokalnego klimatu akustycznego wymagałoby zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu. Takie tereny – zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej występują w sąsiedztwie obszaru planu. Mając powyższe na uwadze, z punktu widzenia kształtowania lokalnego klimatu akustycznego najbardziej istotne jest uniemożliwienie (w wyniku realizacji projektu planu) przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach usytuowanych w sąsiedztwie źródeł hałasu, które mogą być źródłami liniowymi, punktowymi lub powierzchniowymi.

Na obszarze objętym projektem nie występują źródła hałasu przemysłowego, samochodowego, lotniczego i kolejowego.

2.13 Promieniowanie elektromagnetyczne

Na terenie województwa wielkopolskiego w 2022 roku kontynuowano prace w ramach podsystemu monitoringu pól elektromagnetycznych (PEM) w zakresie obserwacji poziomów sztucznie wytwarzanych pól elektromagnetycznych w środowisku z uwzględnieniem zmian zachodzących na przestrzeni lat objętych monitoringiem, w odniesieniu do wartości dopuszczalnych określonych dla miejsc dostępnych dla ludności w oparciu o „Strategiczny program państwowego monitoringu środowiska na lata 2020-2025”.

Pole elektromagnetyczne (PEM) jest naturalnym zjawiskiem fizycznym towarzyszącym człowiekowi. To połączenie dwóch pól zmiennych w czasie i przestrzeni: elektrycznego oraz magnetycznego.

Podstawowe zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi zostały określone w art. 121 ustawy z dnia 24 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Do głównych źródeł wytwarzających pola elektromagnetyczne zaliczyć należy: obiekty elektroenergetyczne takie jak: stacje i linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia (110 kV i więcej), obiekty radiokomunikacyjne, czyli stacje nadawcze radiowe i telewizyjne, stacje bazowe telefonii komórkowej, obiekty radiolokacyjne (wojskowe i cywilne urządzenia radionawigacji i radiolokacji). Na obszarze opracowania nie są zlokalizowane obiekty wytwarzające pole elektromagnetyczne.

Okresowe badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w 2023 roku prowadzone były w oparciu o rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Pomiary w ramach monitoringu badawczego sieci pomiarowej wykonuje się w cyklu czteroletnim.

Badania i ocenę poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku wykonuje GIOŚ w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, zgodnie z art.123 ust.2 ustawy z dnia 27 kwietnia

2001r. – Prawo Ochrony Środowiska.

Wyznaczone w 2023r. punkty pomiarowe znajdują się poza obszarem gminy Trzemeszno a tym samym poza obszarem objętym planem. W ramach monitoringu badawczego w roku 2023 na terenie gminy Trzemeszno nie prowadzono pomiarów poziomu pól elektromagnetycznych (Ocena poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2023 w województwie wielkopolskim; Poznań, czerwiec 2024).

Zadaniem podsystemu monitoringu PEM jest ocena i obserwacja zmian wielkości pola elektromagnetycznego. Obserwacja ta ma na celu śledzenie poziomów sztucznie wytworzonych pól elektromagnetycznych w środowisku w odniesieniu do wartości poziomów dopuszczalnych określonych dla miejsc dostępnych dla ludności.

Obecnie poziom dopuszczalny składowej elektrycznej pola w miejscach dostępnych dla ludności dla zakresu częstotliwości objętej monitoringiem tj. od 80 MHz do 40 GHz wynosi 28 V/m. W ramach pomiarów w cyklu czteroletnim wyznacza się w badanym zakresie częstotliwości wartości wskaźnikowe WM_E . Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku uznaje się za dotrzymane w obszarze pomiarowym, gdy żadna z wartości WM_E nie przekracza wartości 1.

W województwie wielkopolskim w 2023 roku wykonano łącznie 113 pomiary natężenia pola elektromagnetycznego. W stałej sieci monitoringu wykonano 85 pomiarów, w sieci monitoringu badawczego – 28 pomiarów. Średnia arytmetyczna ze wszystkich pomiarów z tego okresu wyniosła 0,87 V/m. Przy czym średnie natężenie w stałej sieci monitoringu wyniosło 0,98 V/m i odpowiednio w monitoringu badawczym – 0,53 V/m. Analizy wykazują, że zarówno średnie arytmetyczne z punktów pomiarowych w monitoringu stałym i badawczym, jak i średnie ze wszystkich punktów pomiarowych w województwie nie przekraczają 1 V/m. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku uznano za dotrzymane w obszarze pomiarowym, gdyż żadna z wartości WME nie przekroczyła wartości 1.

Pomiary poziomów pól elektromagnetycznych prowadzone od 2008 roku w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska nie wykazały przekroczeń poziomów dopuszczalnych PEM określonych dla miejsc dostępnych dla ludności na obszarze województwa wielkopolskiego.

3 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

Na obszarze objętym granicami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej nie występują tereny objęte prawną ochroną w formie parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, pomnika przyrody, użytku ekologicznego, czy też stanowiska dokumentacyjnego (ustanowione w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody).

Na omawianym obszarze nie występują również pozostałe obszary chronione, podlegające ochronie na podstawie innych przepisów odrębnych, tj. lasy, strefy ochronne ujęć wody oraz obszary ciche w aglomeracji.

Na obszarze opracowania zaobserwowano gatunki zwierząt objęte ochroną gatunkową. W związku z powyższym, w trakcie realizacji wszelkich inwestycji, również tych stanowiących realizację ustaleń planu miejscowego, należy respektować zakazy i ograniczenia, ustanowione w przepisach odrębnych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt, w tym w ustawie o ochronie przyrody i rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

Z uwagi na znaczną odległość analizowanego obszaru od granic obszarów podlegających ochronie, jak również ich specyfikę nie prognozuje się ryzyka wystąpienia istotnych problemów spowodowanych realizacją ustaleń niniejszego projektu planu.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że w Audycie krajobrazowym województwa wielkopolskiego przyjętym Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku Sejmik Województwa Wielkopolskiego w granicach gminy Trzemeszno a tym samym na obszarze miasta Trzemeszno nie wskazano krajobrazów priorytetowych, nie wskazano obszarów do objęcia formami ochrony przyrody, nie zaproponowano zmiany granic istniejących form ochrony przyrody, nie zaproponowano obszarów do objęcia formami ochrony zabytków.

W granicach planu wymagane jest uwzględnienie w zagospodarowaniu ukształtowania terenu i wysokiego poziomu wód gruntowych dla zminimalizowania ingerencji w stan istniejący. Takie uwarunkowania mogą stanowić problem szczególnie w posadowieniu budynków, realizacji sieci infrastruktury technicznej, jak i w zagospodarowaniu terenu działek.

Wśród istotnych problemów ochrony środowiska, jakie dotyczą obszaru strefy wielkopolskiej a tym samym obszaru objętego granicami projektu mpzp – wskazać należy problemy związane z przekraczaniem dopuszczalnych poziomów stężeń pyłu PM₁₀ oraz bezno(a)pirenu w powietrzu atmosferycznym. Stąd też konieczne jest podejmowanie szeregu działań – w tym działań planistycznych – mających na celu ograniczenie lub też wyeliminowanie źródeł ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego w tym zakresie. Cele i działania, jakie muszą zostać podjęte w celu przywrócenia standardów jakości powietrza, zostały wskazane w Programie Ochrony Powietrza dla strefy wielkopolskiej.

Ze względu na położenie obszaru planu w zasięgu JCWPd nr 43 wymagane są ustalenia ograniczające ryzyko negatywnego wpływu na jakość wód podziemnych a w szczególności uwzględnienie celu środowiskowego osiągnięcia dobrego stanu ilościowego i dobrego stanu chemicznego. Biorąc pod uwagę zły stan wód rzeki Mała Noteć i zagrożenie nieosiągnięcia dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego należy zminimalizować ryzyko niekorzystnych oddziaływań na wody powierzchniowe, poprzez ustalenia sprzyjające osiągnięciu celów środowiskowych dla Małej Noteci. Dla ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniami i zachowaniem stanu wód podziemnych należy uwzględnić położenie obszaru planu w całości w granicach GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno, pomimo jego małej podatności na antropopresję.

W granicach projektu mpzp nie stwierdzono natomiast występowania problemów ochrony środowiska wynikających z braku dostępu do sieci infrastruktury technicznej. Obszar opracowania ma dostęp do sieci wodociągowej, elektroenergetycznej, kanalizacji deszczowej kanalizacji sanitarnej, gazowej, sieci telekomunikacyjnej. Sieć ciepła biegnie w niewielkiej odległości od granicy planu (<https://trzemeszno.e-mapa.net>). Przez obszar opracowania przebiega kablowa linia elektroenergetyczna nn 0,4kV.

Bezawaryjne funkcjonowanie systemów zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzania ścieków, powstających na tym obszarze do kanalizacji sanitarnej oraz prawidłowe zagospodarowanie odpadów, praktycznie eliminuje ryzyko istotnego zanieczyszczenia poszczególnych komponentów środowiska.

4 INFORMACJA O GŁÓWNYCH CELACH I ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU

4.1 Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, głównym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności kształtowania ładu przestrzennego oraz konieczności dostosowania funkcji i intensywności dalszego zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych i środowiskowych przedmiotowego terenu.

Stosownie do art.14 ust.5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wykonano analizę dotyczącą zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno, przyjętym uchwałą nr VI/44/2015 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 25 lutego 2015r.

W Studium ... obszar planu położony jest w w jednostce D – mieszkalnictwo i usługi oraz w strefie funkcji usługowej. Dobre skomunikowanie terenu z istniejącym wjazdem i zjazdem z drogi krajowej, winno przyciągnąć usługi z zakresu obsługi ruchu kołowego i turystycznego.

Podstawowym celem niniejszego projektu planu jest umożliwienie rozszerzenia zagospodarowania terenu mieszkaniowego jednorodzinnego o funkcję usługową.

Na obszarze analizowanym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna (Uchwała Nr LXIV/357/2006 Rady Miejskiej w Trzemesznie z dnia 26.10.2006 r.). Niniejszy plan zmienia zapisy planu obowiązującego, umożliwia lokalizację funkcji usługowej na działce ewidencyjnej nr 20/8 Trzemeszno obr. 3.

4.2 Ustalenia projektu planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna przy ul. Foluskiej składa się z części tekstowej, sporządzonej w formie projektu uchwały Rady Miejskiej w Trzemesznie oraz z części graficznej – rysunku projektu planu, sporządzonego w skali 1:1000.

W części tekstowej projektu mpzp zawarto zapisy odnoszące się do terenów znajdujących się w granicach analizowanego obszaru, ustalające ich przeznaczenie oraz określające m. in.: zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zasady kształtowania krajobrazu, wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych, szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, zasady rozbudowy i budowy systemów komunikacji, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, sposoby i terminy tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów. Do projektu mpzp wprowadzono jednocześnie zapisy określające stawkę procentową służącą naliczaniu opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna przy ul. Foluskiej wyznaczono teren zabudowy mieszkaniowej lub usług **MN-U**.

Teren zabudowy mieszkaniowej lub usług **MN-U** wyznaczono przede wszystkim w celu możliwości zagospodarowania terenu mieszkaniowego jednorodzinnego o funkcję usługową.

Dla terenu MN-U ustala się dopuszczenie lokalizacji nie więcej niż jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego albo budynku mieszkalno-usługowego na działce budowlanej, budynków usługowych, nie więcej niż 2 budynków gospodarczo-garażowych na działce budowlanej, o łącznej powierzchni zabudowy nie większej niż 50 m², budynków w zabudowie wolnostojącej lub bliźniaczej.

Zapisy omawianego projektu mpzp w sposób szczegółowy określają również powierzchnię zabudowy działki, intensywność zabudowy, wysokość zabudowy, powierzchnię biologicznie czynną działki budowlanej, a także powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej.

Parametry te kształtują się na terenie **MN-U** w sposób następujący:

- 1) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 0,4;
- 2) minimalną nadziemną intensywność zabudowy: 0,01;
- 3) maksymalną nadziemną intensywność zabudowy: 0,8;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 0,3;
- 5) powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej nie mniejszą niż 700 m².

Powyższe ustalenia przede wszystkim w zakresie powierzchni biologicznie czynnej i udziału powierzchni zabudowy należy ocenić pozytywnie dla ochrony powierzchni ziemi, dla zminimalizowania ryzyka jej uszczelnienia, pośrednio dla spowolnienia spływu wód opadowych i roztopowych, dla ochrony krajobrazu.

Projekt planu ustala na terenie **MN-U** liczbę miejsc parkingowych nie mniejszą niż 1 miejsce parkingowe na każde mieszkanie i 1 miejsce parkingowe na każde 50m² powierzchni usług, w tym zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w proporcji do łącznej liczby miejsc parkingowych dla usług.

Projekt planu ustala geometrię dachów dla dopuszczonych na terenie **MN-U** budynków i wiat. W zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustalono obsługę komunikacyjną terenu **MN-U** z ulicy Foluskiej (poza planem).

Dla przebiegającej przez teren MN-U kablowej linii elektroenergetycznej nn 0,4Kv ustalono pas technologiczny o szerokości 0,5 m (po 0,25 m na stronę od osi linii) w którym obowiązuje zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym.

W niniejszym projekcie nie ustalono zasad w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów, podlegających ochronie, na podstawie przepisów odrębnych, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustalono sytuowanie budynków oraz wiat zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, przy czym dopuszczono w granicach działki budowlanej wysunięcie przed nieprzekraczalną linię zabudowy elementów budynku takich, jak: schody, pochylnie, zadaszenia, ganki, balkony, wykusze, lecz wysunięcie elementów powyżej wysokości parteru budynku dopuszczono na odległość nie większą niż 1,5 m od nieprzekraczalnej linii zabudowy.

Z punktu widzenia niniejszego opracowania istotne znaczenie mają ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska oraz przyrody. W tym zakresie projekt mpzp części miasta Trzemeszno przy al. K. J. Szymańskiego, wprowadza zapisy ustalające:

- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu położenia obszaru objętego planem w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław - Gniezno” w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem i stanu wód, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi na terenach oznaczonych symbolem **MN-U** – jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu;
- zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz zapewnienia dostępu do wód, pozwalającego na wykonanie robót związanych z ich utrzymaniem, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zaopatrzenie w wodę pitną z sieci wodociągowej,
- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach działki budowlanej, z dopuszczeniem zastosowania nawierzchni przepuszczających oraz lokalizacji niecek lub studni chłonnych lub zbiorników retencyjnych,
- odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej lub ogólnospławnej;
- zaopatrzenie terenów zabudowy w ciepło: z sieci ciepłowniczej, z zastosowaniem paliw niskoemisyjnych lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.

W ustaleniach planu na terenie MN-U zakazano lokalizacji:

- tablic lub urządzeń reklamowych, z wyłączeniem: nie więcej niż 2 szyldów o powierzchni nie większej niż 1,5 m², lokalizowanych na elewacji budynku lub na ogrodzeniu, oraz jednego szyldu lokalizowanego na połaci dachu budynku o powierzchni nie większej niż 50% powierzchni danej połaci dachu,
- ogrodzeń usytuowanych od strony drogi: z prefabrykowanych przęseł betonowych, (z wyłączeniem elementów betonowych stanowiących mur oporowy lub zabezpieczenie skarpy, podmurówki do wysokości 0,5 m). Zakazano także lokalizacji ogrodzeń o wysokości większej niż 1,8 m, ogrodzeń, w których powierzchnia ażurowa jest mniejsza niż 50%. W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dopuszcza się lokalizację tablic informacyjnych o powierzchni do 3 m² i wysokości do 4 m.

W projekcie planu nie ustalono zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej ze względu na niewystępowanie obiektów i obszarów wymagających ochrony konserwatorskiej w obszarze planu.

W niniejszej Prognozie ... w kolejnych rozdziałach określono, przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska.

4.3 Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, rozwiązania i ustalenia projektu planu miejscowego muszą być zgodne z zapisami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a Rada Gminy uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń Studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Na obszarze objętym niniejszym opracowaniem obowiązuje Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno, przyjętym uchwałą nr VI/44/2015 Rady Miejskiej Trzemeszno z dnia 25 lutego 2015r.,. Studium jest dokumentem określającym politykę przestrzenną prowadzoną na terenie całej gminy, uwzględniającą zasady ładu przestrzennego oraz potrzeby ochrony walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych. Podstawowymi zadaniami w zakresie ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego, zapisanymi w Studium ... z 2015r. są:

- ograniczenie zanieczyszczeń powietrza, poprzez: instalowanie w istniejących lub projektowanych zakładach wysoko sprawnych urządzeń do redukcji zanieczyszczeń atmosfery, dążenie do likwidacji małych, uciążliwych kotłowni (indywidualne budownictwo), na rzecz centralnego źródła ciepła, sukcesywną zmianę w istniejących obiektach systemów grzewczych, na rzecz nowych instalacji gazowych lub olejowych, instalowanie w projektowanych obiektach wyłącznie systemy grzewcze z zastosowaniem paliw ekologicznych;
- ograniczenie emisji hałasu od komunikacji drogowej poprzez: wprowadzanie, w stopniu maksymalnym, zieleni izolacyjnej wzdłuż obwodnicy miasta, wprowadzenie prawidłowej organizacji ruchu, w tym ograniczanie prędkości w obszarach zwartej zabudowy, prowadzenie monitoringu poziomu hałasu, w obrębie ulic o przekroczonych dopuszczalnych wartościach hałasu;
- ochrona wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez: eliminowanie odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, rozbudowę systemu kanalizacji ściekowej, ochronę i właściwe wykorzystanie zasobów wód podziemnych, w tym ujęcia wody dla miasta;
- ochrona pomników przyrody.

Dla obszaru opracowania planu miejscowego w obowiązującym Studium wyznaczono kierunki zagospodarowania przestrzennego: w jednostce D – mieszkalnictwo i usługi oraz w strefie funkcji usługowej.

Ustalenia projektu planu realizujące powyższe zapisy Studium ... w tym m.in.: uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów położenia obszaru w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław - Gniezno” w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem i stanu wód, zgodnie z przepisami odrębnymi; nakaz uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, wprowadzonych w Uchwale Sejmiku Województwa Wielkopolskiego; zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego; zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych; zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej; odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej lub ogólnospławnej; zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach działki budowlanej, z dopuszczeniem zastosowania nawierzchni przepuszczających oraz lokalizacji niecek lub studni chłonnych lub zbiorników retencyjnych.

Biorąc pod uwagę powyższe kierunki zagospodarowania wskazane w obowiązującym Studium, analizowane ustalenia projektu planu należy uznać za prawidłowe. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej nie narusza kierunków zagospodarowania wskazanych w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno, przyjętym uchwałą nr VI/44/2015 Rady Miejskiej Trzemeszno z dnia 25 lutego 2015r.

Dla obszaru Województwa Wielkopolskiego obowiązuje Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2030 roku, przyjęta uchwałą nr XVI/287/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 stycznia 2020 r. W Strategii wyodrębniono cele strategiczne oraz przypisane im odpowiednio cele operacyjne i kluczowe kierunki interwencji. Z punktu widzenia niniejszej Prognozy ... szczególnie należy nawiązać do celu strategicznego (3) – rozwój infrastruktury z poszanowaniem środowiska przyrodniczego Wielkopolski. W ramach tego celu określono cel operacyjny (3.2.) – poprawa stanu oraz ochrona środowiska przyrodniczego Wielkopolski poprzez kluczowe kierunki interwencji:

- Zwiększanie i ochrona zasobów wód oraz poprawa ich jakości;
- Poprawa jakości powietrza;
- Poprawa funkcjonowania gospodarki odpadami;
- Ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazu, w tym zasobów leśnych oraz zapewnienie trwałości i ciągłości systemu przyrodniczego;
- Poprawa przyrodniczych warunków dla rolnictwa;
- Kształtowanie świadomości i postaw ekologicznych społeczeństwa, wzmacnianie bezpieczeństwa ekologicznego i środowiskowego.

Cel operacyjny 3.3 – zwiększenie bezpieczeństwa i efektywności energetycznej powinien być realizowany poprzez:

- Zwiększenie wykorzystania alternatywnych źródeł energii, w tym OZE i wodoru;
- Optymalizacja gospodarowania energią;
- Zapewnienie stabilnych dostaw paliw i energii.

Zgodnie z założeniami Strategii wszelkie działania realizujące powyższe cele powinny przebiegać zgodnie z określonymi zasadami horyzontalnymi. Wśród tych zasad są: rozwój z poszanowaniem ładu przestrzennego i rozwój zrównoważony.

Projekt planu realizuje powyższe cele ustalając m. in. : uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów położenia obszaru w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław - Gniezno” w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem i stanu wód, zgodnie z przepisami odrębnymi; zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu; zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi; nakaz uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi; zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej; odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej lub ogólnospławnej; z sieci ciepłowniczej, z zastosowaniem paliw niskoemisyjnych lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi; zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.

Można stwierdzić, że projekt planu w pełni realizuje cele polityki przestrzennej i kierunki działań określone w wyżej wymienionych dokumentach planistycznych.

Podsumowując:

1. rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne wskazane w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej, należy uznać za zbieżne z kierunkami przeznaczenia wskazanymi dla przedmiotowego obszaru w obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno,
2. ustalenia w zakresie ochrony środowiska w projekcie mpzp części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej są zbieżne ze sformułowanymi działaniami i celami m.in. w takich dokumentach jak:
 - Strategii rozwoju województwa wielkopolskiego do roku 2030;
 - Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030;
 - PROJEKT Programu Ochrony Środowiska dla gminy Trzemeszno na lata 2019 - 2022 z perspektywą do 2026 roku – nie uchwalony projekt, opracowany w 2019r.;
 - Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, uchwała nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r.,
 - Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020),
 - Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Wielkopolskiego. Wielkopolska

2020+, uchwała nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019r.

W rozdziale 5 Prognozy ... szczegółowo omówiono działania i cele w zakresie ochrony środowiska zawarte w wymienionych wyżej dokumentach i odniesienie do ustaleń w analizowanym projekcie planu.

Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku Sejmik Województwa Wielkopolskiego został przyjęty Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego.

Zgodnie z art. 38a ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w audycie krajobrazowym określa się w szczególności:

- 1) Krajobrazy występujące na obszarze danego województwa.
- 2) Lokalizację krajobrazów priorytetowych.
- 3) Lokalizację i granice obszarów prawnie chronionych:
 - a) parków kulturowych,
 - b) parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych, obszarów chronionego krajobrazu,
 - c) obiektów znajdujących się na listach Światowego Dziedzictwa UNESCO, obszarów Sieci Rezerwatów Biosfery UNESCO (MaB) lub obszarów i obiektów proponowanych do umieszczenia na tych listach.
- 4) Zagrożenia dla możliwości zachowania krajobrazów priorytetowych oraz krajobrazów w obrębie obszarów lub obiektów objętych formami ochrony.
- 5) Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania i ochrony krajobrazów priorytetowych oraz krajobrazów w obrębie obszarów lub obiektów objętych formami ochrony.
- 6) Lokalne formy architektoniczne zabudowy w obrębie krajobrazów priorytetowych.

Zgodnie z art. 15 ust 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym.

W granicach gminy Trzemeszno a tym samym na obszarze miasta Trzemeszno nie wskazano krajobrazów priorytetowych, nie wskazano obszarów do objęcia formami ochrony przyrody, nie zaproponowano zmiany granic istniejących form ochrony przyrody, nie zaproponowano obszarów do objęcia formami ochrony zabytków. Najbliżej obszaru projektu planu wskazano krajobraz priorytetowy 2046 – Gniezno i 2047 – Gniezno, rejon jeziora Jelonek.

Biorąc powyższe pod uwagę w analizowanym projekcie planu nie odniesiono się do Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego.

4.4 Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Jak już wspomniano na obszarze analizowanym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna (Uchwała Nr LXIV/357/2006 Rady Miejskiej w Trzemesznie z dnia 26.10.2006 r.), w którym przedmiotowy obszar przeznaczony jest na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 15MN.

Projekt mpzp części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej zmienia zapisy planu obowiązującego na tym obszarze poprzez umożliwienie lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług.

W przypadku braku realizacji ustaleń analizowanego projektu planu nie zostanie zrealizowana zabudowa na większym terenie niż w obecnie obowiązującym mpzp. Zakłada się zatem, iż w przypadku braku realizacji niniejszego projektu na obszarze możliwe będzie zrealizowanie zapisów obowiązującego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna (Uchwała Nr LXIV/357/2006 Rady Miejskiej w Trzemesznie z dnia 26.10.2006 r.).. w wyniku czego, nie będzie możliwa zabudowa usługowa w zakresie wskazanym w nowym projekcie, nie nastąpią jakiegokolwiek istotne negatywne zmiany w zakresie poszczególnych komponentów środowiska.

5 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, KRAJOWYM I LOKALNYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Konieczność dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych i nowe obowiązki wynikają z akcesji Polski do Unii Europejskiej. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkadziesiąt aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

DOKUMENTY MIĘDZYNARODOWE I WSPÓLNOTOWE

Do dokumentów rangi międzynarodowej i wspólnotowej, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Europejską Konwencję Krajobrazową

Europejską Konwencję Krajobrazową sporządzono we Florencji dnia 20 października 2000 r. Jej celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu.

Dla nawiązania do charakteru istniejącej zabudowy i terenów sąsiednich zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, usługowej ustalono maksymalne wysokości dla budynków, formę i geometrię dachów oraz ustalono parametry tablic lub urządzeń reklamowych, miejsce ich lokalizacji a także określono parametry i formę ogrodzeń. W projekcie planu ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Dla zachowania ładu przestrzennego ustalono m.in. sytuowanie budynków i wiat zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu nieprzekraczalnymi liniami zabudowy z uwzględnieniem wskazanych planem wyjątków..

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy

Dyrektywa ta zmierza do ograniczenia zanieczyszczenia do poziomów, które w stopniu minimalnym szkodzą ludzkiemu zdrowiu i środowisku, a także w celu lepszego poinformowania społeczeństwa o możliwych zagrożeniach. Wg Krajowego programu ochrony powietrza do roku 2020 z perspektywą do 2030 istotnym zadaniem jest osiągnięcie w pierwszej kolejności poziomów dopuszczalnych dla pyłu PM10 i PM2,5 oraz poziomów docelowych dla B(a)P, a także niektórych innych substancji takich jak NO2 oraz O3.

Projekt planu realizuje w tym zakresie wymagania uchwały „antysmogowej” (uchwała Nr XXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw) podjętej na podstawie art. 96 ust. 1, ust. 6 i ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

W projekcie planu ustalono w tym zakresie nakaz uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi (wprowadzonych w Uchwale Sejmiku Województwa Wielkopolskiego), zaopatrzenie terenów zabudowy w ciepło: z sieci ciepłowniczej, z zastosowaniem paliw niskoemisyjnych lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.

- Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. zwana Ramową Dyrektywą Wodną (RDW) ustanawiającą ramy wspólnotowego działania

w dziedzinie polityki wodnej UE (2000/60/WE) – szczególnie istotne z uwagi na położenie terenu opracowania projektu planu w obszarze GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław - Gniezno.

Mając na uwadze ochronę wód ustala zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej, zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach działki budowlanej, z dopuszczeniem zastosowania nawierzchni przepuszczających oraz lokalizacji rowów otwartych, studni chłonnych lub zbiorników retencyjnych, odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej.

DOKUMENTY KRAJOWE:

- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)

SPA2020 wpisuje się w ramową politykę Unii Europejskiej w zakresie adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa odporności państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, zwracając szczególną uwagę na lepsze przygotowanie do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcję kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych. Głównym celem SPA2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu, realizowane poprzez określenie działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach takich jak: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyka, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Wśród planowanych do realizacji inwestycji znajduje się szereg przedsięwzięć poprawiających jakość życia mieszkańców i pobudzających wzrost gospodarczy. Oceniany projekt mpzp uwzględnia przede wszystkim następujące cele określone w SPA:

Cel 1 zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska, poprzez ustalenia:

- pozwalające na zapewnienie dostępu do wody dobrej jakości, poprawę i utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych, poprawę bezpieczeństwa i efektywności ekonomicznej gospodarki wodnej (kierunek dz. 1.1);
- dostosowania systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą – wskazanie do stosowania niskoemisyjnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej lub energii odnawialnej, w tym z biomasy (kierunek dz. 1.3);
- ochrony różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu – zachowanie i ochrona terenów leśnych, zieleni naturalnej i terenów rolniczych (kierunek dz. 1.4);

Cel 2 skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich, poprzez ustalenia:

- wspierające rozwój produkcji rolnej i stosowanie nowoczesnych metod agrotechnicznych m.in. gospodarowanie nawozami naturalnymi w sposób zabezpieczający przed przenikaniem wycieków do gruntu i wód, zachowanie i ochrona gruntów rolnych (kierunek dz. 2.1);

Cel 6 kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu, poprzez ustalenia:

- ochrony ujęć wody i dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z istniejących ujęć (kierunek dz. 6.1);
- zaopatrzenie w wodę ze zbiorczej sieci wodociągowej (kierunek dz. 6.1).

Ustalenia w projekcie realizujące cele wskazane w SPA 2020 to m.in.: uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu wymaganych minimalnych powierzchni biologicznie czynnych na poszczególnych terenach; uwzględnienie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, wprowadzonych w Uchwale Sejmiku Województwa Wielkopolskiego; nakaz uwzględnienia przepisów odrębnych wynikających z położenia obszaru w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 Subzbiornik Inowrocław - Gniezno; zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej; zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z

odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, z wyłączenie elektrowni wiatrowych. Planowane działania obejmują m.in. poprawę jakości wód, rozwój odnawialnych źródeł energii, zachowanie bioróżnorodności, ochronę jakości wód, ochronę jakości powietrza atmosferycznego.

- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Plan ten jest podstawowym narzędziem planistycznym, do podejmowania decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych.

W kontekście analizowanego projektu istotne jest uwzględnienie wyznaczonych celów środowiskowych dla JCWP rzeczne dla Małej Noteci RW600025188299.

W aktualizacji Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021 stan jakości wód w przypadku JCWP Małej Noteci, oceniono jako zły, zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych – celem jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Dla ochrony wód istotne są ustalenia zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej. W zakresie odprowadzania ścieków ustala się odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej.

W zakresie wód opadowych i roztopowych ustala się ich zagospodarowanie w granicach działki budowlanej, z dopuszczeniem zastosowania nawierzchni przepuszczających oraz lokalizacji rowów otwartych, studni chłonnych lub zbiorników retencyjnych.

Analizując wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na osiągnięcie celu środowiskowego dla wspomnianego JCWP nie przewiduje się wystąpienia istotnego, negatywnego oddziaływania w tym zakresie (pod warunkiem respektowania zapisów projektu planu). Należy natomiast podkreślić, że do projektu mpzp wprowadzono zapisy, których docelowa realizacja sprzyjać będzie osiągnięciu wskazanych dla JCWP celów środowiskowych.

- Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP 2030)

Polityka ekologiczna Państwa 2030 jest strategią w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. W systemie dokumentów strategicznych doprecyzowuje i operacjonalizuje Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) – SOR. Cel główny Polityki, tj. Rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców, przeniesiono wprost z SOR. Cele szczegółowe określono w odpowiedzi na najważniejsze trendy w obszarze środowiska, w sposób umożliwiający połączenie kwestii związanych z ochroną środowiska z potrzebami gospodarczymi i społecznymi. Cele szczegółowe dotyczą zdrowia, gospodarki i klimatu. Cele szczegółowe będą realizowane przez kierunki interwencji takie jak:

- zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,
- likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania,
- ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb,
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej,
- zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu,
- wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej,
- gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym,
- zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa,
- wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT (polegają określaniu granicznych wielkości emisji dla większych zakładów przemysłowych),
- przeciwdziałanie zmianom klimatu,

- adaptacja do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji,
- usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Należy podkreślić, że szereg ustaleń omawianego projektu mpzp – w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego – wpisuje się w wymienione powyżej kierunki interwencji. Można tu wskazać chociażby na ustalenie wymogu zagospodarowania zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów, określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w granicach działki budowlanej (lub terenu), ustalenie nakazu uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, zaopatrzenie terenów zabudowy w ciepło: z sieci ciepłowniczej, z zastosowaniem paliw niskoemisyjnych lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi, uwzględnienie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, wprowadzonych w Uchwale Sejmiku Województwa Wielkopolskiego.

DOKUMENTY LOKALNE:

- Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2030 r.

Strategia rozwoju województwa jest podstawowym narzędziem prowadzonej przez samorząd województwa polityki regionalnej. Realizacja celów w niej zawartych ma doprowadzić do osiągnięcia zamierzonej wizji rozwoju województwa.

Jednym z celów jest cel operacyjny 3.2. Poprawa stanu oraz ochrona środowiska przyrodniczego Wielkopolski. Wyznaczono w tym zakresie kluczowe kierunki interwencji:

- Zwiększanie i ochrona zasobów wód oraz poprawa ich jakości;
- Poprawa jakości powietrza;
- Poprawa funkcjonowania gospodarki odpadami;
- Ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazowej, w tym zasobów leśnych oraz zapewnienie trwałości i ciągłości systemu przyrodniczego;
- Poprawa przyrodniczych warunków dla rolnictwa;
- Kształtowanie świadomości i postaw ekologicznych społeczeństwa, wzmacnianie bezpieczeństwa ekologicznego i środowiskowego.

Projekt planu poprzez szereg ustaleń, w tym m.in. w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz w wyniku prowadzonej zgodnie z prawem procedury sporządzenia mpzp w pełni realizuje cele a także kierunki interwencji dla ich osiągnięcia.

- Program Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego do roku 2030

Program Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego do roku 2030 został przyjęty uchwałą Nr XXV/472/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 21 grudnia 2020 r. Ustalenia zawarte w niniejszym projekcie planu są spójne z celami opisanymi w wojewódzkim programie. Projekt odnosi się do obszarów interwencji w zakresie: ochrony klimatu i jakości powietrza, zagrożenia hałasem, pól elektromagnetycznych, gospodarowania wodami, gospodarki wodno-ściekowej, zasobów geologicznych, gleb, gospodarki odpadami i zapobiegania powstawaniu odpadów oraz monitoringu środowiska.

W kontekście niniejszego projektu planu należy wymienić najistotniejsze cele i kierunki interwencji Programu, w ramach poszczególnych obszarów interwencji:

- Ochrona klimatu i jakości powietrza – cele: dobra jakość powietrza atmosferycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm, adaptacja do zmian klimatu, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
- Zagrożenie hałasem – cele: dobry stan klimatu akustycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu, zmniejszenie liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas;

- Pola elektromagnetyczne – cele: utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych;
- Gospodarka wodno-ściekowa – cele: poprawa jakości wody, wyrównanie dysproporcji pomiędzy stopniem zwodociągowania i skanalizowania na terenach wiejskich;
- Gospodarowanie wodami – cele: zwiększenie retencji wodnej województwa, racjonalizacja i ograniczenie zużycia wody, przeciwdziałanie skutkom suszy, osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód;
- Zasoby geologiczne – cele: ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kopalin, rekultywacja terenów poeksploatacyjnych;
- Gleby – cele: Ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas wydobywania kopalin, rekultywacja terenów poeksploatacyjnych;
- Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów – cele: redukcja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności zmieszanych odpadów komunalnych, ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania, ograniczenie nielegalnego obrotu odpadami;
- Zasoby przyrodnicze – cel: zwiększenie lesistości województwa i zachowanie dobrego stanu terenów leśnych, zachowanie różnorodności biologicznej;
- Zagrożenie poważnymi awariami – cel: brak incydentów o znamionach poważnej awarii.

W projekcie planu odniesiono się, poprzez jego ustalenia do realizacji celów wyznaczonych w Programie ochrony środowiska województwa wielkopolskiego m.in. w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, ochrony klimatu i jakości powietrza czy gospodarki odpadami. Ponadto wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, ustala się zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej, nakaz uwzględnienia przepisów odrębnych wynikających z położenia obszaru w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno, w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem i stanu wód.

- Projekt Programu Ochrony Środowiska dla gminy Trzemeszno na lata 2019 - 2022 z perspektywą do 2026 roku – nie uchwalony, opracowany w 2019r.

Polityka ekologiczna na obszarze gminy realizowana jest w oparciu o Program, który na podstawie diagnozy stanu istniejącego oraz zagrożeń środowiska przyrodniczego gminy, zachowując spójność z dokumentami strategicznymi i planistycznymi na szczeblu krajowym, wojewódzkim oraz powiatowym, dla każdego z obszarów interwencji określono kierunki interwencji oraz wyznaczono cele i zadania do realizacji. W ramach poszczególnych obszarów interwencji wyznaczono cele operacyjne i działania ekologiczne. Zaplanowane zadania mają na celu poprawę jakości środowiska na terenie gminy Trzemeszno.

W ramach Programu Ochrony Środowiska dla gminy Trzemeszno wyznaczono następujące cele oraz proponowane dla ich realizacji kierunki interwencji:

Osiągnięcie wymaganych standardów jakości powietrza – kierunki interwencji: zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń emitowanych do powietrza, poprawa efektywności energetycznej poprzez termomodernizację i wymianę źródeł ciepła, rozwój systemów wykorzystujących odnawialne źródła energii;

Dobry stan klimatu akustycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm poziomu hałasu – kierunki interwencji: zmniejszanie poziomu hałasu i ochrona mieszkańców przed nadmiernym hałasem;

Utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych – kierunek interwencji: ochrona przed ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym;

Osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód oraz zwiększanie retencji wodnej gminy – kierunek interwencji: dążenie do osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych, gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody;

Wyrównanie dysproporcji pomiędzy stopniem zwodociągowania i skanalizowania gminy oraz poprawa jakości wody do spożycia – kierunek interwencji: rozbudowa infrastruktury

oczyszczania ścieków, w tym realizacja programów sanitacji w zabudowie rozproszonej, zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki;

Ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kopalni – kierunek interwencji: minimalizacja strat w eksploatowanych złożach oraz ochrona środowiska przed negatywnym oddziaływaniem przemysłu wydobywczego;

Ochrona gleb oraz rekultywacja terenów zdegradowanych i zdewastowanych – kierunek interwencji: Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi;

Ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania oraz ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko – kierunek interwencji: racjonalne gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, usuwanie wyrobów zawierających azbest;

Zachowanie różnorodności biologicznej gminy - kierunki interwencji: ochrona form ochrony przyrody i innych obszarów cennych przyrodniczo, zrównoważona gospodarka leśna, rozwój obszarów zieleni oraz utrzymanie terenów już istniejących;

Przeciwdziałanie poważnym awariom - kierunki interwencji: minimalizacja ryzyka i skutków wystąpienia poważnych awarii przemysłowych.

W projekcie analizowanego planu wprowadzono między innymi: zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, zagospodarowanie odpadów zgodnie przepisami odrębnymi; uwzględnienie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, wprowadzonych w Uchwale Sejmiku Województwa Wielkopolskiego; dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenu MN-U jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej;

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustalono uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu położenia obszaru w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław - Gniezno” w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem i stanu wód. W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustalono: zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej; zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach działki budowlanej, z dopuszczeniem zastosowania nawierzchni przepuszczających oraz lokalizacji rowów otwartych, studni chłonnych lub zbiorników retencyjnych, odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej; zaopatrzenie terenów zabudowy w ciepło z zastosowaniem paliw niskoemisyjnych i odnawialnych źródeł energii; zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.

- Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej

Program ochrony powietrza jest dokumentem przygotowanym w celu określenia działań, których realizacja ma doprowadzić do osiągnięcia wartości dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu. Wskazanie właściwych działań wymaga zidentyfikowania przyczyn ponadnormatywnych stężeń oraz rozważenia możliwych sposobów ich likwidacji. Jest elementem polityki ekologicznej regionu, stąd zaproponowane w nim działania muszą być zintegrowane z istniejącymi planami, programami, strategiami, innymi słowy wpisywać się w realizację celów makro skalowych oraz celów regionalnych i lokalnych. Konieczne jest przy tym uwzględnienie uwarunkowań gospodarczych, ekonomicznych i społecznych.

Dokument został przyjęty w związku z przekroczeniem poziomu docelowego benzo(a)pirenu. W Programie tym sporządzono plan przywrócenia naruszonych standardów jakości powietrza, co ma doprowadzić do poprawy jakości zdrowia i życia mieszkańców zamieszkujących obszar objęty Programem. Określono działania naprawcze dla strefy wielkopolskiej, między innymi: ograniczenie emisji z ogrzewania indywidualnego w komunalnym zasobie mieszkaniowym i budynkach użyteczności publicznej w gminach strefy wielkopolskiej, zachęty finansowania modernizacji budynków mieszkalnych oraz na wymianę kotłów, pieców i palenisk w gminach strefy wielkopolskiej, inwentaryzacja źródeł ogrzewania indywidualnego na terenie gmin, kontrola realizacji uchwały ograniczającej

stosowanie paliw stałych, termomodernizacja budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej, obniżenie emisji komunikacyjnej poprzez regularne utrzymywanie czystości ulic oraz zakaz używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści w gminach miejskich i miastach w gminach miejsko-wiejskich, ochrona i zwiększanie udziału zieleni w przestrzeni gmin miejskich strefy wielkopolskiej, zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego.

W przedmiotowym projekcie planu w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustalono stosowanie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, wprowadzonych w Uchwale Sejmiku Województwa Wielkopolskiego a ponadto wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, co w znacznym stopniu ograniczy ryzyko niekorzystnego wpływu realizacji planu na jakość powietrza atmosferycznego.

Z punktu widzenia analizowanego projektu najistotniejsze cele ochrony środowiska wskazane na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i lokalnym to ochrona gruntów, ochrona jakości powietrza atmosferycznego i klimatu, jakości klimatu akustycznego, ochrona różnorodności biologicznej, racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi, w tym ochrona zasobów i jakości wody oraz ochrona krajobrazu. Analiza opisanych celów ochrony środowiska, w kontekście ustaleń projektowanego dokumentu, określonych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym, pozwoliła na stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów projektu mpzp zostały one uwzględnione w projekcie planu, w sposób właściwy i wyczerpujący.

6 PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO

Oddziaływanie ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego potencjalnie może być związane z wpływem ich realizacji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Oddziaływania te mogą mieć charakter:

- bezpośredni – mogą one powstawać bezpośrednio w związku z realizacją oraz funkcjonowaniem inwestycji,
- pośredni lub wtórny – mogą one występować jako wpływ innego bezpośredniego oddziaływania (wpływ drugiego, trzeciego stopnia w zależności od tego jaka jest przyczyna powstania),
- skumulowany – mogą one przejawiać się jako suma skutków realizacji różnych rodzajów inwestycji rozpatrywanych łącznie, także sumarycznie z oddziaływaniem istniejących już wcześniejszych przedsięwzięć,
- krótkoterminowe i chwilowe – najczęściej oddziaływania te powstają w związku z bezpośrednim momentem realizacji przedsięwzięcia, niekiedy także w krótkim okresie jego późniejszego funkcjonowania,
- średnioterminowe – wiążą się one zarówno z okresem realizacji inwestycji, jej rozruchem, jak również z chwilą jej całkowitego wdrożenia,
- długoterminowe i stałe – których konsekwencje są widoczne lub odczuwalne bezpośrednio lub pośrednio, trwale i nieprzerwanie, bezustannie po wystąpieniu oddziaływania.

Należy również zaznaczyć, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stanowi docelowego obrazu zagospodarowania terenu. Traktowanie analizowanego dokumentu wyłącznie jako zbioru zasad i wytycznych, a nie docelowego obrazu jego zagospodarowania, znacznie ogranicza możliwości wymiarowania prognozowanych zjawisk. Możliwe są do przewidzenia tylko kierunki zjawisk, które potencjalnie będą zachodziły w środowisku w wyniku realizacji projektu planu.

Poniżej przedstawiono najistotniejsze oddziaływania ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej na najważniejsze elementy środowiska.

6.1 Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i warunki gruntowe

W kontekście oceny oddziaływań na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi, rozumianej zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska jako ukształtowanie terenu, gleby, ziemia i wody gruntowe są szczególnie istotne, powodują bowiem szereg zmian wśród pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a poza tym należą do zmian trwałych. Antropogeniczne przeobrażenia powierzchni ziemi związane są z działaniami techniczno-inżynierskimi, a zasięg tych zmian warunkowany jest skalą projektowanych inwestycji, zwłaszcza przewidywanej powierzchni nowej inwestycji oraz głębokością prowadzonych prac ziemnych.

Niekorzystne przeobrażenia ziemi dotyczą głównie właściwości fizycznych i chemicznych gleby. Do najważniejszych z nich możemy zaliczyć zakłócanie obiegu wód podziemnych i powierzchniowych poprzez ingerencję w skład oraz zagęszczenie poszczególnych warstw profilu glebowego, przemieszanie warstw, zmianę sposobu użytkowania, a także umieszczanie szeregu elementów sieci infrastruktury technicznej w profilu glebowym. Tego typu zmiany występują na skutek umieszczania pod powierzchnią terenu fundamentów i innych elementów konstrukcji budowlanych oraz doprowadzania do budynków podziemnej infrastruktury technicznej, powodując jednocześnie nieodwracalną utratę naturalnych właściwości fizycznych, chemicznych oraz biologicznych gleby.

Celem niniejszego planu jest umożliwienie poszerzenia funkcji mieszkaniowej o funkcję usługową. Biorąc powyższe pod uwagę można stwierdzić, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej nie wprowadza zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i użytkowania terenu, których realizacja związana byłaby z wystąpieniem znaczących oddziaływań w odniesieniu do powierzchni ziemi i warunków gruntowych.

W związku z tym można się liczyć z ingerencją o znacznie ograniczonym zasięgu w powierzchnię ziemi związaną z wykonaniem wykopów, przemieszczeniem znacznych ilości mas ziemnych, wprowadzeniem do profilu glebowego elementów konstrukcyjnych budynków i innych obiektów budowlanych, a także różnego rodzaju materiałów, wpływających na zmianę dotychczasowych właściwości podłoża w wyniku lokalizacji nowych budynków lub rozbudowy istniejących.

Jednym z istotnych skutków realizacji zabudowy i inwestycji towarzyszących jest trwałe uszczelnienie powierzchni ziemi oraz usunięcie wierzchniej warstwy gleby w obrębie terenów przeznaczonych bezpośrednio pod posadowienie projektowanych budynków. Ingerencja w głębsze warstwy podłoża gruntowego, naruszenie struktury gruntu, większa ilość mas ziemnych w tym gleby z wierzchniej warstwy wymagającej racjonalnego jej zagospodarowania będzie następstwem potencjalnej budowy kondygnacji podziemnej.

Jak już wspomniano wcześniej pierwszy poziom wód gruntowych na obszarze objętym planem występuje poniżej 2m p.p.t.

Biorąc pod uwagę występowanie pierwszego poziomu wód gruntowych należy zakładać, że głębokość fundamentowania dla części obiektów będzie poniżej tego zwierciadła i najprawdopodobniej konieczne będzie zastosowanie rozwiązań i technologii wpływających na zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekształceń w zakresie lokalnych warunków gruntowych. Aby ograniczyć wpływ prac odwodnieniowych na środowisko gruntowo-wodne, w przypadkach, gdy poziom posadowienia fundamentu będzie położony poniżej poziomu wód gruntowych, zaleca się wykonanie wykopów fundamentowych w ściankach szczelnych z uszczelnieniem podłoża dna wykopu i odpompowanie wody z wykopu otoczonego ścianami szczelnymi. W ten sposób wyeliminowane zostają największe uciążliwości prac odwodnieniowych, tj. powstanie leja depresyjnego. Najczęściej wykonuje się powierzchniowe odwodnienie wykopów. Wody opadowe i gruntowe odprowadza się do studzienek położonych w najniższej części wykopu (a stąd do kanalizacji) za pomocą rynien lub drenów ułożonych ze spadkiem (minimum 1-2 %). Odwodnienie wykopów wykonuje się, gdy poziom wód jest na tyle wysoki, że nie można wykonać wykopu, albo mogłyby one zagrozić w przyszłości stabilności posadowienia budynku. Dlatego stosuje się odwodnienia konstrukcyjne, które ma poprawić warunki gruntowe już podczas użytkowania budynku (np. przyspieszyć osiadanie) oraz robocze, które ma umożliwić prace budowlane i poruszanie się ciężkiego sprzętu na

budowie (<https://building-companion.pl>). Należy także zaznaczyć konieczność zastosowania rozwiązań technicznych w przypadku prac ziemnych, w tym wykonaniu wykopów pod fundamenty i kondygnacje podziemne zabezpieczających przed przemieszczaniem mas ziemnych na terenach o znacznym nachyleniu.

Na obszarze planu różnice w ukształtowaniu terenu nie są duże (około 2m).

Należy zakładać, że w przypadku przygotowania wykopów pod infrastrukturę techniczną czy też pod posadowienie budynków niezbędne będą niewielkie prace niwelacyjne powierzchni ziemi. W wyniku realizacji ustaleń planu biorąc pod uwagę rzeźbę terenu przekształcenia powierzchni ziemi, szczególnie na terenie wskazanym pod zabudowę, będą miały lokalny zasięg ale o trwałym charakterze. Zakłada się, że następstwem realizacji zabudowy nie wystąpią znaczące zmiany naturalnego ukształtowania terenu. Nie przewiduje się w związku z tym wystąpienia niezamierzone przemieszczanie się mas ziemnych.

W celu zminimalizowania skali występowania potencjalnych negatywnych oddziaływań na ukształtowanie powierzchni ziemi i warunki gruntowe, jakie mogą wystąpić w przypadku realizacji ustalonych w projekcie planu zamierzeń inwestycyjnych, do projektu planu wprowadzono przede wszystkim ustalenia ograniczające powierzchnię zabudowy.

W wyniku realizacji ustaleń planu dotyczących lokalizacji na terenie zabudowy miejsc parkingowych nastąpi trwałe uszczelnienie (pełne lub częściowe) powierzchni ziemi.

Tereny te stanowią źródło zanieczyszczenia środowiska substancjami ropopochodnymi. Konieczne jest stosowanie odpowiedniego systemu odwodnienia, uniemożliwiającego przedostanie się szkodliwych substancji do wód i gleby. Temu celowi służyć będą zapisy projektu planu odnoszące się do sposobu zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w granicach analizowanego obszaru. Zapisy omawianego projektu planu ustalają odprowadzenie wód opadowych i roztopowych w granicach działki budowlanej, z dopuszczeniem zastosowania nawierzchni przepuszczających oraz lokalizacji rowów otwartych, studni chłonnych lub zbiorników retencyjnych..

W pewnym stopniu zmiany w ukształtowaniu terenu i właściwości podłoża wystąpią na skutek dopuszczonych w planie robót budowlanych w zakresie infrastruktury technicznej, w szczególności sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej, elektroenergetycznej i telekomunikacyjnej. W związku z ich prowadzeniem może dojść do lokalnego i czasowego przekształcenia powierzchni ziemi, wynikającego z konieczności dokonania wykopów, a także przemieszczenia lub wprowadzania nowych elementów sieci infrastruktury. Działania te skutkować mogą występowaniem niekorzystnych oddziaływań o trwałym charakterze, gdyż odpowiednie zabezpieczenie tego typu instalacji będzie najprawdopodobniej wymagało umieszczenia w glebie materiałów wpływających na właściwości gruntu, na ich stabilność i przepuszczalność.

W zakresie zagospodarowania mas ziemnych, które powstaną w wyniku realizacji zamierzeń inwestycyjnych na obszarze planu należy uwzględnić zapisy art. 2 pkt 3 ustawy o odpadach: do odpadów nie zalicza się niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty. W pozostałych przypadkach masy ziemne stanowią odpady i wymagają postępowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Za pozytywne należy uznać dopuszczenie w projekcie planu zagospodarowania mas ziemnych powstałych podczas prowadzenia robót budowlanych na działce budowlanej lub ich wywóz zgodnie z przepisami odrębnymi (ustawa o odpadach, ustawa o utrzymaniu porządku i czystości w gminach).

Do działań minimalizujących negatywne oddziaływanie inwestycji na powierzchnie ziemi i środowisko gruntowo-wodne zaliczyć można:

- ograniczenie do niezbędnego minimum terenów zajętych techniczną ingerencją, w tym terenu zaplecza budowy i parku maszyn, a także czasu trwania robót budowlanych,
- zapewnienie funkcjonalności systemu gospodarowania odpadami i odzyskanymi materiałami,
- zastosowanie odpowiednich odwodnień budowlanych,
- racjonalne gospodarowanie odpadami na etapie eksploatacji inwestycji nadążające za postępem robót zagospodarowywanie powierzchni terenów zdegradowanych w wyniku działalności związanej z budową.

Zasady prowadzenia prac budowlanych w zakresie odwodnienia wykopów oraz zabezpieczenia jakości środowiska gruntowo-wodnego nie stanowią zakresu ustaleń planów miejscowych, niemniej jednak powinny być uwzględnione na późniejszym etapie inwestycyjnym.

Z punktu widzenia ochrony powierzchni ziemi i warunków gruntowych za istotne należy uznać ustalenie zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego.

W projekcie planu znalazły się ustalenia ograniczające salę przekształceń powierzchni ziemi i zmian w warunkach gruntowo-wodnych do których należą zapisy dotyczące udziału powierzchni biologicznie czynnych i powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej. W tym zakresie na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług **MN-U** ustalono maksymalny udział powierzchni zabudowy: 0,4 a minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 0,3.

Realizacja ustaleń odnośnie powierzchni zabudowy i powierzchni biologicznie czynnych ograniczy możliwość drastycznego uszczuplenia lub całkowitego wyeliminowania powierzchni biologicznie czynnych w zasięgu analizowanego obszaru, gwarantując tym samym ograniczenie skali przekształcenia powierzchni ziemi i warunków gruntowych na terenie przeznaczonym pod zabudowę. Jednocześnie zminimalizuje ryzyko znacznego pogorszenia warunków infiltracji powierzchniowej wód do gruntu.

Można zakładać, że powierzchnie biologicznie czynne (zadarnione z nasadzeniami drzew i krzewów), będą spełniać ważną rolę w cyklu hydrologicznym terenu, poprzez spowolnienie odpływu powierzchniowego zapobiega erozji gleb. Ponadto dzięki temu, że tereny z okrywą roślinną pobierają i magazynują wilgoć, zieleń wspomaga też retencję gruntową i glebową oraz uczestniczy w procesie infiltracji wody opadowej do wód gruntowych. Zachowanie powierzchni biologicznie czynnych, chłonnych, które będą w stanie opóźnić odpływ wód z opadu, odciążyć system kanalizacji deszczowej i częściowo zredukować przepływ w przypadku opadów ekstremalnych (np. deszczy nawalnych), jest także niezwykle ważne ze względu na zmiany klimatu powodujące stany suszy np. glebowej, atmosferycznej, hydrologicznej.

W kontekście zachowania powierzchni biologicznie czynnych istotne będzie, jaki rodzaj nawierzchni zostanie zastosowany przy realizacji np. miejsc parkingowych. W tym przypadku możliwe jest zastosowanie nawierzchni przepuszczalnych lub półprzepuszczalnych. W zależności od zastosowanych rozwiązań docelowy udział powierzchni biologicznie czynnych może być znacznie większy niż ustalony w projekcie planu. Projekt mpzp nie ustala konkretnych rozwiązań w zakresie stosowanych nawierzchni, ale wskazane minimalne powierzchnie biologicznie czynne 30% na terenie **MN-U** znacznie ograniczają powierzchnie trwale utwardzone. Takie działania należy ocenić pozytywnie w kontekście zminimalizowania ryzyka pogorszenia warunków infiltracyjnych gruntu na terenie wskazanym pod zabudowę.

Przewiduje się, że biorąc pod uwagę zakres i charakter zmian na obszarze analizowanym realizacja inwestycji przewidzianych zgodnie z ustaleniami projektu planu nie przyczyni się do znacząco niekorzystnych zmian w ukształtowaniu terenu oraz do niekorzystnych oddziaływań (uszczelnienie terenu pod zabudowę) na powierzchnię ziemi i warunki gruntowo-wodne.

6.2 Oddziaływanie na krajobraz

Analizowany projekt planu na znacznej powierzchni obszaru nie zmienia drastycznie dotychczasowego przeznaczenia utrzymując zabudowę mieszkaniową jednorodziną. Jak już wspomniano wcześniej na obszarze planu obejmującym jedną działkę projekt planu umożliwia rozszerzenie zabudowy mieszkaniowej o funkcję usług. O wartości kompozycji urbanistycznej dla krajobrazu na analizowanym obszarze będą decydowały parametry i wskaźniki zagospodarowania terenu i zabudowy.

Do projektu planu wprowadzono szereg ustaleń mając na uwadze potrzebę ochrony krajobrazu oraz konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymywania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych, w myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r.

Na obszarze objętym planem nie występują wymagające ochrony obiekty i obszary zabytkowe.

W wyniku realizacji ustaleń planu, usytuowanie nowych obiektów kubaturowych i innych elementów zagospodarowania, związanych z projektowaną funkcją tych terenów, z pewnością

przyczyni się do zmian w zakresie lokalnego krajobrazu oraz wpłynie na zmianę postrzegania tej przestrzeni z terenów sąsiadujących. Analizując stopień ryzyka wystąpienia niekorzystnych oddziaływań na kształtowanie lokalnego krajobrazu, wspomnieć należy o możliwości wystąpienia lokalnych i czasowych oddziaływań na etapie realizacji poszczególnych inwestycji. Oddziaływania te związane będą z pojawieniem się wykopów, nasypów, miejsc składowania materiałów budowlanych, czy też tymczasowych konstrukcji (w obrębie placów budowy) oraz maszyn budowlanych, niezbędnych dla zrealizowania poszczególnych inwestycji budowlanych i infrastrukturalnych. Zakłada się jednak, iż po zakończeniu prac budowlanych elementy krajobrazu niewielkiego zespołu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej będą charakteryzowały się wysokimi walorami estetycznymi.

Za pozytywne, dla krajobrazu należy uznać ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, określające zasady sytuowania budynków zgodnie z wyznaczonymi nieprzekraczalnymi liniami zabudowy. Wyeliminowanie możliwości swobodnego i nieograniczonego sposobu lokalizacji zabudowy na działce budowlanej, sprzyjać będzie kształtowaniu zabudowy w sposób uporządkowany, uwzględniający lokalne uwarunkowania przestrzenne. Wymagana ustaleniami projektu forma architektoniczna, intensywność oraz zasady zagospodarowania terenów wpłyną pozytywnie na jakość przestrzeni przedmiotowego obszaru i jego otoczenia. Jednak realizacja ustaleń planu będzie skutkowałą zmianą, która ze względu na zasięg lokalny nie wpłynie znacząco negatywnie na postrzeganie krajobrazu w szerszym zasięgu.

Za pozytywne należy uznać ustalenia projektu umożliwiające ograniczenie niekorzystnych oddziaływań na lokalny krajobraz poprzez określenie dopuszczalnych parametrów zabudowy i zagospodarowania terenów, takich jak maksymalna wysokość zabudowy. W projekcie planu w tym zakresie znalazły się ustalenia wysokości zabudowy na terenie **MN-U** dla budynków mieszkalnych, mieszkalno-usługowych i usługowych – do dwóch kondygnacji nadziemnych oraz nie więcej niż 10,5 m, dla budynków gospodarczo-garażowych – nie więcej niż 4 m dla dachu płaskiego i nie więcej niż 6 m dla dachu stromego oraz dla wiat – do 4m. Pozytywnie ocenia się określenie w projekcie mpzp geometrii dachów i ich kształtu. Pozytywnie należy ocenić także ograniczenie powierzchni tablic informacyjnych do 3 m² i ich wysokości do 4 m mając na uwadze kształtowanie przestrzeni publicznych.

Analizując dopuszczoną planem wysokość zabudowy na obszarze planu można stwierdzić, że planowana zabudowa nawiązuje do parametrów istniejącej zabudowy. W wyniku realizacji tych ustaleń z uwzględnieniem określonych minimalnych powierzchni biologicznie czynnych a także uwzględniając powierzchnie minimalne nowo wydzielanych działek, planowana zabudowa i zagospodarowanie na obszarze planu będzie nawiązywało parametrami do zabudowy istniejącej w bezpośrednim sąsiedztwie. Wskazane wyżej parametry ustalone w projekcie odnoszą się do powierzchni działki budowlanej a ich realizacja łącznie z przestrzeganiem wymogu określonej minimalnej wielkości nowo wydzielanej działki nie mniejsza niż 700 m² pozytywnie wpłynie na uzupełnienie układu urbanistycznego w szerszym zasięgu. Ustalenia parametrów wysokości zabudowy, minimalnej powierzchni biologicznie czynnej oraz minimalnej powierzchni nowo wydzielanej działki ograniczą znacząco możliwość zagospodarowania obszaru w niekorzystny sposób dla krajobrazu. Na terenie MN-U wskazanym pod zabudowę ze względu na niewielkie deniwelacje nie zakłada się zmiany ukształtowania terenu.

Jakość krajobrazu zależna będzie także od realizacji zieleni na powierzchni biologicznie czynnej obszaru. Wskazane jest w tym zakresie zastosowanie zadrzewień z gatunków rodzimych.

Brak możliwości wprowadzenia istotnych zmian w zagospodarowaniu obszaru pozwala założyć, że zmiany te nie wpłyną na kształtowanie i wartość lokalnych walorów krajobrazowych, nie ulegną znaczącym przekształceniom i zachowają swój dotychczasowy charakter.

Zapisy projektu planu chronią przed istotną ingerencją w krajobraz omawianego obszaru również dzięki zastosowaniu zapisów ograniczających lub uniemożliwiających wprowadzenie elementów dysharmonizujących lokalną przestrzeń. W tym zakresie ustalono zakaz lokalizacji tablic lub urządzeń reklamowych, z wyłączeniem szyldów o powierzchni nie większej niż 1,5 m², lokalizowanych na elewacji budynku lub na ogrodzeniu, przy czym łączna powierzchnia szyldów na działce budowlanej nie może być większa niż 2,5 m². Ustalono zakaz lokalizacji ogrodzeń z prefabrykowanych przęseł betonowych i określono ich maksymalną wysokość do

1,8 m. Dla ekspozycji krajobrazu istotne jest także ustalenie powierzchni ażurowej nie mniejszej niż 50% w powierzchni lokalizowanych ogrodzeń. Powyższe ustalenia planu dotyczące lokalizacji ogrodzeń, szyldów i reklam będą stanowiły podstawę do ich sytuowania na obszarze analizowanego obszaru do czasu podjęcia przez Radę Miejską w Trzemesznie uchwały w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń zgodnie z art. 37a ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Realizacja ustaleń analizowanego projektu planu stanowić będzie bezpośrednią przyczynę zmian w lokalnym krajobrazie. Zmiany te będą miały charakter lokalny i o niewielkiej skali w stosunku do terenów sąsiednich. Ustalenia planu, szczególnie w zakresie ograniczenia wysokości zabudowy i ogrodzeń, zasad lokalizacji reklam i szyldów, zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na poszczególnych terenach oraz zakazów obowiązujących zgodnie z przepisami odrębnymi, znacznie ograniczają możliwość realizacji inwestycji negatywnie oddziałujących na krajobraz. Ustalenia projektu planu realizują wymogi Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Prognozuje się, że nowa uporządkowana zabudowa charakteryzująca się korzystnymi walorami estetycznymi, nie wpłynie w sposób znacząco negatywny na krajobraz.

6.3 Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Biorąc pod uwagę lokalne uwarunkowania dla analizowanego obszaru – obecność w zasięgu granic projektu odcinka wód powierzchniowych śródlądowych - rowu i położenie w obszarze GZWP nr 143 Subzbiornika Inowrocław - Gniezno, wprowadzono do projektu planu ustalenia korzystne dla ochrony zasobów i jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Dla ochrony wód obowiązują przepisy ustawy Prawo wodne oraz przepisy wykonawcze, do których odwołują się ustalenia planu. Zgodnie z § 137 ustawy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20.6.2002 w sprawie zasad techniki prawodawczej m.in. w uchwałach nie powieli się przepisów ustaw. W planie nie wprowadza się dodatkowych zakazów, nakazów, ograniczeń lub dopuszczeń innych niż wynikających z obowiązujących przepisów prawa.

Zagrożenia antropogeniczne, jakie mogą oddziaływać na GZWP, są związane ze zubożeniem zasobów w wyniku intensywnej eksploatacji oraz pogorszeniem jakości wód zbiornika (wzbudzenie ascenzyjnego dopływu wód gorszej jakości) lub z nieodpowiednich warunków funkcjonowania ujęć wód podziemnych (nieprzestrzegania ograniczeń hydrogeologicznych – nadmierna eksploatacja) mogąc przyczyniać się do intensyfikowania dopływu wód o gorszej jakości.

Struktura wierzchniej warstwy nad poziomem wodonośnym zbiornika powoduje, że jego podatność na antropopresję, w tym na zanieczyszczenie z powierzchni terenu jest bardzo mała. Pomimo tego, wszelkie działania inwestycyjne powinny uwzględniać konieczność ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, tak aby planowany sposób zagospodarowania przestrzennego nie stanowił dla nich zagrożenia, wszelkie działania związane z realizacją i funkcjonowaniem inwestycji powinny zapewniać eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, celem zachowania właściwych parametrów fizyko-chemicznych wód podziemnych. W związku z położeniem przedmiotowego obszaru w zasięgu występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych, w projekcie planu ustalono uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów położenia obszaru objętego planem w zasięgu GZWP nr 143 „Subzbiornik Inowrocław-Gniezno”.

Dla ochrony wód przed antropopresją należy uwzględnić zakazy, nakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów w granicach Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, które określa ustawa z dnia 20 lipca 2017r Prawo wodne.

Według ustawy Prawo wodne celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a także ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Ponadto korzystanie z wód, za wyjątkiem ściśle określonych przypadków, nie może powodować pogorszenia ich stanu oraz ekosystemów od nich zależnych. Nie może również naruszać ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, powodować marnotrawstwa wody lub energii wody, a także

nie może wyrządzać szkód.

Realizacja zapisów planu może w sposób istotny ograniczyć lub wykluczyć negatywne skutki, jakie mogą wystąpić w przypadku niewłaściwego sposobu zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów, zabudowy nowych terenów, czy też braku realizacji zadań z zakresu gospodarki wodno-ściekowej.

Analizując charakter ustaleń omawianego projektu planu można stwierdzić, że sposób zagospodarowania i użytkowania zrealizowany na podstawie zapisów mpzp rozszerza możliwości zagospodarowania terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o funkcję usługową. Biorąc powyższe pod uwagę analizując i oceniając wpływ realizacji ustaleń planu na wody powierzchniowe i podziemne nie można pominąć prawdopodobieństwa zwiększenia zapotrzebowania na wodę a także zwiększenia ilości odpadów w stosunku do stanu obecnego. Projekt planu dla terenu **MN-U** ustala między innymi maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 0,7 co nie wyklucza realizacji kondygnacji podziemnej.

Prowadzenie prac budowlanych, niezbędnych do zrealizowania nowej zabudowy (w tym kondygnacji podziemnych) na wskazanych w planie terenach wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną wymaga ingerencji w powierzchnię ziemi i warunki gruntowe, a co za tym idzie, w sposób pośredni oddziałuje również na kształtowanie lokalnych warunków wodnych. Realizacja ww. inwestycji spowoduje trwałe uszczelnienie części powierzchni terenów, co z kolei spowoduje ograniczenie powierzchni umożliwiającej infiltrację i retencję wód opadowych i roztopowych oraz zwiększy spływ powierzchniowy z terenów utwardzonych. W pośredni sposób może wpłynąć na ograniczenie zasilania zasobów wodnych. Podstawowym skutkiem rozwoju terenów zabudowanych, charakteryzujących się udziałem powierzchni uszczelnionych, jest zmniejszenie powierzchni umożliwiającej swobodną infiltrację i retencję wód opadowych i roztopowych, ograniczenie zasilania gruntowego wód podziemnych w obrębie zlewni, zwiększenie tempa spływu powierzchniowego z terenów utwardzonych (np. dachów, parkingów, dróg), co z kolei może powodować zwiększenie przepływów w ciekach stanowiących odbiorniki wód z opadów. Zwiększenie tempa spływu powierzchniowego zwiększa ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego. Dla właściwej ochrony zasobów i stosunków wodnych istotne są zatem wszystkie ustalenia projektu planu, których realizacja pozwoli ograniczyć spływ powierzchniowy wód opadowych i roztopowych w obrębie analizowanych terenów. Z ekologicznego punktu widzenia za najbardziej korzystne uznaje się rozwiązania sprzyjające możliwie maksymalnemu utrzymaniu wód opadowych i roztopowych w granicach poszczególnych terenów, a tym samym i danej zlewni.

Należy jednak pamiętać, że obowiązujące obecnie przepisy prawa uniemożliwiają wprowadzenie jednoznacznego wymogu zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na terenach działek budowlanych, na których lokalizowana jest zabudowa, przy jednoczesnym dostępie do sieci kanalizacji deszczowej.

Zgodnie z §28 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie teren, na którym będzie lokalizowany budynek powinien być wyposażony w kanalizację umożliwiającą odprowadzanie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. Powyższe rozporządzenie dopuszcza odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zgodnie z § 8 rozporządzenia zabudowa niska to zabudowa „do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie”. Ponadto warunki dotyczące odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych do gruntu lub do wód reguluje § 17 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, bez oczyszczania.

Projekt planu ustala zagospodarowanie wód opadowych lub roztopowych w granicach działki budowlanej, z dopuszczeniem zastosowania nawierzchni przepuszczających oraz lokalizacji rowów otwartych, studni chłonnych lub zbiorników retencyjnych.

W projekcie planu przewiduje się na terenie **MN-U** lokalizację zabudowy niskiej, tj. do 12 m, zatem może być zastosowany wariant odprowadzenia wód opadowych na własny teren

nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych wg § 28 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. W odniesieniu do terenu zabudowy, na którym nie powstają zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe, ich odprowadzenie do kanalizacji deszczowej jest niecelowe i niekorzystne - pogorszy retencję wód w gruncie, wpłynie na obniżenie poziomu wód gruntowych oraz pogłębi problemy odprowadzenia wód podczas nawalnych opadów (podtopienia, cofki, susza miejska).

Retencja wody w przyrodzie jest zazwyczaj zjawiskiem korzystnym i do jej pozytywnych skutków można zaliczyć:

- zwiększenie wilgotności w strefie powierzchni terenu, a w szczególności w glebie, co ma podstawowe znaczenie dla rozwoju biosfery,
- wzrost wilgotności powietrza w przy powierzchniowej warstwie atmosfery, co przekłada się na łagodniejszy klimat,
- wzrost zasobów wód powierzchniowych i podziemnych,
- wyrównanie (złagodzenie) zmienności przepływów w ciekach, a w szczególności złagodzenie głębokich niżówek.

Pozostawienie wód opadowych i roztopowych poza kanalizacją deszczową jeśli wody te spełniają warunki wskazane w przepisach odrębnych (wskazanych wyżej) z ekologicznego punktu widzenia a także zapewnienia skuteczności odprowadzenia nadmiaru wód opadowych i roztopowych w warunkach ekstremalnych uznaje się za rozwiązanie najkorzystniejsze dla ochrony środowiska, w tym dla utrzymania równowagi w stosunkach wodnych.

Zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie jest szczególnie korzystne w przypadku terenów charakteryzujących się dużym udziałem powierzchni zagospodarowanych zielenią i niewielkim udziałem powierzchni trwale uszczelnionych. Odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej umożliwia natomiast właściwe gospodarowanie wodami opadowymi i roztopowymi na terenach, w obrębie których możliwości ich zagospodarowania na terenie są ograniczone (np. istnieje duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, warunki gruntowe uniemożliwiające szybką infiltrację wód, płytkie zaleganie zwierciadła wód gruntowych).

Dlatego mając na uwadze konieczność ograniczenia negatywnych oddziaływań na zasoby wodne, zwłaszcza w kontekście obecnie już obserwowanych zmian klimatu i coraz częściej obserwowanych zjawisk ekstremalnych, np. deszczy nawalnych, należy dołożyć wszelkich starań aby część wód z opadu została zagospodarowana w granicach działek budowlanych. Niezbędne jest zatem zachowanie powierzchni biologicznie czynnych, chłonnych, które będą w stanie opóźnić odpływ wód, odciążyć system kanalizacji deszczowej i częściowo zredukować przepływ w przypadku opadów ekstremalnych. Należy jednocześnie podkreślić, że zachowanie powierzchni przepuszczalnych dla wód z opadów stanowi obecnie jedno z podstawowych działań planistycznych służących adaptacji do zmian klimatu w obrębie terenów zurbanizowanych, ponieważ to właśnie od rodzaju pokrycia powierzchni ziemi zależy wielkość spływu wód opadowych i roztopowych.

Skalę negatywnego oddziaływania na zasoby wód podziemnych ograniczają ustalenia projektu planu ustalając minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej oraz zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu.

Wielkość wymaganego minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnych na terenie **MN-U** ustalono na 30% powierzchni działki budowlanej. Za pozytywne należy także uznać ustalenia planu dotyczące maksymalnej powierzchni zabudowy na terenie **MN-U** – do 40% powierzchni działki budowlanej.

Zakłada się, że zgodnie z tymi ustaleniami powierzchnie biologicznie czynne będą zagospodarowane zielenią, w tym zadarnione, które umożliwiają infiltrację wód opadowych do gruntu i zasilanie poziomu wód gruntowych a także wód powierzchniowych.

Roślinność odgrywa ważną rolę w cyklu hydrologicznym terenów, pozwala na zwiększenie powierzchni chłonnej dla wód opadowych i roztopowych, a w konsekwencji również na ograniczenie negatywnych skutków ekstremalnych zjawisk takich jak „deszcze nawalne”. Zieleni zapobiega erozji gleby, a przez to spowalnia odpływ powierzchniowy. Dodatkowo dzięki temu, że pobiera i magazynuje wilgoć, wspomaga też retencję gruntową i glebową i uczestniczy w procesie infiltracji wody opadowej do wód gruntowych. Poza tym, woda zatrzymuje się na powierzchni roślin, co pozwala w pewnym stopniu zmniejszyć wielkość

opadu, który następnie albo spada na ziemię z opóźnieniem, albo wchłaniany jest częściowo przez samą roślinę albo z niej odparowuje. Zachowanie dużych powierzchni przepuszczalnych uważa się za konieczność, zwłaszcza w kontekście obecnie już obserwowanych zmian klimatu i coraz częściej obserwowanych zjawisk ekstremalnych, takich jak „deszcze nawalne”.

Analizując wpływ realizacji nowych inwestycji na obszarze niniejszego projektu należy także określić oddziaływanie kondygnacji podziemnych na warunki gruntowo-wodne.

W tym miejscu należy wspomnieć, że na obszarze objętym planem pierwszy poziom wód gruntowych występuje od 2m p. p. t. Wszelkie ingerencje w podłoże poniżej tego poziomu wymagają specjalnych rozwiązań technicznych zabezpieczających inwestycje w trakcie budowy i w okresie jej eksploatacji.

Potencjalnie negatywne oddziaływania o charakterze lokalnym i czasowym mogą wystąpić na etapie prowadzenia robót budowlanych związanych z wykonaniem wykopów pod fundamenty, a także dla realizacji infrastruktury technicznej i niektórych urządzeń wodnych.

Na etapie realizacyjnym istnieje potencjalne zagrożenie dla jakości wód podziemnych, wynikające z wytwarzania na terenie inwestycji budowlanych różnego rodzaju odpadów i ścieków. W celu ograniczenia możliwości zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego ściekami i odpadami, należy zorganizować zaplecze budowy w sposób zabezpieczający podłoże przed zanieczyszczeniami substancjami ropopochodnymi (na terenie placów postojowych dla maszyn i środków transportu), wyposażyć je w pomieszczenia socjalno-bytowe dla pracowników, przenośne toalety dla pracowników oraz skład materiałów budowlanych. Powstałe w czasie realizacji inwestycji ścieki i odpady powinny być usuwane z terenu budowy zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Powyższe zagadnienia będą miały istotne znaczenie dla jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenach przeznaczonych w projekcie mpzp pod zabudowę a pośrednio na terenach sąsiednich.

W przypadku realizacji kondygnacji podziemnych oddziaływanie na wody podziemne mogą być większe niż przy realizacji sieci infrastruktury technicznej, bowiem realizacja takich inwestycji wiąże się z prowadzeniem prac ziemnych na większej głębokości. Lokalizacja kondygnacji podziemnych potencjalnie może spowodować zakłócenie naturalnego przepływu wód w przypadku, kiedy zwierciadło wód gruntowych zalegać będzie w strefie powyżej projektowanego poziomu posadowienia obiektu. Oddziaływania na środowisko wodne mogą wynikać z prowadzenia prac odwodnieniowych oraz nieprawidłowego odprowadzania wód opadowych, roztopowych lub też ścieków z rejonu budowy. Budowa kondygnacji podziemnych, w zależności od warunków gruntowo-wodnych, a zwłaszcza głębokości zalegania warstwy wodonośnej, spowodować może pewne utrudnienia w ich dotychczasowym przepływie lub zmianę jego reżimu. Mając na uwadze potencjalne wystąpienie powyższych zjawisk podczas realizacji inwestycji budowlanych z kondygnacjami podziemnymi niezbędne może być odwadnianie wykopów, a budynki będą wymagały zastosowania izolacji trwale zabezpieczającej przez napływem wód gruntowych oraz zastosowania odpowiednich materiałów odpornych na działanie wody, w tym jej skład chemiczny. Niewłaściwie prowadzone prace budowlane stanowią potencjalne źródło zanieczyszczenia wód, w szczególności przy zastosowaniu niesprawnych maszyn budowlanych (np. wycieki oleju lub ropy, które poprzez odwadnianie wykopów przedostaną się do wód gruntowych). Należy zadbać o stan techniczny maszyn, a roboty wymagające odwodnienia wykopów prowadzić w okresie bezdeszczowym, suchym i w jak najkrótszym czasie.

W rozdziale 6.1 omówiono działania dla ograniczenia wpływu odwodnienia na środowisko gruntowo-wodne.

Pośrednio korzystny wpływ na zminimalizowanie możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych będzie miało przestrzeganie zapisu regulującego prowadzenie gospodarki odpadami na analizowanym terenie – ustalającego zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi tj. ustawą z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach i z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Trzemeszno, zatwierdzonym Uchwałą nr LXX/494/2023 Rady Miejskiej Trzemeszno z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXXIII/307/2016 Rady Miejskiej Trzemeszno z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Trzemeszno oraz ustalenie w planie zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko ((określonych w rozporządzeniu z dnia 5 maja 2022r. Rady Ministrów zmieniającym rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko), z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

W celu zminimalizowania lub wyeliminowania ryzyka negatywnych oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne wprowadzono do projektu mpzp ustalenie dotyczące prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej - odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej.

Biorąc pod uwagę zły stan jednolitych części wód powierzchniowych JCWP Panna (Mała Noteć) i wskazane w Planie gospodarowania wodami w dorzeczu Odry cele środowiskowe, w projekcie planu zawarto ustalenia, których realizacja sprzyjać będzie osiągnięciu dla JCWP celów środowiskowych.

W projekcie mpzp ze względu na usytuowanie obszaru analizowanego w całości w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 – „Subzbiornik Inowrocław - Gniezno” ustalono w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem i stanu wód, uwzględnienie w sposobie zagospodarowania terenu przepisów odrębnych wynikających z położenia obszaru planu. Zgodnie z ustawą Prawo wodne na obszarach ochronnych zbiorników wód podziemnych w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją (a przede wszystkim ich jakości) należy zapobiegać lub ograniczać antropopresję, powodującą pogorszenie stanu chemicznego wód. Ochrona jakościowa powinna także uwzględniać ograniczenia ilościowe w przypadkach zagrożenia dla jakości wód wywołanego zmianą pola hydrodynamicznego (dopływem wód o niekorzystnym składzie chemicznym) oraz ograniczenia w zakresie zmian stopnia naturalnej izolacji zbiornika od wód o niekorzystnym składzie chemicznym. Ponadto należy uwzględnić ochronę ilościową (zasobową) zbiorników polegającą na wykorzystaniu zasobów wodnych zgodnie z przyjętymi priorytetami i hierarchią użytkowników wód, to znaczy z zachowaniem priorytetu dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę do spożycia i zaspokojenia niezbędnych potrzeb gospodarczych (w tym wymagających wody wysokiej jakości). W związku z położeniem przedmiotowego obszaru w zasięgu występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych, mając na uwadze zapewnienie racjonalnego zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w wodę z zasobów podziemnych należy pozytywnie ocenić ustalenia planu odnośnie zaopatrzenia w wodę do celów bytowo-gospodarczych i przeciwpożarowych ze zbiorczej sieci wodociągowej, która jest dostępna dla terenów analizowanego planu. Mając na uwadze małą podatność na antropopresję warstw wodonośnych GZWP oraz zakres analizowanych ustaleń można założyć, że pełna realizacja zapisów projektu nie wpłynie negatywnie na jakość wód GZWP.

W tym miejscu należy wspomnieć, że cały obszar planu położony jest w zasięgu Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 43 (JCWPd nr 43). Na obszarze objętym przedmiotowym planem nie występują ujęcia wody i obszar planu nie jest położony w strefie ochronnej ujęcia wód podziemnych. Dla ochrony ilościowej wód podziemnych pozytywnie należy ocenić ustalenie planu zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej. Należy podkreślić, że takie ustalenia eliminują potrzebę korzystania z indywidualnych ujęć wody powodujących przekształcenia w naturalnych warunkach wodnych polegających na obniżeniu zwierciadła wody podziemnej na ujęciu i w jego otoczeniu.

Biorąc pod uwagę zakres ustaleń minimalizujących ryzyko wystąpienia niekorzystnych oddziaływań na wody nie przewiduje się wystąpienia istotnego, negatywnego wpływu realizacji planu na osiągnięcie celu środowiskowego dla JCWP rzeki Mała Noteć (JCWP Panna). Realizacja ustaleń z zakresu gospodarki gruntowo-wodnej, zagospodarowania odpadów i w zakresie odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych będzie sprzyjać osiągnięciu celów środowiskowych także dla JCWPd 43, zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r.. Przy restrykcyjnej realizacji wszystkich ustaleń projektu planu nie przewiduje się, na obszarze planu i w jego sąsiedztwie, wystąpienia presji komunalnej, stanowiącej jedną z głównych potencjalnych przyczyn nieosiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych oraz jednolitych części wód podziemnych.

6.4 Oddziaływanie na zasoby naturalne

Jak wspomniano w poprzednich rozdziałach niniejszej Prognozy ..., w granicach analizowanego obszaru nie występują zasoby naturalne w postaci udokumentowanych złóż kopalin. Obszar objęty projektem położony jest w zasięgu zbiornika wód podziemnych – GZWP nr 143- Subzbiornik Inowrocław - Gniezno.

Nie przewiduje się wystąpienia niekorzystnych oddziaływań na wody GZWP nr 143 w wyniku realizacji ustaleń planu. Ocena oddziaływań na zasoby wód podziemnych, w tym zasoby wspomnianego GZWP nr 143, została opisana w poprzednim rozdziale Prognozy

6.5 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, szatę roślinną i zwierzęta

Znaczące zmiany w lokalnej różnorodności biologicznej związane są zazwyczaj z wprowadzeniem istotnych zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i użytkowania terenów, prowadzących do bezpośredniego zniszczenia powierzchni siedlisk lub drastycznych zmian lokalnych warunków siedliskowych, wpływających na zmianę ich charakterystyki.

Planowane zmiany zagospodarowania i użytkowania w granicach projektu planu polegać będą na przekształceniu części przestrzeni biologicznie czynnej na przestrzeń zurbanizowaną (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług). Na skutek realizacji ustaleń planu nie przewiduje się zmiany w strukturze gatunkowej roślin. Zmianie może ulec ich powierzchnia stosunku do stanu istniejącego. Będzie to nadal zieleń urządzona, ozdobna, w tym drzewa i krzewy ozdobne charakterystyczne dla ogrodów przydomowych.

Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt.

Realizacja części ustaleń projektu (szczególnie dotyczących realizacji nowej zabudowy) może natomiast skutkować wystąpieniem niekorzystnych oddziaływań na zwierzęta o stosunkowo niewielkim natężeniu i zasięgu. Zjawiska te pojawiają się głównie na skutek ograniczenia powierzchni życiowej w wyniku trwałego uszczelnienia powierzchni ziemi, a także czasowego ograniczenia powierzchni dostępnych dla zwierząt na skutek prowadzenia robót budowlanych w zakresie realizacji poszczególnych inwestycji (okresowe i ograniczone przestrzennie zjawisko zniszczenia pokrywy roślinnej i wierzchniej warstwy gleby, skutkujące utratą części siedlisk). Należy jednak podkreślić, że wskazane w projekcie planu nowe tereny przeznaczone pod zabudowę zlokalizowane są w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy istniejącej i nie dotyczą terenów o największej wartości przyrodniczej.

Czasowy i ograniczony przestrzennie niekorzystny wpływ na zwierzęta, wystąpić może na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych i zwiększenia częstotliwości ruchu kołowego w celu transportu materiałów budowlanych. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu powstającego od pracy maszyn oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części działek, co skutkować może okresowym ograniczeniem występowania poszczególnych gatunków zwierząt w wyniku ich płoszenia lub braku dostępu do bazy pokarmowej. Przewiduje się jednak, że oddziaływania te ustąpią po zakończeniu prac budowlanych i nie będą wpływać w sposób długofalowy na kształtowanie charakteru lokalnej fauny.

Biorąc pod uwagę istniejące zadrzewienia na obszarze opracowania projektu planu i w jego najbliższym sąsiedztwie należy dla ich ochrony podjąć wszelkie działania ograniczające ryzyko uszkodzenia lub zniszczenia drzew, które znacząco pozytywnie wpływają na bioróżnorodność na tym terenie. Podczas prac inwestycyjnych należy skutecznie zabezpieczyć drzewa przed zmianą właściwości chemicznych gleby przez zanieczyszczenie wodą używaną na budowie np. z pozostałościami wapna i cementu. Działaniami chroniącymi drzewa, ograniczającymi negatywny wpływ na rozwój ich korzeni będzie także wykluczenie składowania materiałów budowlanych pod drzewami, które mogłoby skutkować zmianą poziomu gruntu lub zagęszczeniem gleby. Podczas prac inwestycyjnych sąsiadujących z drzewami należy zastosować rozwiązania zapewniające ochronę drzew i gleby poprzez zainstalowanie ogrodzenia tymczasowego strefy ochrony drzew (SOD) wyznaczonej przez inspektora nadzoru dendrologicznego, zastosowanie murków oporowych na granicy SOD w celu zachowania dotychczasowego poziomu gruntu, zabezpieczenia konarów i pni – nie należy wycinać całych konarów, ogławiać ani podkrzesywać koron drzew mających docelowo zostać na obszarze inwestycji. W przypadku konieczności pozostawienia otwartej ściany wykopu w strefie ochrony drzew, na czas robót budowlanych, konieczne jest zamontowanie ekranu korzeniowego w celu ochrony przed przesuszeniem i przemarznięciem korzeni żywicielskich. Ochrona systemu korzeniowego jest konieczna dla przyszłego stanu zdrowia, wzrostu i bezpieczeństwa drzew (Suchocka M., 2016, Organizacja prac budowlanych na terenach zadrzewionych, Warszawa). Ponadto należy wspomnieć, że uwzględnienie ochrony środowiska

w trakcie prac budowlanych zobowiązuje inwestora do przestrzegania art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. prawo ochrony środowiska. Zapisy cytowanej powyżej ustawy zobowiązują inwestora do oszczędnego korzystania z terenu w trakcie przygotowania i realizacji inwestycji oraz ochrony gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Zgodnie z art. 75 ust.2 wyżej wymienionej ustawy wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją inwestycji.

Podjęcie powyższych działań dla ochrony istniejących drzew na obszarze planu w sposób znaczący ograniczy ryzyko negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na różnorodność biologiczną. W tym miejscu należy wspomnieć, że na obszarze planu nie występują istotne dla różnorodności biologicznej zbiorniki wodne, rowy i ciek. Na obszarze planu nie można wykluczyć pojawiania się ptaków i drobnych ssaków (np. krety, jeże), które objęte są ochroną gatunkową. Biorąc powyższe pod uwagę podejmując prace związane z realizacją ustaleń planu należy uwzględnić art. 5 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, w którym zabrania się:

- umyślnego zabijania lub chwytania jakimikolwiek metodami;
- umyślnego niszczenia lub uszkodzania ich gniazd i jaj lub usuwania ich gniazd;
- wybierania ich jaj dziko występujących oraz zatrzymania tych jaj, nawet gdy są puste;
- umyślnego płoszenia tych ptaków, szczególnie w okresie lęgowym i wychowu młodych, jeśli mogłoby to mieć znaczenie w odniesieniu do celów niniejszej dyrektywy;
- przetrzymywania ptactwa należącego do gatunków, na które polowanie i których chwytanie jest zabronione.

Zakłada się także, że wprowadzana zieleni ogrodów przydomowych składać się będzie z jak największej ilości drzew i krzewów, z gatunków rodzimych, dostosowanych do lokalnych warunków siedliskowych. Skład gatunkowy, gęstość nasadzeń i fizjonomia zieleni powinny być dostosowane do pełnionych funkcji, zarówno środowiskotwórczych, sanitarnych, jak i estetycznych.

Niezwykle istotne dla zachowania bioróżnorodności na analizowanym obszarze, w tym stanu zieleni naturalnej, będzie respektowanie wszystkich ustaleń planu w zakresie ochrony warunków gruntowo-wodnych, szczególnie ustaleń ograniczających ryzyko niekorzystnego wpływu na obniżenie poziomu wód gruntowych i powierzchniowych, na zanieczyszczenie powierzchni ziemi i wód, o czym była mowa w poprzednich rozdziałach niniejszej Prognozy ... Biorąc pod uwagę zakres i charakter zmian na obszarze planu realizowany zgodnie z jego ustaleniami, nie prognozuje się znacząco niekorzystnych zmian w różnorodności biologicznej.

6.6 Oddziaływanie na klimat akustyczny

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej przewiduje zmiany w dotychczasowym użytkowaniu terenów polegające na rozszerzeniu funkcji mieszkaniowej o funkcję usług. Sporządzenie projektu planu pozwoli na uporządkowanie i określenie zasad zagospodarowania, ale także na zdefiniowanie zasad kształtowania ochrony środowiska, w tym ochrony akustycznej przede wszystkim stosownie do przepisu (art.112 ustawy Prawo ochrony środowiska) mówiącego, że „Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez: utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie”. Przepis ten dotyczy także terenów wrażliwych akustycznie położonych w sąsiedztwie potencjalnych źródeł ponadnormatywnego hałasu na obszarze planu. W tym przypadku poziom hałasu samochodowego od drogi DK nr 15, hałasu komunikacyjnego od linii kolejowej nr 353 i hałasu lotniczego od lotniska w Powidzu (o czym była mowa w rozdz. 2.12) nie powinien być wyższy niż dopuszczalny na granicy z terenami wymagającymi komfortu akustycznego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że powyższe źródła hałasu zlokalizowane są poza obszarem objętym niniejszym planem i nie graniczą bezpośrednio z obszarem projektu planu.

Wśród wskazanych w projekcie planu terenów, ochroną akustyczną w środowisku objęto (na podstawie przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska oraz przepisów wykonawczych - Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych

poziomów hałasu w środowisku) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług **MN-U**. W związku z powyższym w projekcie planu – w zakresie kształtowania komfortu akustycznego w środowisku – ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenu **MN-U** – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Na podstawie zapisów wspomnianej powyżej ustawy oraz obowiązującego rozporządzenia zlokalizowane w granicach przedmiotowego opracowania tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług, podlegają ochronie akustycznej w środowisku – na poziomie następujących wartości dopuszczalnych dla hałasu komunikacyjnego (w tym wypadku hałasu samochodowego i kolejowego): w przypadku wskaźników dopuszczalnego maksymalnego równoważnego poziomu hałasu komunikacyjnego, mających zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby – $L^*A_{eq} D/N = 65/56$ dB (odpowiednio w przedziale czasu odniesienia równym 16 godzinom pory dnia oraz 8 godzinom pory nocy), a w przypadku wskaźników dopuszczalnego długookresowego średniego poziomu takiego hałasu, mających zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, w szczególności do sporządzania map akustycznych oraz programów ochrony środowiska przed hałasem – $L^*D_{WN} = 68$ dB i $L^*N = 59$ dB (odpowiednio w przedziale czasu odniesienia równym wszystkim dobom w roku – w porze dzieńno-wieczorno-nocnej – oraz wszystkim porom nocy).

Analizę warunków akustycznych w środowisku i zasięgu oddziaływania hałasu samochodowego na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług **MN-U** wykonano na podstawie dostępnej mapy akustycznej (geoportal.gov.pl, GDDKiA) dla odcinków dróg o ruchu powyżej 3 mln pojazdów rocznie.

Z analizy dostępnej mapy akustycznej wynika, że dla terenu zabudowy mieszkaniowej lub usług **MN-U** na północno-zachodniej granicy terenu oddziałuje znaczny hałas komunikacyjny (samochodowy) na poziomie ok. $L_{DWN} = 60-65$ dB w porze dzieńno-wieczorno-nocnej. Oznacza to, że poziom hałasu komunikacyjnego w porze dzieńno-wieczorno-nocnej nie przekracza poziomu dopuszczalnego w środowisku, wymaganego dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowych $L_{DWN} = 68$ dB.

Natomiast poziom hałasu w przedziale czasu odniesienia równym wszystkim porom nocy, wymagany dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej $L^*N = 59$ dB co oznacza, że na granicy terenu **MN-U** od strony ulicy Gnieźnieńskiej (DK nr 15) dopuszczalny poziom hałasu samochodowego nie zostanie przekroczony.

Stwierdzić można, że w niniejszym planie uwzględniono mapy akustyczne dla drogi krajowej nr 15, a z uwagi na zmianę funkcji terenów z mieszkaniowej pod zabudowę mieszkaniowo-usługową, podwyższeniu uległy dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Obszar planu wyznaczono w obszarze oddziaływania akustycznego drogi krajowej nr 15, lecz dla którego dopuszczalne poziomy hałasu dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej w środowisku są dotrzymane co należy ocenić pozytywnie.

Jak już wspomniano obszar projektu planu i wskazany w planie teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług graniczy z terenem drogi publicznej – ul. Foluskiej.

Zakłada się, że emisja hałasu wywołana ruchem pojazdów silnikowych w przebiegu tej drogi publicznej nie będzie przekraczała granicy poziomów dopuszczalnych, nie będzie źródłem istotnych uciążliwości dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowych ze względu na przewidywany ruch pojazdów o niskim natężeniu, o charakterze lokalnym.

W celu oceny warunków akustycznych w środowisku – na obszarze projektu planu, analizowano zasięgi oddziaływania hałasu kolejowego, wyrażone za pomocą wskaźników L_{DWN} i L_N , odpowiednio dla pory dzieńno-wieczorno-nocnej oraz pory nocnej, zdefiniowane dla obserwatora zlokalizowanego na wysokości referencyjnej np. 4 m powyżej poziomu terenu na podstawie interaktywnej mapy akustycznej (wg danych z 2022r.) dla linii kolejowej nr 353 Poznań–Wschód – Toruń, Olsztyn, ze stacją kolejową w Trzemesznie. W przypadku analizowanego obszaru projektu planu istniejący poziom hałasu kolejowego zarówno w porze dziennej jak i w nocy nie przekroczy dopuszczalnego poziomu dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

W przypadku oddziaływania hałasu lotniczego dopuszczalne maksymalne długookresowe średnie poziomy tego rodzaju hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej a także dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynoszą: $L^*D_{WN} = 60$ dB i $L^*N = 50$ dB, kolejno w porze dzieńno-wieczorno-nocnej i porze nocnej, natomiast w przypadku wskaźników dopuszczalnego maksymalnego równoważnego poziomu hałasu komunikacyjnego, mających

zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby – $L_{Aeq\ D/N} = 60/50\text{ dB}$ (odpowiednio w przedziale czasu odniesienia równym 16 godzinom pory dnia oraz 8 godzinom pory nocy).

Sejmik Województwa Wielkopolskiego podjął uchwałę nr XVI/442/16 z dnia 21 marca 2016r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Powidz.

W 2020 r. przeprowadzono inwentaryzacyjne kontrole dotyczące komunikacyjnych źródeł hałasu lotniczego w Powidzu (Program ochrony Środowiska dla gminy Powidz na lata 2023-2026 z perspektywą do roku 2030). Pomiary hałasu lotniczego wykonano w otoczeniu lotniska 33. Bazy Lotnictwa Transportowego w Powidzu. Punkty pomiarowe usytuowano w rejonie zabudowy mieszkaniowej w Ruchocinku (nr 13B), Wiekowie (nr 48) i Skorzęcinie (nr 44). Pomiary prowadzono w porze dnia, ze względu na ograniczenie działalności lotniska do tej pory doby. Otrzymane wartości równoważnego poziomu hałasu kształtowały się poniżej dopuszczalnej wartości (60 dB), tj. 46,0 dB w Ruchocinku, 32,3 dB w Wiekowie i 33,9 dB w Skorzęcinie. Rejestrowanymi zdarzeniami akustycznymi były przeloty śmigłowców W-3 i samolotów transportowych C-130. Średnie wartości poziomu ekspozycji hałasu podczas pojedynczej operacji lotniczej wyniosły 84,1 dB w Ruchocinku, 73,9 dB w Wiekowie i 78,9 dB w Skorzęcinie. Oznacza to, iż podczas pojedynczej operacji lotniczej średnie wartości poziomu ekspozycji hałasu zostały przekroczone.

W rejestrze GIOŚ w Poznaniu znajdują się wyniki pomiarów poziomu hałasu lotniczego wykonanych w otoczeniu lotniska wojskowego w Powidzu. Pomiary zostały zrealizowane przez zarządzającego w 2021 r. w dziesięciu punktach.

Tab. 3 Wyniki pomiarów hałasu w otoczeniu lotniska wojskowego w Powidzu

Nr punktu	Lokalizacja punktu	Współrzedne geograficzne		Równoważny poziom hałasu L_{AeqD} [dB]
		długość	szerokość	
1	Czechowo 4a	17° 37' 43,9''	51° 24' 46,3''	33,0
2*	Gorzykowo 54	17° 42' 20,9''	52° 24' 29,2''	45,1
3	Mąkownica 34	17° 46' 21,4''	52° 24' 44,4''	36,3
4	Ługi 11	17° 52' 18,8''	52° 25' 01,1''	47,6
5	Chrzanowo 9a	18° 00' 36,0''	52° 21' 41,1''	41,1
6	Borowe 1	18° 11' 19,6''	52° 18' 48,0''	31,6
7*	Bochlewo 3	18° 06' 46,2''	52° 19' 37,4''	38,7
8	Stara Olszyna 29A	17° 59' 55,9''	52° 20' 19,0''	40,8
9	Ostrowo Kościelne 15	17° 50' 35,3''	52° 21' 08,8''	51,2
10*	Janowo - Cegielnia 11	17° 48' 32,2''	52° 22' 33,9''	56,2

*- punkt zlokalizowany w obszarze ograniczonego użytkowania

Źródło: Ocena stanu akustycznego środowiska na terenie województwa wielkopolskiego w roku 2021 (GIOŚ, Poznań grudzień 2022r.

Jeden z nich (punkt P4 - Ługi 11) zlokalizowany jest na terenie gminy Powidz, w odległości około 3 km od granicy obszaru ograniczonego użytkowania. Ze względu na brak lotów w porze nocy, pomiary zostały wykonane tylko w porze dnia – nie stwierdzono przekroczenia wartości dopuszczalnej równoważnego poziomu hałasu $L_{AeqD} = 60\text{ dB}$.

Najbliżej obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy al. K. J. Szymańskiego są punkty pomiarowe P3 i P4.

Biorąc pod uwagę powyższe można stwierdzić, że w przypadku hałasu lotniczego przedmiotowy obszar planu znajduje się poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego, zarówno dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jak i mieszkaniowo-usługowej.

Zarówno na obszarze objętym analizami, jak i w jego sąsiedztwie nie występują i nie stwierdzono oddziaływania źródeł hałasu zakwalifikowanych do tzw. pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu (do których zalicza się urządzenia techniczne takie jak: czerpnie i wyrzutnie wentylatorów, agregaty prądotwórcze, stacje redukcyjne gazu itp.). W przypadku oddziaływania hałasu z takich źródeł np. na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dopuszczalne poziomy dźwięku kształtują się – w zależności od kryterium – następująco: $L_{Aeq\ D/N} = 50/40\text{ dB}$, odpowiednio w przedziale czasu odniesienia równym 8

najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym oraz przedziale czasu odniesienia równym 1 najmniej korzystnej godzinie nocy, oraz $L^*_{DWN} = 50$ dB i $L^*_N = 40$ dB, odpowiednio w przedziale czasu odniesienia równym wszystkim dobom w roku (w porze dziennie-wieczorno-nocnej) oraz wszystkim porom nocy a dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej, odpowiednio $L^*_{Aeq D/N} = 55/45$ dB i $L^*_{DWN} = 55$ dB i $L^*_N = 45$ dB.

Okresowe, niekorzystne oddziaływania na lokalny klimat akustyczny mogą wystąpić na etapie realizacji poszczególnych inwestycji (zgodnych z zapisami w projekcie mpzp). Ich występowanie związane będzie z koniecznością przeprowadzenia prac budowlanych przy użyciu maszyn budowlanych (których praca wiąże się z generowaniem hałasu) a także ze zwiększonym natężeniem ruchu pojazdów ciężkich (pojazdy dostawcze itd.). Oddziaływania te będą miały charakter krótkotrwały i ograniczony przestrzennie, a ich wystąpienie nie wpłynie w sposób długofalowy na kształtowanie tutejszego klimatu akustycznego (po zakończeniu prac realizacyjnych oddziaływanie to ustanie).

W projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące całego obszaru objętego projektem zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego. Ustalenia projektu planu w tym zakresie, zmniejszają ryzyko niekorzystnych oddziaływań ponadnormatywnego hałasu (w wyniku jego realizacji) na środowisko w zasięgu planu i w jego sąsiedztwie. Tereny położone w granicach analizowanego projektu mpzp pozostają poza zasięgiem oddziaływania hałasu kolejowego, lotniczego i przemysłowego.

6.7 Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny

Klimat jest kształtowany przez wiele czynników, najczęściej przez temperaturę, opady atmosferyczne i wiatry. Wpływ na klimat ma ukształtowanie terenu, nasłonecznienie, przewietrzanie, bliskość zbiorników i cieków wodnych, sposób użytkowania terenu, w tym szata roślinna oraz intensywność zabudowy. Istotne znaczenie ma również jakość powietrza.

Wśród najbardziej istotnych czynników, których pojawienie się stanowi przyczynę znaczących zmian lokalnych warunków klimatycznych, wymienić można między innymi: zwiększanie zasięgu powierzchni trwale zabudowanych, drastyczne zmniejszanie udziału powierzchni biologicznie czynnej w obrębie terenów, zmniejszanie powierzchni zadrzewionych, zwiększanie liczby źródeł (punktowych, liniowych i powierzchniowych) emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza, umożliwienie stosowania w instalacjach grzewczych paliw charakteryzujących się wysokimi wskaźnikami emisji (w nowo projektowanej zabudowie), czy też projektowanie układu komunikacyjnego w sposób nieuwzględniający konieczności redukcji emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Jak wspomniano we wcześniejszych rozdziałach „Prognozy ...”, omawiany projekt mpzp umożliwia lokalizację nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług w ramach rozszerzenia zabudowy mieszkaniowej o funkcję usług. W związku z powyższym można zakładać, że na przedmiotowym obszarze zwiększy się ilość źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza atmosferycznego, których funkcjonowanie mogłoby wpłynąć w sposób znaczący na pogorszenie lokalnej jakości powietrza atmosferycznego.

Wzrost poziomu emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych może być związany z realizacją projektowanej zabudowy na terenie **MN-U**.

Funkcjonowanie nowej zabudowy może potencjalnie stanowić przyczynę wzrostu emisji zanieczyszczeń powstających w wyniku spalania paliw w instalacjach grzewczych, obejmujących substancje tj. SO₂, NO₂, CO, CO₂, czy pyły. Należy natomiast zauważyć, że obszar planu posiada obecnie dostęp do sieci ciepłowniczej, jak również sieci elektroenergetycznej, co pozwala założyć, że teren zabudowy (**MN-U**) będzie zaopatrywana w ciepło za pomocą systemów grzewczych, wykorzystujących paliwo gazowe (charakteryzujące się niższymi wskaźnikami emisji) lub też energię elektryczną. Takie działanie wskazuje projekt planu ustalając: zaopatrzenie terenów zabudowy w ciepło: z sieci ciepłowniczej, z zastosowaniem paliw niskoemisyjnych lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.

Okresowego, nieznacznego wzrostu emisji zanieczyszczeń można natomiast spodziewać się na etapie realizacji inwestycji, których lokalizacja została umożliwiona zgodnie z zapisami projektu planu. We wspomnianym przypadku źródłami emisji zanieczyszczeń będą prace ziemne, których prowadzenie związane jest z generowaniem znacznych ilości pyłu oraz silniki spalinowe sprzętu budowlanego, wykorzystywanego podczas realizacji inwestycji. Prognozuje się jednak, że ilość zanieczyszczeń generowanych przez maszyny budowlane nie będzie miała większego znaczenia w kształtowaniu jakości powietrza atmosferycznego, głównie z uwagi na ograniczoną powierzchnię, ograniczony czas przeprowadzania robót budowlanych oraz niewielkie odległości unoszenia cząstek pyłowych. Zakłada się, że tego rodzaju zjawiska nie wpływają w sposób znaczący na wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza.

W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia znacząco negatywnych oddziaływań na jakość powietrza atmosferycznego, jakie mogą wystąpić w konsekwencji zmiany dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania obszaru planu, do projektu wprowadzono zapisy, których realizacja ma na celu zminimalizowanie niekorzystnych oddziaływań na kształtowanie lokalnej jakości powietrza atmosferycznego.

Wśród najbardziej istotnych rozwiązań w tym zakresie wskazać należy wprowadzenie nakazu uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych. Ustalenia planu nawiązują do ustaleń zawartych w uchwale tzw. antysmogowej Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XXXIX/941/17 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw) i w Programie Ochrony Powietrza dla strefy wielkopolskiej zatwierdzonym Uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 roku.

W uchwale Sejmiku Województwa Wielkopolskiego zakazano stosowania: węgla brunatnego oraz paliw stałych produkowanych z jego wykorzystaniem; mułów i flotokoncentratów węglowych oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem; paliw, w których udział masowy węgla kamiennego o uziarnieniu poniżej 3 mm wynosi więcej niż 15 %; węgla kamiennego oraz paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem tego węgla, nie spełniających parametrów jakościowych (wartość opałowa co najmniej 23 MJ/kg, zawartość popiołu nie więcej niż 10%, zawartość siarki nie więcej niż 0,8 %); biomasy stałej, której wilgotność w stanie roboczym przekracza 20%. Dla kotła, kominka lub pieca na paliwo stałe, dostarczającego ciepło do systemu centralnego ogrzewania, dopuszczono wyłącznie eksploatację instalacji spełniających łącznie następujące warunki: 1) zapewniających minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń, określonych w ust. 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz. Urz. UE L 193, str. 100; z 2016 r. L 346, str. 51); 2) umożliwiających wyłącznie automatyczne podawanie paliwa, za wyjątkiem instalacji zgazowujących paliwo; 3) nieposiadających rusztu awaryjnego oraz elementów umożliwiających jego zamontowanie. Dla kotła, kominka lub pieca na paliwo stałe, który wydziela ciepło poprzez: bezpośrednie przenoszenie ciepła lub bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do cieczy lub bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza dopuszczono wyłącznie eksploatację instalacji, które spełniają minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń, określone w ust. 1 i 2 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe (Dz. Urz. UE L 193, str. 1; z 2016 r. L 346, str. 51). Dla podmiotów eksploatujących instalacje ustalono obowiązek przedstawienia dokumentów potwierdzających spełnianie wymagań określonych w uchwale.

Realizacja powyższego ustalenia pozwoli na ograniczenie emisji zanieczyszczeń generowanych w obrębie indywidualnych systemów grzewczych, jakie będą funkcjonowały na terenie planowanej zabudowy (głównie zanieczyszczeń pyłowych). Ograniczeniu ryzyka znaczącego wzrostu emisji zanieczyszczeń na skutek funkcjonowania instalacji grzewczych sprzyjać będzie jednocześnie realizacja zapisów ustalających powiązanie sieci i obiektów infrastruktury technicznej z siecią istniejącą w obszarze objętym planem oraz na terenach przyległych oraz

zachowanie dostępu do sieci, a także dopuszczających prowadzenie robót budowlanych w tym zakresie.

Ponadto realizacja ustaleń umożliwiających niewielki wzrost terenu zabudowanego będzie miała korzystny wpływ na utrzymanie możliwości przewietrzania terenów oraz kształtowanie lokalnych warunków aerosanitarnych. Dla kształtowania jakości powietrza atmosferycznego równie istotne będzie respektowanie zapisów określających minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, nie mniejszy niż 30% powierzchni działki budowlanej.

Ponadto w projekcie planu ustalono zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu.

Utrzymanie znacznych powierzchni działek budowlanych jako zagospodarowanych zielenią, przy jednoczesnym ograniczeniu powierzchni i intensywności zabudowy, sprzyjać będzie zachowaniu przestrzeni umożliwiających swobodny przepływ mas powietrza, zmniejszeniu udziału CO₂ oraz zanieczyszczeń pyłowych. Realizacja wspomnianych ustaleń będzie miała korzystny wpływ na kształtowanie lokalnej jakości powietrza atmosferycznego, gdyż obecność zieleni (a w szczególności zieleni wysokiej) sprzyja zmniejszeniu udziału CO₂ w powietrzu atmosferycznym oraz wpływa korzystnie na ograniczenie zasięgu przenoszenia zanieczyszczeń pyłowych. Na zminimalizowanie ryzyka pojawienia się w granicach obszaru opracowania obiektów, których funkcjonowanie mogłoby mieć znacząco negatywny wpływ na kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego w sposób pośredni wpływać będzie także respektowanie zapisu zakazującego lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

Ustalenie zasilania odbiorców z sieci elektroenergetycznej nn 0,4 kV, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji (z wyłączeniem elektrowni wiatrowych) a także zaopatrzenie terenów zabudowy w ciepło z odnawialnych źródeł energii (np. pompy ciepła, kolektory słoneczne) należy ocenić pozytywnie w kontekście minimalizowania poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii umożliwi ograniczenie poziomu zanieczyszczeń powietrza i negatywnego wpływu na jakość mikroklimatu.

Zagadnienia związane z odnawialnymi źródłami energii reguluje ustawa z dnia 20 lutego 2015r o odnawialnych źródłach energii. Jednym z najpopularniejszych odnawialnych źródeł energii jest fotowoltaika wykorzystująca energię słoneczną. Należy podkreślić jej pozytywny wpływ na środowisko. Wśród zalet fotowoltaiki wymienić można jej bezemisyjność, to znaczy brak wprowadzania do atmosfery jakichkolwiek substancji. W wyniku zastosowania modułów paneli fotowoltaicznych jako alternatywy dla źródeł konwencjonalnych obniża się emisję CO₂ do atmosfery. Eksploatacja paneli fotowoltaicznych przyczynia się do redukcji emisji gazów i pyłów, które towarzyszą produkcji energii np. z węgla. W porównaniu do elektrowni gazowych, węglowych czy atomowych system paneli potrzebuje do pracy znacznie mniej wody (przede wszystkim do okresowego czyszczenia paneli). Najczęściej prowadzone jest czyszczenie na sucho lub przy użyciu zdemineralizowanej wody. W przypadku silnych zabrudzeń stosuje się wodę z dodatkiem środka biodegradowalnego. Wody z mycia spływają do gruntu i nie zawierają w swoim składzie substancji mogących zanieczyścić wody gruntowe lub powierzchniowe. W związku z tym, że panele fotowoltaiczne są montowane punktowo do gruntu, bez budowy płyt fundamentowych, nie zmniejszają filtracji wód opadowych. Nie ograniczają retencji powierzchniowej.

Przy wykorzystaniu fotowoltaiki nie powstają żadne odpady stałe, ścieki czy inne zanieczyszczenia gleby. Instalacje solarne nie emitują żadnych dźwięków do środowiska, odciażają sieci przesyłowe energii. Należy zaznaczyć, że panele pokrywane są powłoką zabezpieczającą przed przedostawaniem się toksycznych substancji wykorzystywanych w procesie ich produkcji, do środowiska. Trzeba też wspomnieć o emisji dwutlenku węgla do atmosfery w trakcie produkcji, transportu i instalacji paneli. Jak wynika z dostępnych materiałów ślad węglowy paneli fotowoltaicznych jest znacznie niższy niż ślad węglowy energii elektrycznej pochodzącej z paliw kopalnych, takich jak węgiel, ropa naftowa czy gaz ziemny. W ciągu kilku pierwszych lat użytkowania paneli fotowoltaicznych ich ślad węglowy zostaje zrekompensowany przez redukcję emisji dwutlenku węgla, która następuje dzięki wykorzystaniu energii słonecznej do produkcji energii elektrycznej zamiast paliw kopalnych.

W związku z powyższym prognozuje się, że dopuszczone planem urządzenia OZE nie wpłyną znacząco negatywnie na jakość powietrza atmosferycznego. Ustalenia w tym zakresie należy ocenić pozytywnie.

Mając powyższe na uwadze, prognozuje się, że warunki mikroklimatyczne na obszarze planu nie ulegną pogorszeniu w wyniku realizacji jego ustaleń.

Przestrzeganie ustaleń planu w zakresie maksymalnych powierzchni zabudowy, jak również nakazu zachowania minimalnych udziałów powierzchni biologicznie czynnej na poszczególnych terenach, nie powinno stanowić przyczyny pogorszenia warunków mikroklimatycznych spowodowanych lokalizacją nowej zabudowy na skutek uszczelnienie części terenów i ograniczenia powierzchni parowania.

Reasumując, realizacja ustaleń omawianego projektu mpzp związana będzie z pojawieniem się w jego granicach nowych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego z terenu wskazanego pod zabudowę, jednakże przewiduje się, że skala oraz charakter planowanych inwestycji nie będzie stanowiła zagrożenia dla dotrzymania obowiązujących standardów jakości powietrza atmosferycznego określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu, po warunkiem przestrzegania zapisów omawianego projektu mpzp, a także stosownych przepisów odrębnych. Ustalenia projektu planu w zakresie ochrony powietrza są zbieżne z działaniami naprawczymi (omówionymi w poprzednich rozdziałach), zawartymi w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”. W zakresie lokalnego mikroklimatu prognozuje się, iż pełna i docelowa realizacja ustaleń analizowanego projektu, nie spowoduje istotnych zmian, zarówno w granicach analizowanego obszaru, jak i na terenach sąsiadujących, wynikających z realizacji planowanych inwestycji. Warunkiem koniecznym będzie natomiast restrykcyjne przestrzeganie ustaleń planu w zakresie sposobu zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów oraz ograniczeń dotyczących możliwości realizacji w granicach projektu mpzp inwestycji oddziałujących w sposób szczególnie niekorzystny na środowisko. Należy podkreślić, że ustalenia planu uwzględniają także zalecenia zawarte w Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020). Odniesienie ustaleń planu do celów wyznaczonych w tym dokumencie omówiono w rozdz.5 niniejszej Prognozy ...

6.8 Oddziaływanie na ludzi

Omawiany w „Prognozie ...” projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej na istniejącym terenie obecnie użytkowanym jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej umożliwia jej uzupełnienie przez funkcję usług.

Zakłada się, że w długofalowej perspektywie oddziaływania związane z realizacją ustaleń projektu mpzp będą miały charakter pozytywny. Pozytywnie należy ocenić ustalenia, które spełniają wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia a także potrzeby osób ze szczególnymi potrzebami dotyczące zapewnienia odpowiednich parametrów układu komunikacyjnego oraz wskaźników i gabarytów projektowanej zabudowy, zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową (zgodnie z przepisami odrębnymi).

Przewiduje się, że niekorzystne oddziaływania na ludzi, związane będą ze zjawiskami występującymi przede wszystkim na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, obejmującymi m.in. czasowy i lokalny wzrost zapylenia (na skutek wykonywania prac ziemnych i budowlanych) oraz wzrost hałasu (związany z pracą sprzętu budowlanego oraz ze zwiększeniem natężenia ruchu pojazdów na terenach inwestycyjnych). Należy jednak podkreślić, że zjawiska te będą miały charakter tymczasowy i odwracalny, a ich zasięg – w większości przypadków – ograniczał się będzie do pojedynczych działek budowlanych i ich najbliższego sąsiedztwa. Po zakończeniu realizacji poszczególnych inwestycji, zarówno związanych z lokalizacją budynków, jak i z realizacją ustaleń planu w zakresie infrastruktury technicznej, oddziaływania te ustaną i nie będą przyczyną pojawiania się dyskomfortu w odczuciu mieszkańców. Ze względu na ograniczony przestrzennie zasięg tych realizacji, nie przewiduje się długofalowych niekorzystnych oddziaływań na mieszkańców zabudowy zlokalizowanej poza granicami obszaru projektu mpzp.

Realizacja ustaleń przedmiotowego projektu mpzp związana będzie z wystąpieniem zjawisk mających korzystny wpływ na mieszkańców analizowanego obszaru. Szczegółowe określenie gabarytów, powierzchni i funkcji zabudowy pozwoli na uzupełnienie istniejącej zabudowy przy ul. Foluskiej jako kontynuacji funkcji terenów sąsiednich.

Czynnikiem ograniczającym ryzyko lokalizowania nowej zabudowy, której funkcjonowanie mogłoby wpływać w sposób negatywny na zagospodarowanie tego obszaru a pośrednio negatywnie na jakość życia mieszkańców, jest uniemożliwienie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

Mając na uwadze konieczność eliminowania niekorzystnych (z punktu widzenia ochrony środowiska i ochrony zdrowia) zjawisk, związanych z przekraczaniem dopuszczalnych stężeń pyłu zawieszonego w powietrzu w projekcie planu ustalono nakaz uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, zaopatrzenie terenów zabudowy w ciepło z zastosowaniem paliw niskoemisyjnych i odnawialnych źródeł energii. Zapis ten nawiązuje do ustaleń zawartych w uchwale antysmogowej (Uchwała nr XXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw) i w Programie Ochrony Powietrza dla strefy wielkopolskiej zatwierdzonym Uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 roku.

Mając na uwadze powyższe na obszarze objętym niniejszym planem dopuszcza się lokalizację inwestycji wykorzystujących OZE takich jak panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne i pompy ciepła. Odnawialne źródła energii stanowią przeciwwagę dla nieodnawialnych surowców energetycznych, a przede wszystkim w sposób znaczący eliminują zanieczyszczenie powietrza, wód, powierzchni ziemi a w sposób pośredni ograniczają niekorzystny wpływ na zmiany klimatu. Uruchomienie poszczególnych instalacji będzie wiązało się z wystąpieniem niekorzystnych oddziaływań o niewielkim natężeniu i zasięgu.

Projekt planu wprowadza także ustalenia odnośnie zasad kształtowania komfortu akustycznego na terenie wymagającym ochrony akustycznej. W celu osiągnięcia dobrego klimatu akustycznego w środowisku (i w budynkach) w projekcie ustalono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz Prawo ochrony środowiska) na terenie **MN-U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych. Obszar objęty planem położony jest poza zasięgiem oddziaływania hałasu samochodowego, kolejowego, lotniczego i przemysłowego.

Zakłada się, że powstające na terenie **MN-U** formy usług niezaliczonych do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych będą zaspokajały przynajmniej podstawowe oczekiwania mieszkańców a ich charakter, nie wpłynie negatywnie na jakość życia.

W celu zapewnienia wyższej jakości życia oraz bezpieczeństwa mieszkańców analizowanego obszaru, niezbędne było ustalenie w projekcie ograniczeń pozwalających na zachowanie i właściwą ochronę elementów środowiska przyrodniczego. Dla ochrony zdrowia ludzi istotne jest zminimalizowanie stopnia zanieczyszczeń zwłaszcza powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego i zasobów wody. Aby zapobiec możliwości istotnego wzrostu zanieczyszczenia komponentów środowiska, a co może skutkować pogorszeniem jakości życia mieszkańców przedmiotowego terenu, do projektu planu wprowadzono zapisy dotyczące m.in.: ochrony i kształtowania jakości powietrza atmosferycznego, zasad gospodarki odpadami, zasad prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej, ze szczególnym uwzględnieniem położenia obszaru projektu w zasięgu GZWP nr 143.

Analizowany projekt planu ustala działania pozwalające na zachowanie i właściwą ochronę elementów środowiska w celu przeciwdziałania obniżeniu jakości życia ludzi.

Z punktu widzenia niniejszego opracowania i oceny stopnia oddziaływania realizacji analizowanego projektu na jakość życia ludzi, najistotniejsze są zapisy nakazujące:

- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów położenia obszaru w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław - Gniezno” w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem i stanu wód;
- zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz uwzględnienia ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych;

- zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenie MN-U jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- zaopatrzenie w wodę pitną ze zbiorczej sieci wodociągowej oraz rozbudowę sieci wodociągowej;
- odprowadzenie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej lub ogólnospławnej;
- zasilanie odbiorców z sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem zasilania z odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.

Działania te są niezwykle ważne z punktu widzenia ochrony zdrowia mieszkańców, gdyż rosnące zanieczyszczenie poszczególnych komponentów środowiska (zwłaszcza powietrza, i wody) oraz obniżenie komfortu akustycznego pogarsza warunki życia, a długotrwałe narażenie na działania szkodliwe dla zdrowia i życia ludzi może być czynnikiem wpływającym na wzrost zachorowań i umieralności, na skutek wywoływanych chorób.

Prognozuje się, że realizacja inwestycji planowanych w projekcie mpzp może w pewnym stopniu niekorzystnie wpływać na mieszkańców analizowanego obszaru na etapie budowy poszczególnych inwestycji, niemniej pełna i docelowa realizacja wszystkich ustaleń projektu mpzp (przy jednoczesnym przestrzeganiu obowiązujących przepisów m.in. w zakresie ochrony jakości klimatu akustycznego) pozwoli na utrzymanie lub podniesienie komfortu i jakości życia ludzi. Można zakładać, że na skutek realizacji ustaleń planu nie pogorszy się jakość życia mieszkańców poza obszarem analizowanym.

6.9 Oddziaływanie na dziedzictwo kulturowe

Jak wspomniano we wcześniejszych rozdziałach niniejszego opracowania Wojewódzki Wielkopolski Konserwator Zabytków w Poznaniu poinformował, że na obszarze analizowanego planu nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków, ujęte w gminnej lub wojewódzkiej ewidencji zabytków nieruchomych i nie występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne.

W związku z powyższym nie przewiduje się niekorzystnego oddziaływania realizacji projektu planu na elementy dziedzictwa kulturowego.

6.10 Oddziaływanie na dobra materialne

Dobra materialne w znaczeniu szerokim są to wszystkie środki, które mogą być wykorzystywane bezpośrednio lub pośrednio do zaspokajania potrzeb ludzkich. W znaczeniu kodeksu cywilnego są to rzeczy. Natomiast w węższym znaczeniu są to rzeczy spełniające następujące warunki:

- służą zaspokajaniu pewnych potrzeb człowieka – przedmioty spełniające warunki tej grupy nazywane są konsumpcyjnymi dobrami materialnymi,
- służą wykorzystaniu lub wytworzeniu innych dóbr materialnych (konsumpcyjnych) - są to dobra produkcyjne lub kapitałowe.

Jedne i drugie można podzielić na naturalne i wytworzone przez człowieka.

W wyniku realizacji ustaleń planu pojawią się nowe dobra materialne, reprezentowane przez zabudowę mieszkaniowo-usługową.

Biorąc pod uwagę także niewielki powierzchniowo teren przeznaczony pod zabudowę nie przewiduje się wystąpienia istotnych, negatywnych oddziaływań na dobra materialne zlokalizowane poza granicami obszaru opracowania.

6.11 Oddziaływanie na obszary Natura 2000 i inne obszary ochrony

Podstawy prawne ochrony obszarów i obiektów cennych ze względów przyrodniczych i krajobrazowych określają ustawy: o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. oraz ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Obszar analizowanego projektu planu, jak już wspomniano w poprzednich rozdziałach niniejszego opracowania nie jest w zasięgu obszarów objętych ochroną prawną na mocy ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów, a także z załącznikiem IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7), tzw. Dyrektywy Siedliskowej, oceniono walory przyrodnicze przedmiotowego obszaru pod kątem występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową oraz gatunków zagrożonych wyginięciem m.in. znajdujących się na regionalnej czerwonej liście, lub rzadkich.

W odniesieniu do obszarów Natura 2000, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

W przypadku analizowanego obszaru nie zaistniała zatem konieczność wprowadzenia do projektu mpzp zapisów odnoszących się w sposób bezpośredni do obiektów i obszarów podlegających ochronie prawnej.

Wśród obszarów podlegających ochronie prawnej (na podstawie zapisów ustawy o ochronie przyrody), znajdujących się w najmniejszej odległości od analizowanego obszaru, wskazać należy Obszar Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie – obszary siedliskowe (PLH300026) - w odległości około 2km, Park Krajobrazowy - Powidzki Park Krajobrazowy – w odległości ponad 5km, oraz Obszar Chronionego Krajobrazu - Powidzko-Bieniszewski – w odległości ponad 5km. W rozdziale 2.8 niniejszej Prognozy ... omówiono położenie powyższych obszarów w stosunku do projektu planu, wskazano przedmioty ochrony wspomnianych obszarów.

Z uwagi na znaczną odległość od granic obszarów podlegających ochronie, jak również przedmiot ich ochrony, zakłada się zatem, że realizacja rozwiązań przyjętych w omawianym projekcie mpzp, nie będzie stanowić przyczyny wystąpienia istotnych, negatywnych oddziaływań zarówno na przedmioty ochrony, jak i integralność wspomnianych obszarów.

Reasumując, ze względu na brak bezpośredniego sąsiedztwa z terenami podlegającymi ochronie prawnej oraz szereg przyjętych w analizowanym projekcie mpzp ustaleń, których realizacja ma na celu ograniczenie skali ingerencji w elementy środowiska oraz możliwości zanieczyszczenia jego poszczególnych komponentów, nie przewiduje się wystąpienia znacząco negatywnych oddziaływań na wskazane w Prognozie ... obszary chronione. Inwestycje związane z ustaleniami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będą jednocześnie generować czynników wpływających znacząco negatywnie na zachowanie siedlisk stanowiących przedmiot ochrony w granicach wymienionych obszarów podlegających ochronie.

6.12 Oddziaływanie transgraniczne

Ze względu na położenie geograficzne terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej znaczne oddalenie od terenów przygranicznych państwa, stwierdzić należy, że realizacja ustaleń omawianego projektu mpzp nie spowoduje oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, w rozumieniu Konwencji z Espoo z 25.02.1991r.

6.13 Oddziaływanie realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na elementy środowiska. Analiza potencjalnych oddziaływań skumulowanych

Opisane w poprzednich podrozdziałach oddziaływania realizacji ustaleń projektu planu na środowisko dotyczą oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska osobno. W

rzeczywistości środowisko stanowi system, którego komponenty pozostają w nierozdzielnej od siebie zależności i wzajemnie się warunkują, a zmiana jednego komponentu powoduje zmianę pozostałych. W związku z tym oddziaływanie na środowisko należy rozpatrywać nie tylko w kontekście poszczególnych jego komponentów, lecz także w kontekście środowiska jako całości, biorąc pod uwagę sumę czynników oddziaływujących na nie jednocześnie.

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w rozdz. 6.1-6.12. Przeanalizowano możliwość wystąpienia oddziaływań skumulowanych na komponenty środowiska biorąc pod uwagę zmiany na obszarze planu polegające wyłącznie na rozszerzeniu funkcji mieszkaniowej o funkcję usługową w zasięgu jednej działki o powierzchni 0.09 ha, ustalenia planu dotyczące przeznaczenia terenu, wskaźników i parametrów zagospodarowania i zabudowy do wskaźników i parametrów obowiązujących na terenach sąsiedniej zabudowy. Stwierdzono, że wzrośnie zapotrzebowanie na wodę, energię, wzrośnie ilość odpadów i ścieków ale zmiany te nie wpłyną znacząco negatywnie na środowisko. Zmniejszy się natomiast powierzchnia biologicznie czynna obszaru na skutek uszczelnienia powierzchni przeznaczonej pod zabudowę. Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary NATURA 2000, na zabytki i na zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne, z uwagi na brak ich występowania na obszarze opracowania.

Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary NATURA 2000, na zabytki i na zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne, z uwagi na brak ich występowania na obszarze opracowania.

Nie przewiduje się wystąpienia znaczącego oddziaływania na pozostałe komponenty środowiska z uwagi na lokalny charakter inwestycji dopuszczonych do realizacji. Na obszarze objętym niniejszym projektem planu nie wskazano lokalizacji przedsięwzięć, których oddziaływanie mogłoby skutkować znacząco negatywnym oddziaływaniem skumulowanym.

7 PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Realizacja postanowień niniejszego dokumentu nastąpi w wyniku przyjęcia przez Radę Miejską w Trzemesznie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej.

Skutki realizacji postanowień projektu planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji planów możliwe jest wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania.

Zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2018r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw organem realizującym zadania Państwowego Monitoringu Środowiska jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska. Zakres i częstotliwość monitoringu obejmującego pomiary stężeń zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, badania poszczególnych wskaźników zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, a także pomiary poziomów hałasu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze będą zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska. Pomiary i badania prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska prowadzone będą natomiast zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w poszczególnych rozporządzeniach, odnoszących się do sposobu analizowania stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska. Z uwagi na różnorodność zagadnień dotyczących metody i wymogów, jakie wskazane są w przypadku prowadzenia monitoringu poszczególnych komponentów środowiska, w niniejszym opracowaniu nie przytoczono ich brzmienia.

Analiza i ocena wyników pomiarów, uzyskanych w ramach PMŚ, musi dotyczyć obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej.

Zakres i częstotliwość monitoringu obejmującego pomiary stężeń zanieczyszczeń powietrza

atmosferycznego, badania poszczególnych wskaźników zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, a także pomiary poziomów hałasu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze, będą zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska. Pomiary i badania prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska prowadzone będą natomiast zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w poszczególnych rozporządzeniach, a także specjalistycznych opracowaniach – określających metodyki referencyjne, odnoszące się do sposobu analizowania stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska.

Proponuje się, w celu szczegółowego określenia wpływu realizacji ustaleń analizowanego w Prognozie ... projektu mpzp, że najbardziej korzystne będzie prowadzenie badań monitorujących stan poszczególnych komponentów środowiska raz na dwa lata. Należy jednak zauważyć, iż zakres i częstotliwość prowadzonego monitoringu powinien być dostosowany do stopnia zaawansowania realizacji poszczególnych ustaleń projektu mpzp. W przypadku analizowanego obszaru projektu mpzp szczególnie ważne będzie monitorowanie jakości powietrza atmosferycznego oraz poziomu hałasu generowanego zarówno w zasięgu, jak i w bezpośrednim sąsiedztwie granic obszaru opracowania. Wyniki monitoringu stanu środowiska przyrodniczego są publikowane w odpowiednich opracowaniach, takich jak np. Raport o stanie środowiska województwa wielkopolskiego, wydawanym co roku. Słuszne wydaje się określenie zakresu i częstotliwości prowadzonego monitoringu dostosowanego do stopnia zaawansowania realizacji poszczególnych ustaleń projektu planu.

8 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ

Ustalenia przedmiotowego mpzp przeanalizowane i omówione w niniejszej Prognozie ... w rozdziale 6, umożliwiają w wyniku ich realizacji ograniczenie ewentualnych negatywnych oddziaływań na elementy środowiska.

Oddziaływania mogące wystąpić na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji mogą zostać zminimalizowane także poprzez zastosowanie następujących rozwiązań technicznych i organizacyjnych:

1. w zakresie wpływu na jakość powietrza
 - stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie,
 - zabezpieczenia przed emisją pyłów i gazów,
 - zabezpieczenie materiałów sypkich podczas ich składowania i przewożenia (załadunku),
 - systematyczne sprzątanie placów budowy, miejsc składowania i magazynowania oraz produkcji,
 - regularne utrzymywanie czystości dróg,
2. w zakresie wpływu na klimat akustyczny
 - ograniczenie prac ziemnych (z użyciem koparek i innych urządzeń technicznych) do godzin dziennych,
 - ograniczenie pracy maszyn i urządzeń na biegu jałowym,
 - ograniczenie prędkości poruszania się pojazdów w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej,
 - stosowanie tłumików do samochodów ciężarowych,
 - stosowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych obniżających emisję hałasu komunikacyjnego,
3. w zakresie ochrony bioróżnorodności, świata zwierząt i roślin
 - ograniczenie terminu ewentualnej wycinki drzew do okresu poza lęgowego,
 - stosowanie do nasadzeń na terenach zieleni głównie zieleni wysokiej – gatunków rodzimych,
 - ograniczenie wycinki istniejących drzew i krzewów,
4. w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych
 - gromadzenie wszystkich powstających odpadów w sposób selektywny,
 - przechowywanie odpadów w pojemnikach przystosowanych pojemnościowo i konstrukcyjnie do rodzaju odpadu,
 - przekazywanie zgromadzonych odpadów uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub

unieszkodliwiania,

- stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie do prac budowlanych – wyeliminowanie wycieków substancji ropopochodnych i przedostawania się ich do gruntu i wód,
- organizacja bazy sprzętowej na szczelnych nawierzchniach,
- zabezpieczenie magazynowanych substancji, materiałów, odpadów, przed kontaktem z wodami opadowymi i roztopowymi – wyeliminowanie skażenia gruntu i wód.

Jednocześnie realizacja zapisów planu miejscowego nie powinna spowodować negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze obszarów sąsiednich, przylegających bezpośrednio do granicy obszaru opracowania.

9 ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MPZP

Możliwość rozważania różnego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów znajdujących się w granicach projektu mpzp części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej została znacząco ograniczona poprzez zapisy obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno. W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej Trzemeszno Nr VI/44/15 z dnia 25 lutego 2015 r. obszar objęty projektem położony jest w jednostce D – mieszkalnictwo i usługi oraz w strefie funkcji usługowej.

Na obszarze objętym przedmiotowym projektem obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszno (Uchwała Nr LXIV/357/2006 Rady Miejskiej w Trzemesznie z dnia 26.10.2006 r.). Niniejszy plan zmienia zapisy planu obowiązującego, rozszerza możliwości zagospodarowania terenów mieszkaniowych jednorodzinnych o funkcję usługową. Projekt planu wyznacza tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług w obszarze istniejącej zabudowy, zgodnie z funkcją terenów sąsiednich (stycznie występują tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, usługowej. Zapewniając w ten sposób kontynuację funkcji.

Projekt planu stanowi rozwiązanie alternatywne do istniejącego sposobu zagospodarowania i obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

10 WNIOSKI I STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz z ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest Prognoza oddziaływania na środowisko (zwana dalej „Prognozą ...”) dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej. Niniejszy projekt opracowany jest na podstawie uchwały nr III/18/2024 Rady Miejskiej Trzemeszno z dnia 29 maja 2024 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej. Granicami niniejszego planu objęto teren o powierzchni 0,09ha.

Sporządzenie planu jest zgodne z wynikami analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta i gminy Trzemeszno przyjętej uchwałą nr LIII/377/2022 Rady Miejskiej Trzemeszno z dnia 26.01.2022 r.

Prognoza składa się z 10 rozdziałów.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie, w którym przedstawiono podstawy formalno-prawne, zakres i cel prognozy oraz informacje zastosowanych metodach oraz materiałach i

dokumentach uwzględnionych przy jej sporządzaniu. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

W rozdziale drugim zaprezentowano stan środowiska na obszarze objętym projektem planu. Analizowany obszar planu położony jest w północnej części miasta Trzemeszna. Granicę obszaru, o kształcie zbliżonym do kwadratu, od strony wschodniej stanowi ul. Foluska. Granica planu jest tożsama z granicami działki ewidencyjnej o nr geodezyjnym 20/8 Trzemeszno obr. 3. Na obszarze objętym planem istnieje budynek mieszkalny jednorodzinny oraz dwa przybudowane do siebie budynki gospodarczo-garażowe.

Obszar projektu planu sąsiaduje z terenami o niskiej intensywności zabudowy, z terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej oraz z terenami niezabudowanymi (od strony północnej). Przez obszar opracowania przebiega kablowa linia elektroenergetyczna nn 0,4kV.

Obszar objęty projektem mpzp położony jest w zasięgu JCWP Małej Noteci - RW600025188299, jest słaby, stanu chemicznego poniżej dobrego, w roku 2020 oceniono stan wód jako zły i JCWP Noteci Zachodniej RW600025188299, wskazano, że nie można dokonać oceny stanu chemicznego i potencjału ekologicznego – brak danych biologicznych w JCWP, zagrożony nieosiągnięciem celów środowiskowych. Wyznaczone cele środowiskowe to osiągnięcie dobrego stanu chemicznego i dobrego potencjału ekologicznego. Obszar planu położony jest także w zasięgu JCWPd 43 – GW600043 stan oceniono jako słaby, zagrożony nieosiągnięciem celów środowiskowych. Zarówno stan ilościowy, jak i chemiczny został oceniony jako słaby.

Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Rozdział drugi zawiera także charakterystykę fauny i flory występującej na obszarze planu. Na przedmiotowym obszarze nie stwierdzono występowania roślin i grzybów chronionych na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408). Nie stwierdzono również występowania chronionych siedlisk przyrodniczych.

Na obszarze planu nie można wykluczyć występowania ptaków i drobnych ssaków, które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, podlegają ochronie gatunkowej, przy czym część z nich jest objęta ochroną częściową, a część ochroną ścisłą.

Najbliżej obszarowi planu w odległości około 2km położony jest Obszar NATURA 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026. W odległości ponad 5km położony jest Powidzki Park Krajobrazowy i Obszaru Chronionego Krajobrazu „Powidzko-Bieniszewski”. Na obszarze planu wskazano teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług na którym obowiązują standardy akustyczne określone w Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W rozdziale trzecim przedstawiono istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektu planu, do których należy ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego dla strefy wielkopolskiej.

Rozdział czwarty obejmuje informacje o zawartości i głównych celach projektu planu. Podjęcie uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej wiąże się z wnioskiem inwestora o wyznaczenie terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług. Wniosek dotyczył rozszerzenia funkcji mieszkaniowej o funkcję usługową.

Opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla przedmiotowych obszarów pozwoli na określenie szczegółowych zasad zagospodarowania terenu w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju. Przedmiotem ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu

jest teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług (MN-U).

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Trzemeszno, przyjętym uchwałą nr VI/44/2015 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 25 lutego 2015r. obszar planu położony jest w jednostce D – mieszkalnictwo i usługi oraz w strefie funkcji usługowej.

W rozdziale piątym wskazano cele ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i lokalnym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w ustaleniach projektu planu.

W rozdziale szóstym przeprowadzono analizę oddziaływania ustaleń miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska. Nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne, powietrze atmosferyczne, krajobraz, klimat akustyczny ze względu na ograniczony do jednej działki o powierzchni 0,09ha zakres i charakter ustaleń.

Nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na zasoby naturalne rozumiane jako surowce naturalne oraz obszary Natura 2000.

W rozdziale tym wykazano brak transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji projektu planu na środowisko.

Rozdział siódmy zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Analiza i ocena wyników pomiarów, uzyskanych w ramach PMŚ, musi dotyczyć obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej. Zakres i częstotliwość monitoringu obejmującego pomiary stężeń zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, badania poszczególnych wskaźników zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, a także pomiary poziomów hałasu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze, będą zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska. Pomiary i badania prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska prowadzone będą natomiast zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w poszczególnych rozporządzeniach, a także specjalistycznych opracowaniach – określających metodyki referencyjne, odnoszące się do sposobu analizowania stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska.

Proponuje się, w celu szczegółowego określenia wpływu realizacji ustaleń analizowanego w Prognozie ... projektu mpzp, że najbardziej korzystne będzie prowadzenie badań monitorujących stan poszczególnych komponentów środowiska raz na dwa lata. Należy jednak zauważyć, iż zakres i częstotliwość prowadzonego monitoringu powinien być dostosowany do stopnia zaawansowania realizacji poszczególnych ustaleń projektu mpzp. W przypadku analizowanego obszaru projektu mpzp szczególnie ważne będzie monitorowanie jakości powietrza atmosferycznego oraz poziomu hałasu generowanego zarówno w zasięgu, jak i w bezpośrednim sąsiedztwie granic obszaru opracowania.

W rozdziale ósmym przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu dotyczące:

wpływu na jakość powietrza atmosferycznego: stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie, zabezpieczenia przed emisją pyłów i gazów, zabezpieczenie materiałów sypkich podczas ich składowania i przewożenia (załadunku), systematyczne sprzątanie placów budowy, miejsc składowania i magazynowania oraz produkcji, regularne utrzymywanie czystości dróg;

wpływu na klimat akustyczny: ograniczenie prac ziemnych (z użyciem koparek i innych urządzeń technicznych) do godzin dziennych, ograniczenie pracy maszyn i urządzeń na biegu jałowym, ograniczenie prędkości poruszania się pojazdów w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, stosowanie tłumików do samochodów ciężarowych, stosowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych obniżających emisję hałasu komunikacyjnego;

wpływ na bioróżnorodność świat zwierząt i roślin: ograniczenie terminu ewentualnej wycinki drzew do okresu poza lęgowego, stosowanie do nasadzeń na terenach zieleni głównie zieleni wysokiej – gatunków rodzimych, ograniczenie wycinki istniejących drzew i krzewów;

wpływ na wody powierzchniowe i podziemne: gromadzenie wszystkich powstających odpadów w sposób selektywny, przechowywanie odpadów w pojemnikach przystosowanych pojemnościowo i konstrukcyjnie do rodzaju odpadu, przekazywanie zgromadzonych odpadów

uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania, stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie do prac budowlanych – wyeliminowanie wycieków substancji ropopochodnych i przedostawania się ich do gruntu i wód, organizacja bazy sprzętowej na szczelnych nawierzchniach, zabezpieczenie magazynowanych substancji, materiałów, odpadów, przed kontaktem z wodami opadowymi i roztopowymi – wyeliminowanie skażenia gruntu i wód.

W rozdziale dziewiątym przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

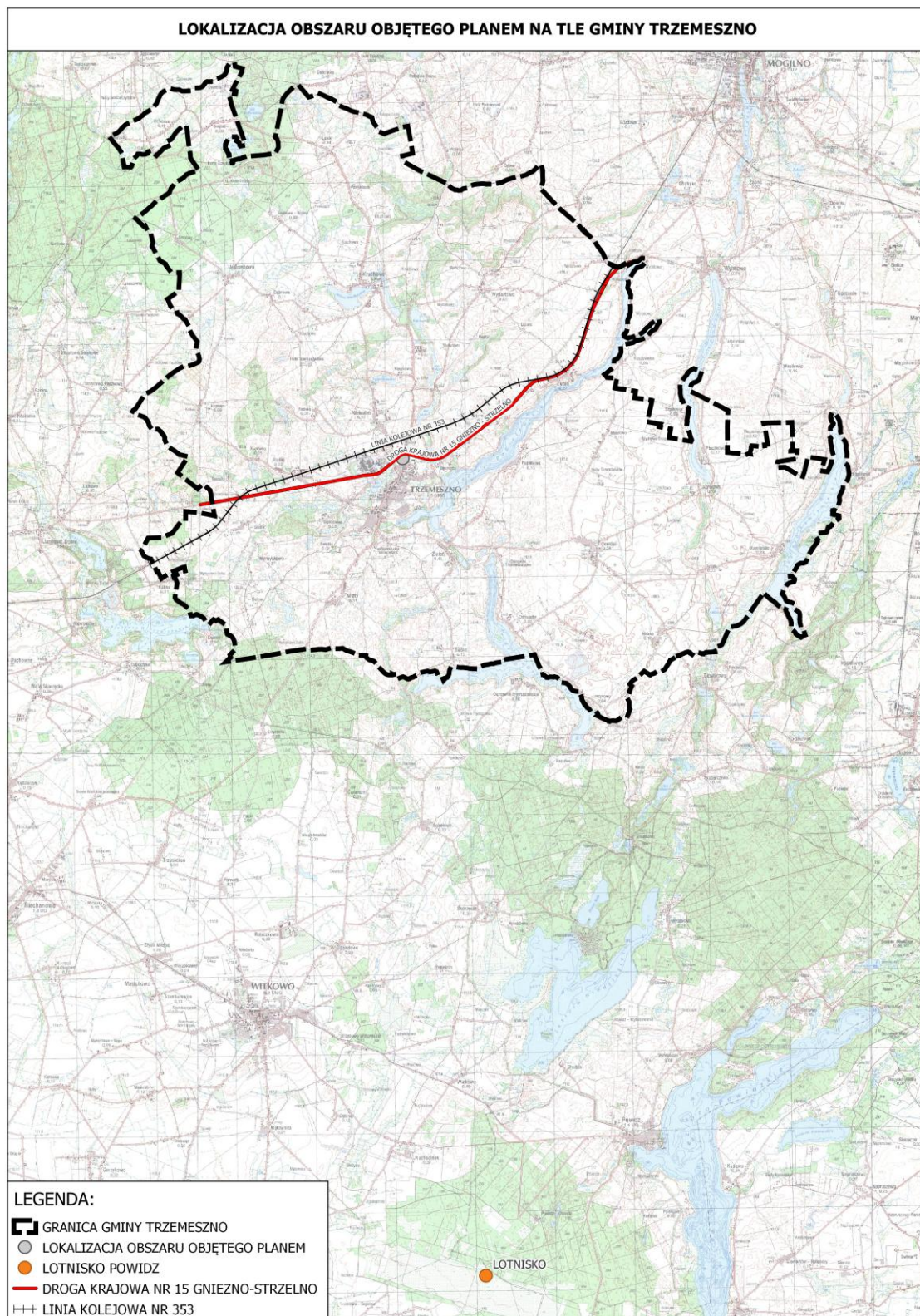
Rozdział dziesiąty zawiera wnioski i streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Do niniejszej Prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej dołączono załączniki graficzne:

1. Lokalizacja obszaru objętego planem na tle gminy Trzemeszno na tle mapy topograficznej;
2. Wody powierzchniowe i podziemne na tle gminy Trzemeszno;
3. Uwarunkowania hydrograficzne – poziom wód gruntowych;
4. Lokalizacja terenu objętego opracowaniem na tle obszarów cennych przyrodniczo;
5. Zasięg hałasu drogowego od drogi krajowej DK nr 15 – emisja LDWN;
6. Zasięg hałasu drogowego od drogi krajowej DK nr 15 – emisja LN;
7. Zasięg hałasu kolejowego od linii nr 353 – emisja LDWN;
8. Zasięg hałasu kolejowego od linii nr 353 – emisja LN;
9. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej.

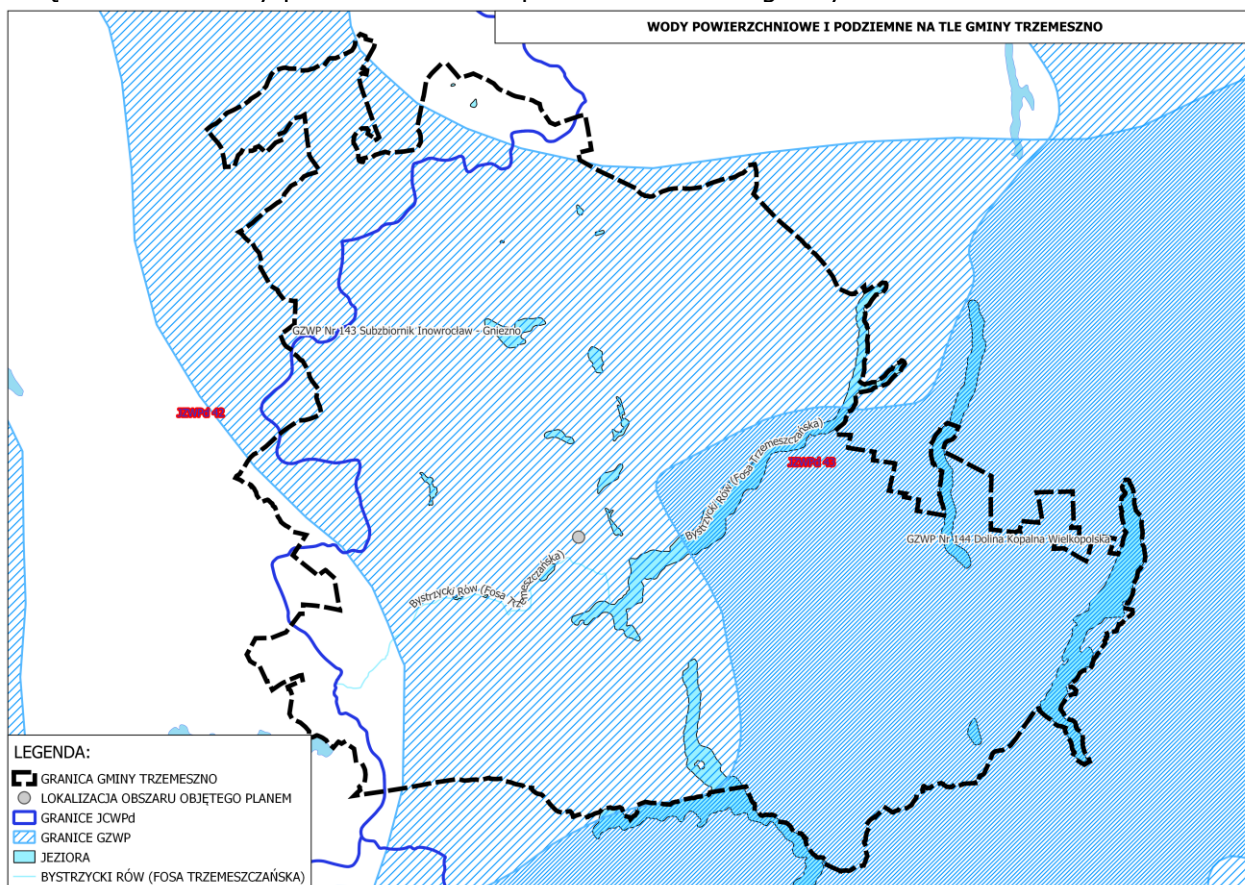
11 ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1 Lokalizacja obszaru objętego planem na tle gminy Trzemeszno na tle mapy topograficznej

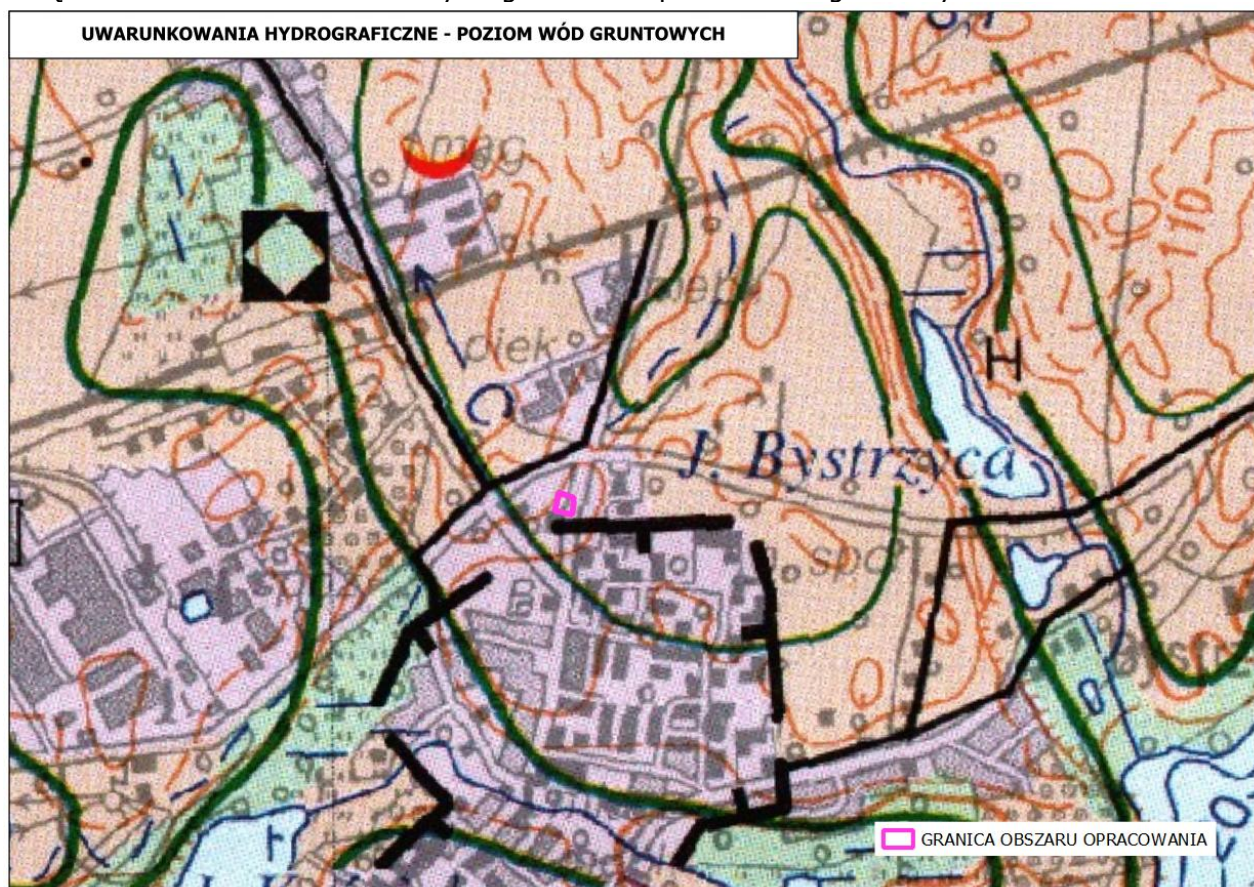

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dotycząca projektu
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA TRZEMESZNO PRZY UL. FOLUSKIEJ

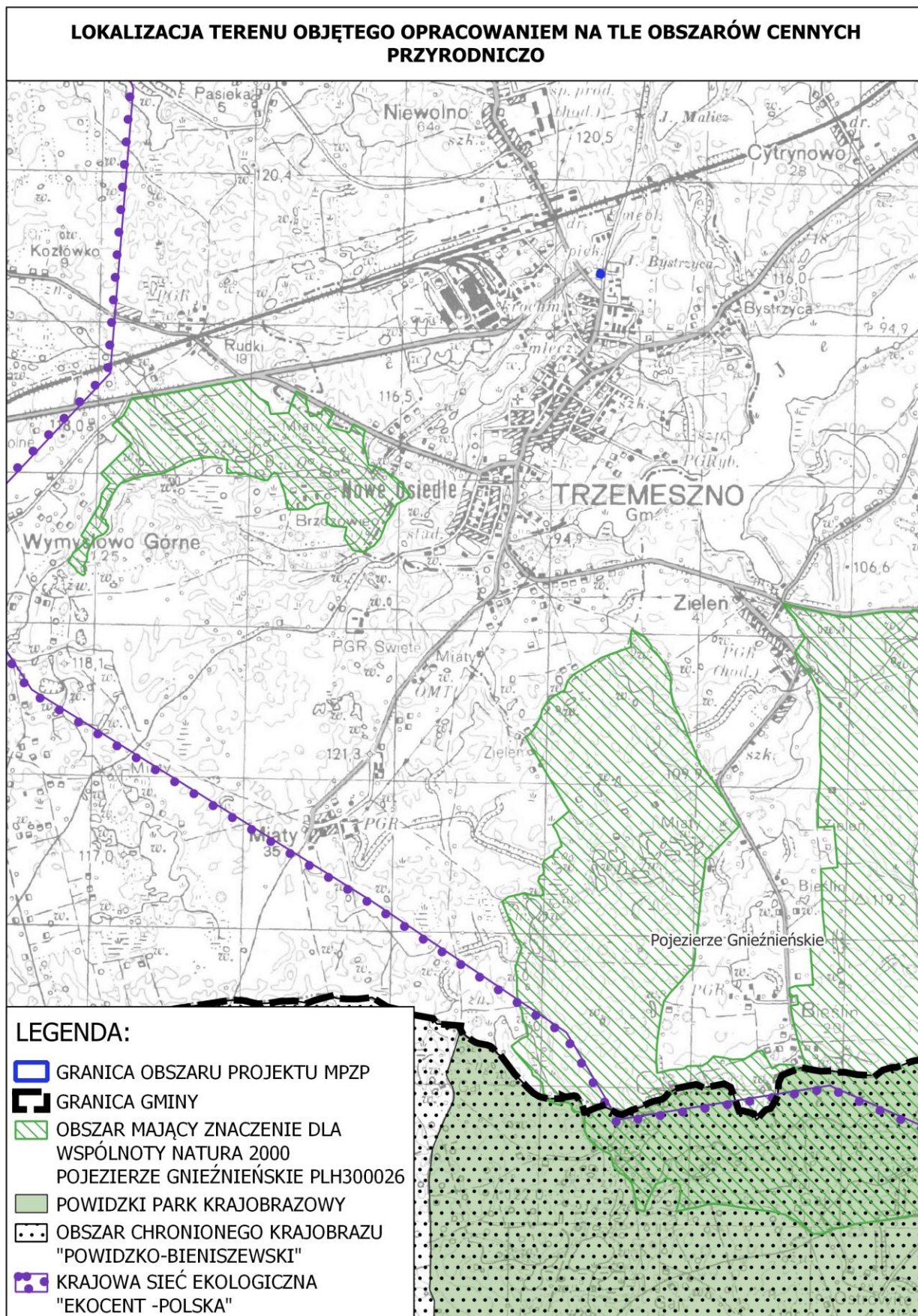
Załącznik nr 2 Wody powierzchniowe i podziemne na tle gminy Trzemeszno

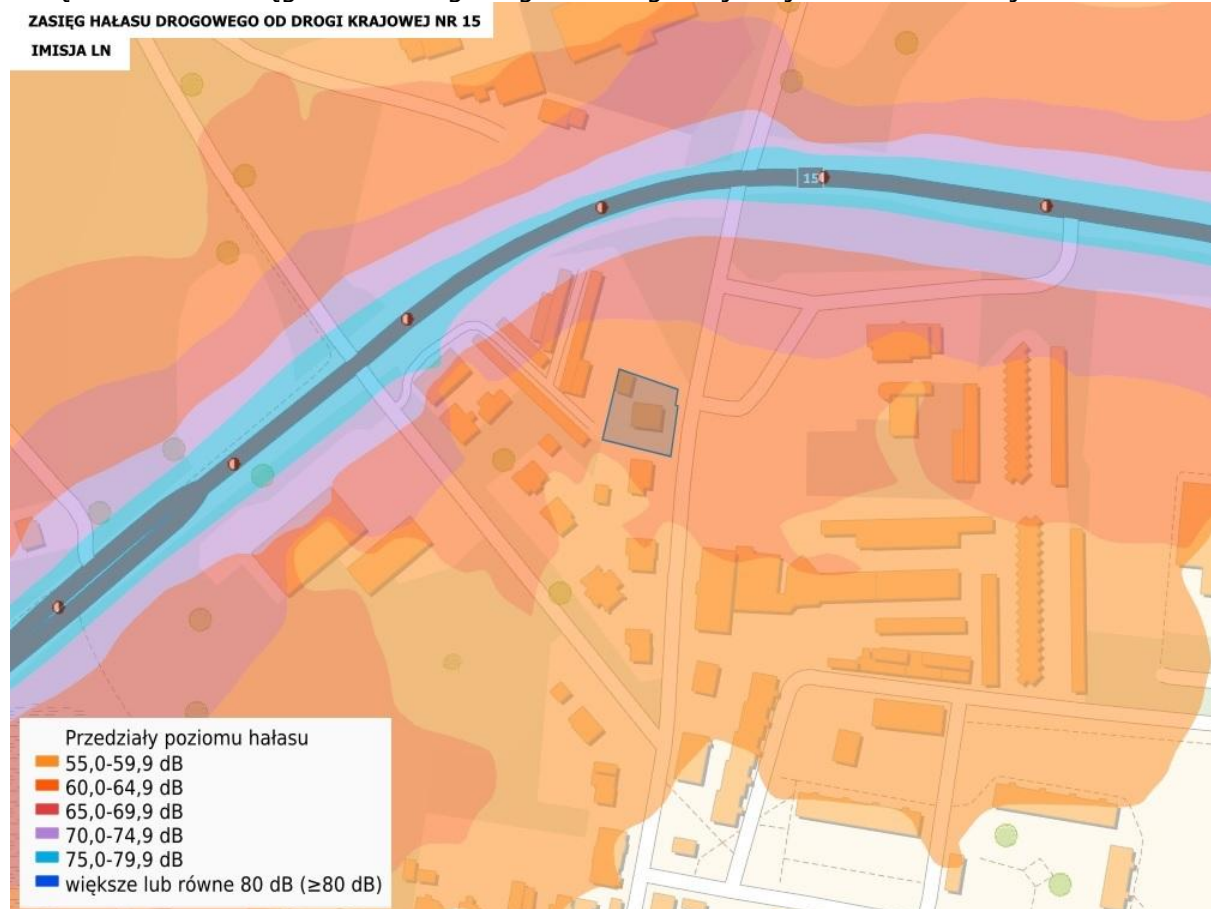
Załącznik nr 3 Uwarunkowania hydrograficzne – poziom wód gruntowych

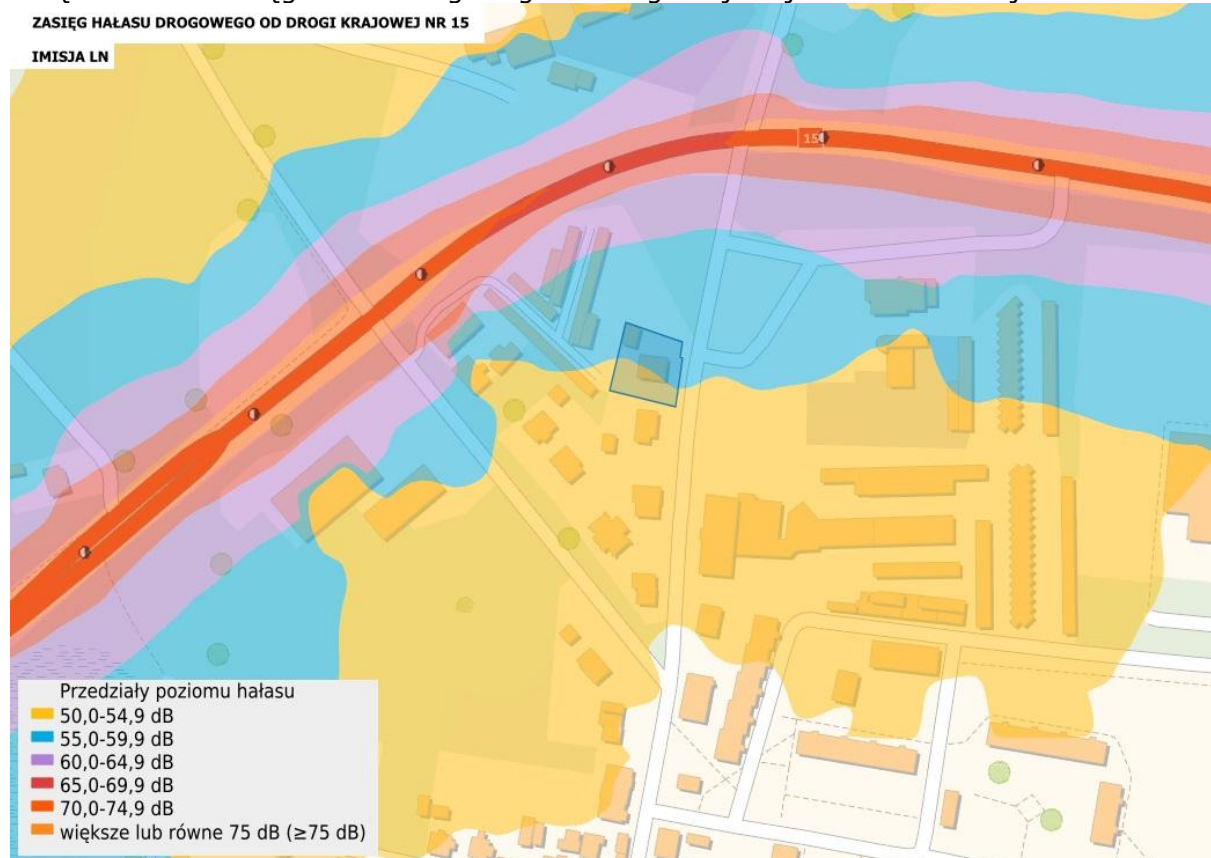
Załącznik nr 4 Lokalizacja terenu objętego opracowaniem na tle obszarów cennych przyrodniczo

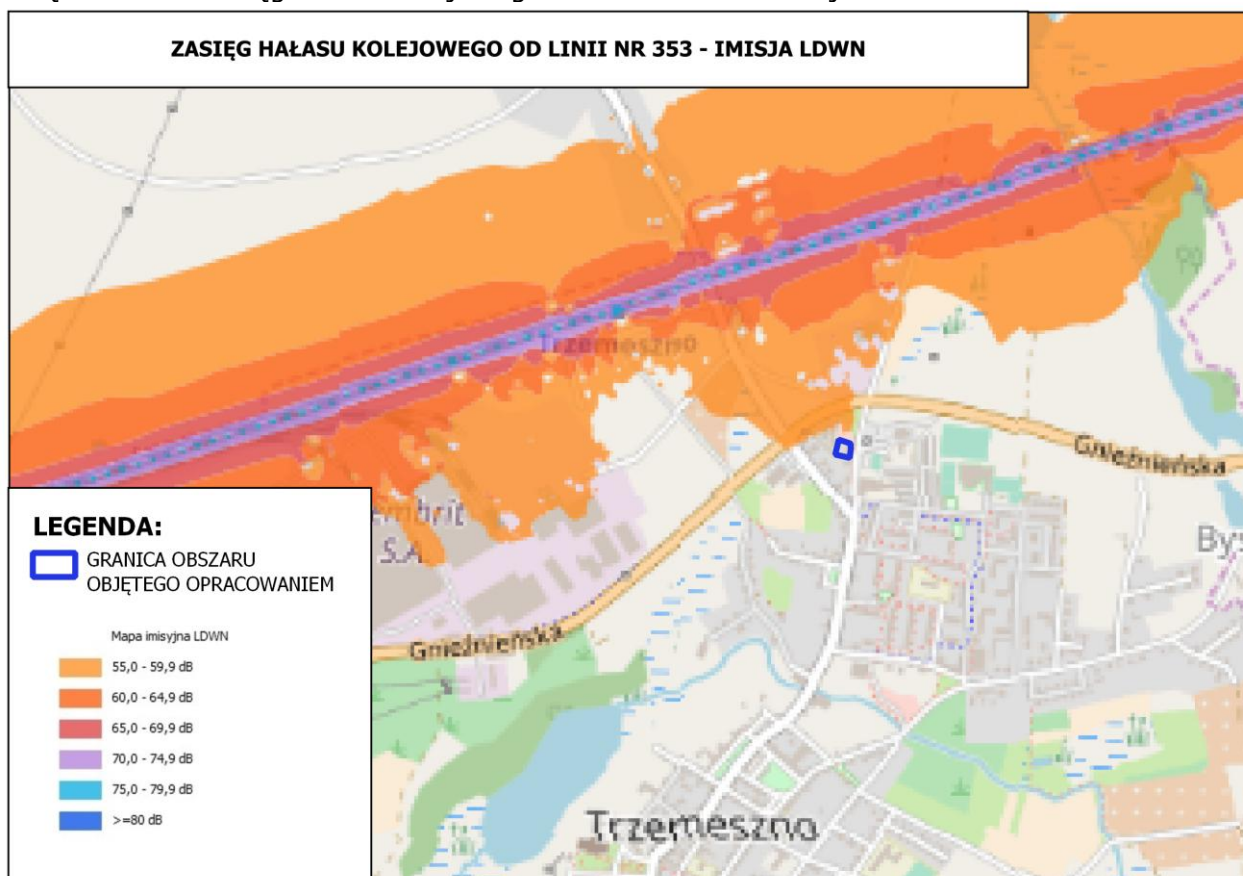
Załącznik nr 5 Zasięg hałasu drogowego od drogi krajowej DK nr 15 - imisja LDWN

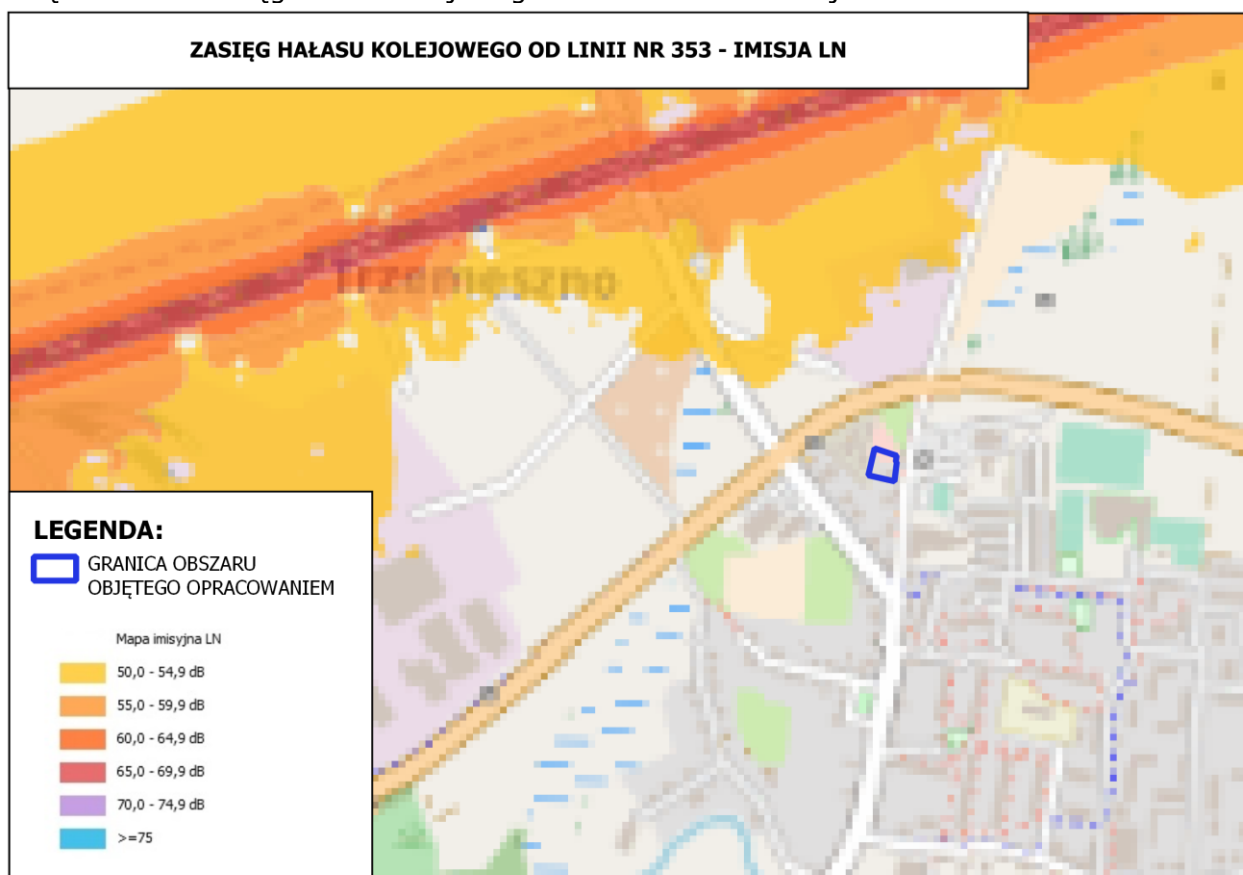
Załącznik nr 6 Zasięg hałasu drogowego od drogi krajowej DK nr 15 - imisja LN

Załącznik nr 7 Zasięg hałasu kolejowego od linii nr 353 – imisja LDWN

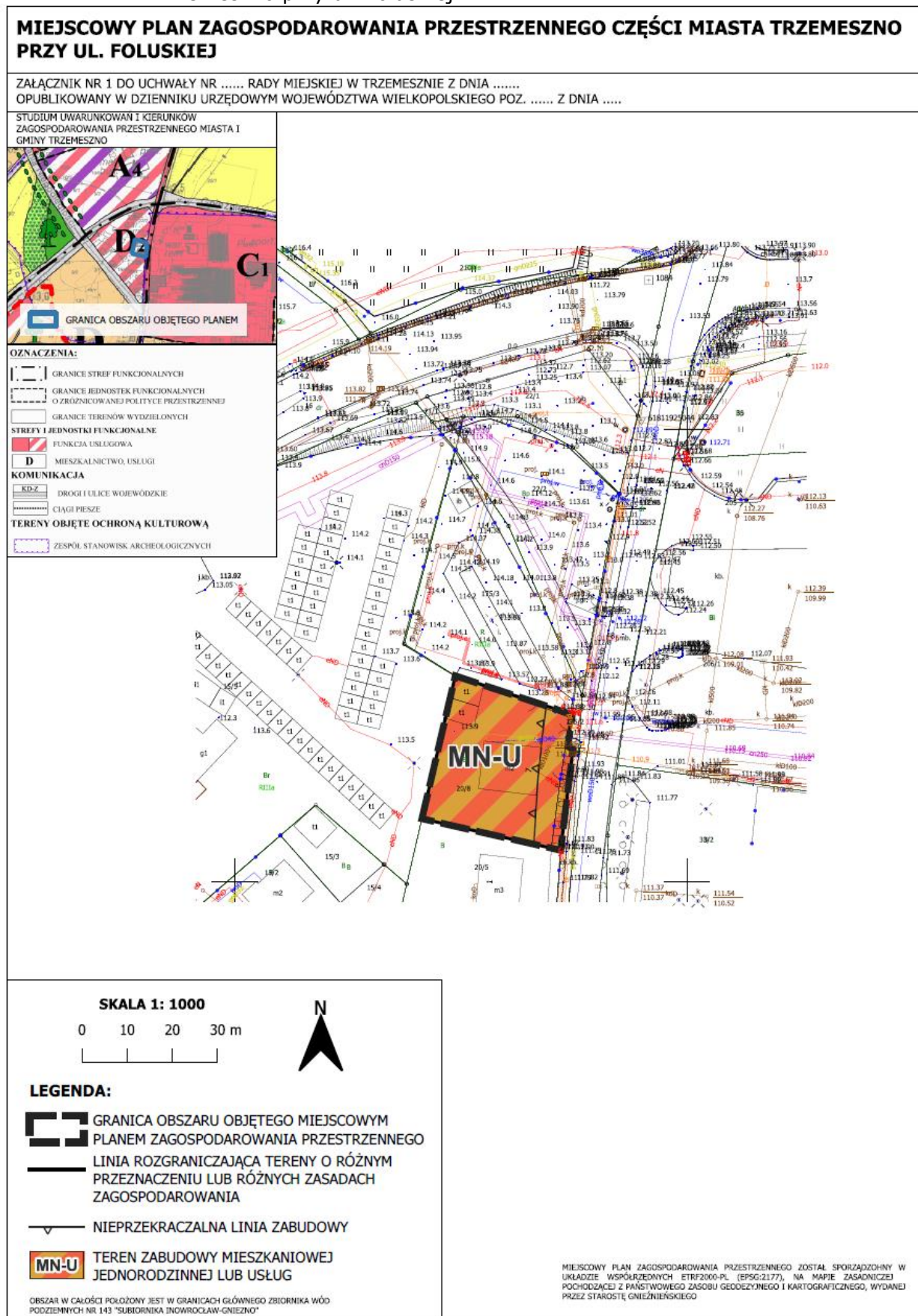

Załącznik nr 8 Zasięg hałasu kolejowego od linii nr 353 – imisja LN

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dotycząca projektu
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA TRZEMESZNO PRZY UL. FOLUSKIEJ

Załącznik nr 9 Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej.

Poznań, dnia 16 sierpnia 2024r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Niniejszym oświadczam, że jestem autorem Prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno przy ul. Foluskiej oraz spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Elżbieta Piotrowska

PROJEKTANT - URBANISTA
CZŁONEK ZACHODNIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY URBANISTÓW NR Z-467